

การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

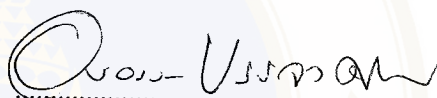
วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะมอลด์งามวงศ์วาน

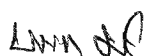
นายวิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์
ผู้วิจัย

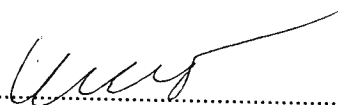
รองศาสตราจารย์อรรถพร บรรจงศิลป์,
กศ.บ., ค.ม., M.M.
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์,
กศ.ม., ศศ.ม.
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,
พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

Lect. Christopher Schaub,
B.S., M.M., D.M.
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะมอดล้งามวงศ์วาน

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

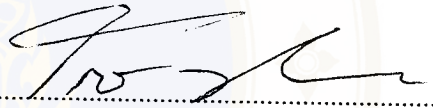
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

นายวิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์โกวิท ชันศิริ,

K.C.M., M.A., Ph.D. (Music)

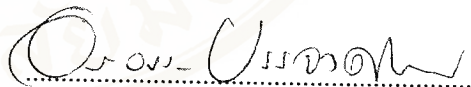
ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์,

กศ.ม., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์อรรณ บรจศิลป์,

กศ.บ., ค.ม., M.M.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

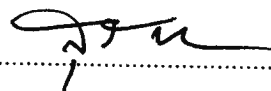

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว. ออร์โธปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข,

กศ.บ., M.M.E., D.A. (Music)

คณบดี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์อรรณพ บรรจงศิลป์ รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ และรองศาสตราจารย์โกวิท ชันชศิริ ที่กรุณาสละเวลาคอยเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำต่างๆ และช่วยชี้แจงข้อบกพร่อง ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณอาจารย์ คริน พันธุมโกมล และอาจารย์ ชีรพจน์ ผลิตากุล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่างๆ ทางด้านวิชาการเพลงป๊อป

ขอขอบคุณครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้ง 6 ท่านที่ช่วยสละเวลาให้คำสัมภาษณ์แก่ผู้วิจัย ได้แก่ ครูเกียรติฐาน เสดะถลัมพ์ ครูฐิตยา อนุสรศักดิ์ ครูชญชนก นาคมณี ครูมนตรี ฉายสว่าง ครูวิฑิตา แก้วโกเมน และครูสิทธิพร ปานคง รวมทั้งขอขอบพระคุณ คุณสาวตรี พินิตพงศ์กุล กรรมการผู้จัดการ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณ คุณนริสา อารีรักษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านภาษาอังกฤษ

กราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและอบรมเลี้ยงดูลูกคนนี้มาอย่างดีจนถึงทุกวันนี้ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัว ขอขอบคุณผู้ที่คอยให้กำลังใจและทุกคนที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

วิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์

การศึกษการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

A STUDY OF PIANO POP TEACHING METHODS OF THE KPN MUSIC ACADEMY, IN
THE NGAMWONGWAN MALL, BANGKOK, THAILAND

วิทยุสัทก์ ปัทมพงศ์ 4937844 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อรวรรณ บรรจงศิลป์, กศ.บ., ค.ม., M.M., ณรงค์ชัย ปิฎกัธช์,
กศ.ม., ศศ.ม.

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การศึกษการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยได้แนวคิดเกี่ยวกับสาระการสอนจากหนังสือเดอะป๊อปเปียโนบุ๊กของ มาร์ค แฮริสัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ ครูที่ทำการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมดจำนวน 6 คน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการสอนวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีจุดมุ่งหมาย สาระการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลที่ไม่เป็นแนวทางเดียวกัน มีสาระการสอนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรให้มีการจัดสัมมนาเรื่องการสอนเปียโนป๊อป เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางเดียวกัน

คำสำคัญ : เปียโนป๊อป / การสอนเปียโนป๊อป

A STUDY OF PIANO POP TEACHING METHODS OF THE KPN MUSIC ACADEMY, IN THE NGAMWONGWAN MALL, BANGKOK, THAILAND

VICHONSAK PATAMAPONGSE 4937844 MSMS/M

M.A. (MUSIC)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAWAN BANCHONGSILPA, B.Ed., M.M.,
NARONGCHAI PIDOKRAJT, M.Ed., M.A.

ABSTRACT

The objective of this qualitative research was to study the piano pop teaching methods at the KPN music academy in the Ngamwongwan mall, Bangkok, Thailand. This was done in order to do analysis and synthesis to create guidelines for the appropriate teaching contents to use at the KPN Academy. The research tool was an interview by questionnaire, which was created by the researcher. The questionnaire was created using concepts from the teaching contents and instructions from “The Pop Piano Book” by Mark Harrison, as a model for proper piano pop teaching methods.

The samples used in this study include six piano pop teachers at the KPN music academy, in the Ngamwongwan mall, Bangkok, Thailand.

The results indicated that the teachers have different objectives, teaching contents, instructional media, and learning evaluation, and there is not a standard use of teaching objectives. Therefore, seminars about piano pop teaching should be organized, intending to find the most efficient and concordant standard teaching methods, to achieve the required outcomes.

KEY WORDS: PIANO POP / POP TEACHING METHODS / TEACHING
EVALUATION

154 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย	3
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 ความหมายของเพลงป๊อป	5
2.2 องค์ประกอบของการสอน	6
2.2.1 กระบวนการสอน	6
2.2.2 วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน	9
2.2.3 สื่อการสอน	11
2.2.4 วิธีการสอนและกิจกรรมการสอน	12
2.2.5 ทฤษฎีการสอนดนตรี	16
2.2.6 การวัดผลประเมินผล	17
2.2.7 การประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและการสอน	17
2.3 สารและวิธีการสอนเปียโนป๊อปของ มาร์ค แฮร์สัน	19
2.3.1 สเกลแอนด์คอร์ด รีวิว	19
2.3.2 ริทึมคอนเซ็ปแอนด์โนเนชั่น รีวิว	25
2.3.3 ไดอะทอนิกทริยแอนด์โพร์พาร์ทคอร์ด	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.4 ทรีแอดอินเวอร์ชันแอนควอยซ์ลีดดิ้ง	27
2.3.5 ป๊อปบัลลาด	28
2.4 การคิดเชิงเปรียบเทียบและการคิดเชิงสังเคราะห์	34
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
3.1 แหล่งศึกษาค้นคว้า	40
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
3.4 การสร้างแบบสัมภาษณ์	41
3.5 วิธีการรวบรวมข้อมูล	41
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.7 การสังเคราะห์ข้อมูล	42
3.8 การนำเสนอข้อมูล	43
บทที่ 4 การสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น	44
4.1 จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป	44
4.2 สารการสอนเปียโนป๊อปและวิธีการสอน	45
4.3 สื่อการสอนเปียโนป๊อป	84
4.4 การวัดผลประเมินผล	88
4.5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ	89
บทที่ 5 สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น	92
5.1 บันไดเสียง	92
5.2 คอร์ด	93
5.3 ตัวโน้ตและตัวหยุด	95
5.4 เครื่องหมายประจำจังหวะ	97
5.5 แบบเรียงเสียง	97
5.6 การพลิกกลับของทรีแอดและควอยซ์ลีดดิ้ง	98

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.7 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ	99
5.8 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง	101
บทที่ 6 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
6.1 สรุปผลการวิจัย	105
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	108
6.3 ข้อเสนอแนะ	111
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย	115
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ	129
บรรณานุกรม	142
ภาคผนวก	144
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อป	145
ภาคผนวก ข สื่อการสอนเปียโนป๊อป	149
ภาคผนวก ค จดหมายต่างๆ	152
ประวัติผู้วิจัย	154

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ในปัจจุบันเพลงป๊อปได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในประเทศไทย เนื่องจากเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเข้าใจง่ายและถูกใจผู้ฟัง มีทำนองที่ติดหูและโครงสร้างเพลงไม่ซับซ้อนทำให้ผู้ฟังสามารถร้องหรือเล่นตามได้ง่าย จึงส่งผลให้ผู้ที่ยากฝึกหัดเล่นดนตรีหรือผู้ที่ต้องการศึกษาดนตรี มีความสนใจที่จะเรียนดนตรีประเภทนี้มากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนดนตรีป๊อปในโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) ได้รับความนิยมมากขึ้นเช่นกัน

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากจำนวนนักเรียนเปียโนในโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) ทั่วไป จะมีจำนวนมากที่สุดถ้าเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ อีกทั้งเปียโนยังเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสมกับการเล่นเพลงป๊อป เพราะสามารถเล่นได้ครอบคลุมทั้งทำนองเพลง เสียงประสาน เสียงเบส จังหวะ และยังสามารถเล่นประกอบกับการร้อง (Accompaniment) ได้อีกด้วย

การสอนเปียโนป๊อปนั้นจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่เป็นลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากการสอนเปียโนคลาสสิก ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถและความเข้าใจในวิธีการเล่นเพลงป๊อป รวมทั้งรู้ถึงแนวทางและวิธีการสอน การเรียนการสอนจึงจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจและสอบถามจากโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) เบื้องต้นพบว่า แต่ละโรงเรียนนั้นยังไม่มีตำราเรียนและวิธีสอนเปียโนป๊อปอย่างเป็นรูปแบบที่แน่นอน แต่จะใช้วิธีเฉพาะของครูแต่ละคนแทน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก (The Pop Piano Book) ที่เขียนโดย มาร์ค แฮร์ริสัน (Mark Harrison) ผู้เป็นนักเปียโน นักแต่งเพลง นักวิชาการการศึกษา และผู้ก่อตั้งโรงเรียน แฮร์ริสันสกูลออฟมิวสิก (Harrison School of music) ที่ลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจัดเป็นตำราเรียนเปียโนป๊อปเล่มหนึ่งของ “Hal•Leonard” (บริษัทผู้นำในสิ่งพิมพ์ทางอุตสาหกรรมด้านดนตรี ผลิตหนังสือเกี่ยวกับดนตรี ตำราอ้างอิงทางด้านดนตรีและอื่นๆ) ที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันดนตรีในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงสถาบันดนตรีชื่อดังอย่าง เบิร์กลี (Berklee College of music) ที่บอสตัน ผู้วิจัยพบแนวทางในเรื่องลำดับขั้นตอนและวิธีการสอนเปียโนป๊อปที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งจากการสำรวจและสอบถามครูสอนเปียโนหลายท่าน

พบว่า หนังสือเล่มนี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยและยังไม่มีสถาบันใดใช้หนังสือเล่มนี้ในการเรียนการสอน

สถาบันดนตรีเคพีเอ็นเป็นสถาบันดนตรีที่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมศิลปะทางด้านดนตรี จุดประสงค์หลักในการก่อตั้งสถาบันดนตรีเคพีเอ็นนั้นต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีอย่างถูกต้องและมีมาตรฐานผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพในการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูง และสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งปัจจุบันมีสถาบันดนตรีเคพีเอ็นมากกว่า 20 สาขาในประเทศไทย

สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานเป็นสถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาหนึ่งที่เปิดทำการมาเป็นเวลา 6 ปี และเปิดการเรียนการสอนเปียโนอยู่ 2 หลักสูตรคือ เปียโนคลาสสิก และเปียโนป๊อป ปัจจุบันมีครูสอนเปียโนทั้งหมด 21 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีครูที่สามารถสอนเปียโนป๊อปได้เป็นจำนวน 7 คน (รวมผู้วิจัย) มีนักเรียนที่เรียนหลักสูตรเปียโนป๊อปเป็นจำนวน 27 คนจากนักเรียนเปียโนทั้งหมด 165 คน ทั้งนี้ในจำนวนนักเรียนที่เรียนเปียโนคลาสสิก ก็มีนักเรียนจำนวนมากที่เล่นเพลงป๊อปควบคู่ไปด้วย (ข้อมูลของวันที่ 18 กันยายน พ.ศ.2553)

จากการที่ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูสอนวิชาเปียโนอยู่ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ได้มีโอกาสสอนเปียโนป๊อปเป็นประจำ ผู้วิจัยได้สัมผัสกับแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับวิธีสอนจากครูสอนเปียโนป๊อปหลายคน พบว่าครูแต่ละคนนั้นมีสาระการสอนและวิธีการสอนเพลงป๊อปที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสาระการสอนและวิธีการสอนเปียโนป๊อปของครูแต่ละคนในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานซึ่งผู้วิจัยเป็นครูสอนอยู่ เพื่อให้ทราบถึง สาระการสอน และวิธีการสอนเปียโนป๊อปว่าเป็นอย่างไร และสาระการสอนมีความเหมือนหรือแตกต่างจากสาระการสอนของ มาร์ค แฮริสัน อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มาประยุกต์และปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนเปียโนป๊อปของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ได้ทราบวิธีการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน
- 1.3.2 ได้แนวทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน
- 1.3.3 นำแนวทางการกำหนดสาระการสอนที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับโรงเรียนอื่นๆในประเทศไทยในอนาคต

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.4.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน
- 1.4.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน เมษายน พ.ศ.2554

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่เป็นการเรียนเดี่ยวคือ ครู 1 คนต่อนักเรียน 1 คนเท่านั้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย

การสอนเปียโนป๊อป หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดวิชาเปียโนป๊อปซึ่งเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย สาระการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

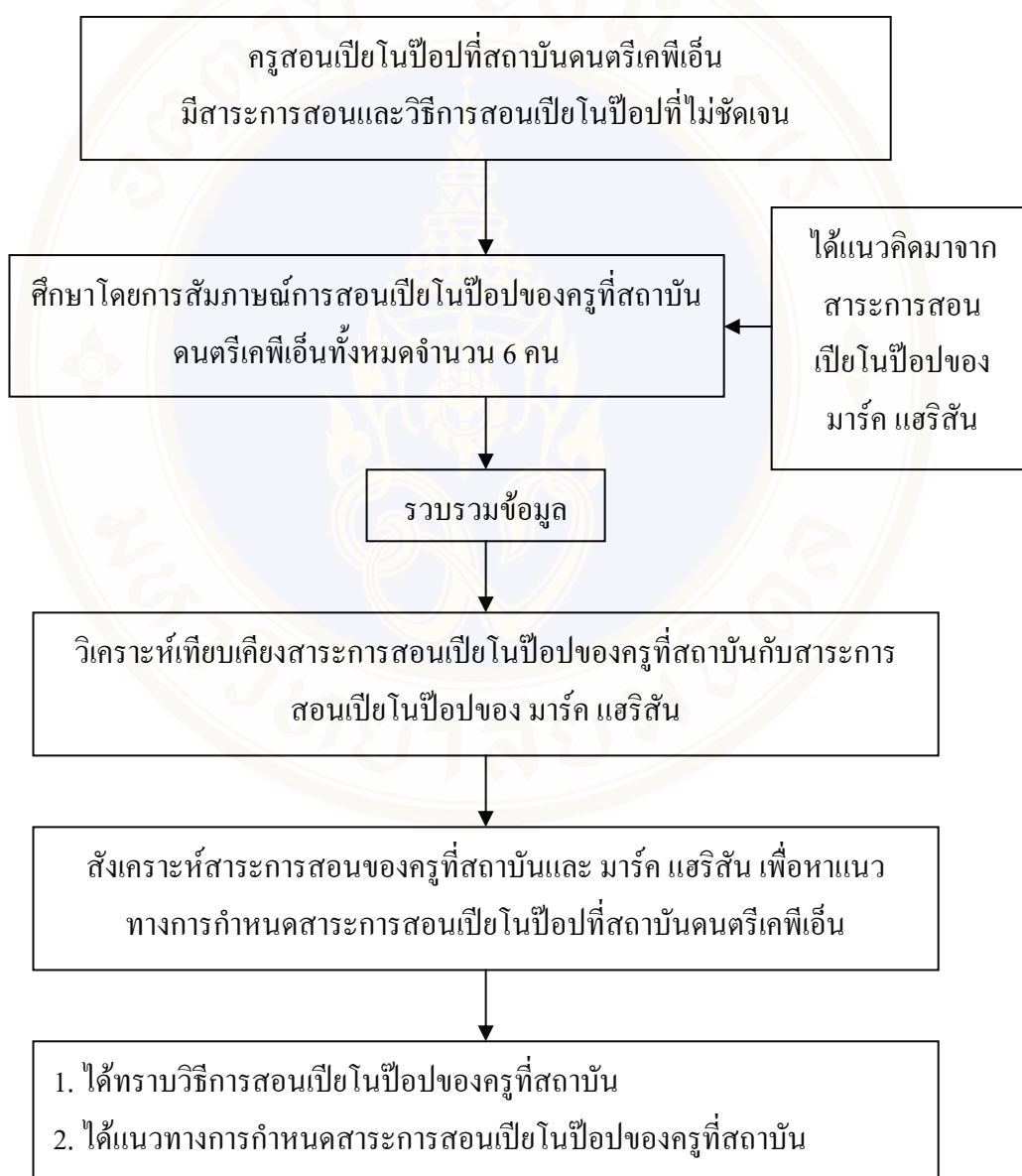
ครูที่สถาบัน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานจำนวน 6 คน

วิชาเปียโนป๊อป หมายถึง วิชาดนตรีสากลประเภทหนึ่ง เป็นวิชาที่มีการจัดการสอนในห้องเรียนเป็นการเรียนเดี่ยวคือ ครู 1 คนต่อนักเรียน 1 คน

สถาบันดนตรีเคพีเอ็น หมายถึง สถาบันดนตรีเอกชนที่เปิดทำการสอนวิชาเปียโนป๊อปให้กับบุคคลทั่วไป สำหรับในงานวิจัยครั้งนี้คือสาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

สื่อการสอน หมายถึง อุปกรณ์และตำราเรียน รวมถึงโน้ตเพลง ที่ใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาเปียโนป๊อป

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการทบทวนวรรณกรรมเพื่องานวิจัยเรื่องการศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นเพื่อดำเนินการทบทวนดังนี้

- ความหมายของเพลงป๊อป
- องค์ประกอบของการสอน
- วิธีการสอนเปียโนป๊อปเบื้องต้นของ มาร์ค แฮร์สัน
- การวัดผลประเมินผล
- การประเมินหลักสูตรและการสอน
- การคิดเชิงเปรียบเทียบ
- การคิดเชิงสังเคราะห์
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของเพลงป๊อป

ดนตรีป๊อป (Pop music) หรือ เพลงป๊อป (Pop song) เป็นแนวเพลงที่มีลักษณะทำนองเพลงง่ายๆ โครงสร้างเพลงไม่สลับซับซ้อน โดยอาจจะรวมเพลงหลายๆแนวอย่าง ร็อก ฮิปฮอป เร้กเก้ แดนซ์ อาร์แอนด์บี ฟังก์ โฟล์ก เป็นต้น ซึ่งเพลงป๊อปจะถูกแต่งขึ้นเพื่อหวังกลุ่มคนฟังกลุ่มใหญ่ โดยได้แรงผลักดันจากค่ายเพลงใหญ่ ซึ่งตัวอย่างเพลงป๊อปในยุคต่างๆของโลกตะวันตกมีดังนี้

ในยุค 50 เพลงร็อกแอนด์โรลล์ได้รับความนิยม มีศิลปินที่ได้รับความนิยมเช่น เอลวิส เพรสลีย์

ในยุค 60 มีศิลปินที่ได้รับความนิยมเช่น เดอะบีเทิลส์ โรลลิงสโตนส์

ในยุค 70 เป็นยุคของดนตรีดิสโก้ มีศิลปินอย่าง บีจีส์ และยังมีดนตรีประเภทคันทรี่ที่ได้รับความนิยมอย่าง คีอิกิลส์ หรือดนตรีป๊อปที่ได้รับอิทธิพลจากร็อกอย่าง เดอะคาร์เพ็นเทอร์ส ร็อค สจ๊วต

ในยุค 80 มีศิลปินป๊อปที่ได้รับความนิยมเช่น ไมเคิล แจ็กสัน มาดอนน่า บิล คอลลิנס ลักษณะดนตรีจะมีการไต่ดนตรีสังเคราะห์เข้าไป เพลงในยุคนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงเต้นรำและยังมีอิทธิพลถึงทางด้านแฟชั่นด้วย

ในยุค 90 เพลงป๊อปเริ่มได้อิทธิพลจากเพลงแนว อาร์แอนด์บี เช่น มารายห์ แครี เคสทินี ไชลด์ ในยุคนี้ยังมีวงบอยแบนด์ที่ได้รับความนิยมอย่าง เบ็คสตรีท บอยส์

ในยุค 2000 มีศิลปินป๊อปที่ได้รับความนิยมเช่น บียอนเซ่ บริทนี สเปียร์ คริสติน่า อากิเลรา แบล็ก อายด์ พีส์ เอฟริล ลาวิน เป็นต้น

พจนานุกรมออนไลน์ ได้ให้ความหมายว่า เพลงป๊อปคือ เพลงสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยมนานมานี้ มีจังหวะสนุกสนานฟังสบาย (<http://th.w3dictionary.org/index.php?q=เพลงป๊อป> 3 สิงหาคม 2553)

ธีรพนธ์ ผลิตากุล (สัมภาษณ์: 2553) ได้ให้ความหมายว่า เพลงป๊อปมาจากคำว่า ป๊อปูล่า (Popular) ก็คือเพลงที่คนส่วนใหญ่รู้จัก ไม่ใช่เพลงเจาะเฉพาะแนว ไม่ได้อยู่ใน ริทึม (Rhythm) หรือจังหวะที่เป็น ซีเรียสมิวสิก (Serious music) คำว่าป๊อป นี้อาจจะไปอยู่หน้าคำของดนตรี ซีเรียส บางอย่างเช่น ป๊อปแจ๊ส ป๊อปร็อก ซึ่งพอมีก้าวป๊อปก็จะดูเหมือนเกลาลงให้ทุกคนฟังได้มากขึ้น

ดริน พันธุมโกมล (สัมภาษณ์: 2553) ได้ให้ความหมายว่า เพลงป๊อปก็คือเพลงที่คนส่วนใหญ่ชอบฟัง ป๊อปูล่า ก็แปลว่าเป็นที่นิยม เพลงป๊อปเกิดขึ้นไม่เกิน 100 ปีที่ผ่านมา และต้องยอมรับว่าป๊อปมาจากโลกตะวันตก คนตะวันตกใช้ตนเองเป็นตัวตัดสิน

จากข้อมูลที่ได้กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เพลงป๊อป คือเพลงที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นเพลงที่คนส่วนใหญ่รู้จักและชอบฟัง เพราะมีทำนองเพลงง่ายๆ โครงสร้างไม่ซับซ้อน ฟังสบาย เพลงป๊อปนี้มีได้หลายแนวซึ่งจะแตกต่างกันไปตามยุคสมัย

2.2 องค์ประกอบของการสอน

องค์ประกอบของการสอนประกอบไปด้วยหัวข้อต่างๆดังนี้

2.2.1 กระบวนการสอน

ความหมายของการสอนและกระบวนการสอน

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good. 1973) กล่าวว่าไว้ว่า การสอน หมายถึงการจัดสถานการณ์หรือกิจกรรม เพื่อช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย หน้าที่ของครูไม่ใช่เพียงสอน

ให้เด็กได้มีวิชาความรู้ หรืออ่านออกเขียนได้เท่านั้น การสอนของครูจะสมบูรณ์เมื่อเด็กได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติ และความสามารถอื่นๆ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนจึงหมายความว่าผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือ เมื่อมีผู้สอนก็ต้องมีผู้เรียน แต่ไม่จำเป็นว่าผู้สอนนั้นจะต้องเป็นครูเสมอไป อาจเป็นคนอื่นๆ ก็ได้ เป็นธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมต่างๆอันสามารถทำให้เราเกิดการเรียนรู้

ชม ภูมิภาค (2523: 18) กระบวนการสอนหมายถึง การจัดกิจกรรมที่ครูทำอย่างเป็นระบบเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 3) ได้ให้ความหมายว่า การสอนคือ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

สุทธนู ศรีไสย์ (2539: 1) ได้ให้ความหมายว่า การสอน (Instruction) หมายถึง กระบวนการที่มีจุดหมายเพื่อช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนนี้สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย แม้ว่าการเรียนรู้ของบุคคลนั้นอาจจะเกิดขึ้นโดยมีการสอนหรือไม่มีการสอนก็ได้ เมื่อการสอนได้ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับเป้าหมายโดยเฉพาะกับการเรียน ในทางปฏิบัติผลที่ได้จากการสอนอาจจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้เช่นเดียวกันถ้าไม่มีการวางแผนให้รัดกุม

อรจริย ณะ ตะกั่วทุ่ง (2537: 196) กระบวนการ หมายถึง แนวทางดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ขึ้นตอนวางไว้อย่างเป็นลำดับตั้งแต่ต้นจนแล้วเสร็จ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์และเป้าหมายได้ โดยใช้เวลาและทรัพยากรน้อยที่สุด

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537: 13) ได้ให้ความหมายว่า การสอนคือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

จากประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้

กระบวนการสอนคือ แนวทางดำเนินการสอนที่มีการตั้งจุดประสงค์และดำเนินการอย่างเป็นลำดับ เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

การสอนคือ การจัดสถานการณ์หรือกิจกรรม การถ่ายทอดความรู้ การแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด การสอนจะสมบูรณ์เมื่อผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติ และความสามารถอื่นๆ ซึ่งต้องมีการวางแผนที่รัดกุม

ประเภทของการสอน

การสอนนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. การสอนที่ยึดผู้สอนเป็นจุดศูนย์กลาง (Teacher Centered Method)

การสอนประเภทนี้ผู้สอนจะมีบทบาทมากในห้องเรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมภายใต้การชี้นำของผู้สอน ตัวอย่างของวิธีการสอนแบบนี้ เช่น การสอนแบบบรรยายแบบสาธิต แบบใช้คำถาม แบบเล่าเรื่องเป็นต้น

2. การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Method)

การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นการเรียนรู้รายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน หรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ตัวอย่างวิธีการสอนแบบนี้เช่น การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ การสอนแบบโครงการ การสอนแบบปฏิบัติการ การสอนแบบใช้บทบาทสมมติ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองการสอนโดยให้ไปศึกษานอกสถานที่ การสอนแบบศูนย์การเรียนเป็นต้น

ในการสอนเปิยโนป๊อปนั้นสามารถทำได้ทั้งการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น ครูเป็นคนกำหนดหัวข้อที่จะสอน การที่ครูสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตาม และการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การให้นักเรียนเป็นผู้เลือกเพลงที่ต้องการเรียนเพื่อมาใช้ในการเรียนการสอน

พฤติกรรมการสอน

ก่อนที่ครูจะจัดระบบการเรียนการสอนนั้น ครูควรศึกษาหลักสูตรและวัตถุประสงค์แผนการจัดประสบการณ์ วางโครงการสอนและบันทึกการสอน เพื่อจัดแนวทางในการเรียนรู้ให้เป็นลำดับขั้นตอนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ นอกจากนั้นครูควรศึกษาเทคนิควิธีสอน และใช้สื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีความหลากหลาย และยั้งต้องศึกษาสภาพจิตวิทยาของนักเรียน รวมไปถึงการวัดผลประเมินผลที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

ขั้นตอนของการดำเนินกระบวนการสอน

สุรพันธ์ ดันศรีวงษ์ (2538: 11-12) กล่าวถึงกระบวนการสอนที่มีการเตรียมตัวมาอย่างดี จะก่อให้เกิดความมั่นใจในการสอน ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้องและไม่สับสน การสอนตรงตามจุดมุ่งหมายและตรงตามเวลาที่กำหนดไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525: 32-33) กล่าวว่า ขั้นตอนการดำเนินการดำเนินกระบวนการสอนเป็นขั้นตอนที่ครูต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน สามารถจำแนกได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นทดสอบก่อนการเรียน เพื่อช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมในเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด

2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูควรยึดจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ให้นักเรียนเห็นความคิดรวบยอดในเรื่องที่จะเรียน และครูนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเรียกร้องความสนใจ
3. ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูเริ่มกำหนดความรู้ให้นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสอนที่ให้ครูเป็นจุดศูนย์กลางหรือผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางก็ตาม ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการสื่อความหมายของครู
4. ขั้นสรุปบทเรียน เป็นการสรุปประเด็นหรือความคิดรวบยอด
5. ขั้นทดสอบหลังเรียน เป็นการดูว่านักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันหรือขนานกันกับข้อสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน หากนักเรียนไม่มีการพัฒนาขึ้นนั้นแสดงให้เห็นข้อบกพร่องในจุดใดจุดหนึ่งของกระบวนการสอนของครู

การเลือกและการใช้กระบวนการสอน

การเลือกกระบวนการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่ากระบวนการใดดีที่สุด แต่อยู่ที่ว่ากระบวนการสอนใดเหมาะสมกับนักเรียน เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ครูจะสอน ครูควรเลือกและค้นหาหาผสมผสานกระบวนการสอนหลายๆแบบ และต้องตระหนักไว้เสมอว่า ยังไม่มีกระบวนการสอนใดประสบความสำเร็จกับนักเรียนทุกคน หรือทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในทุกๆข้อ

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการใช้กระบวนการสอนนั้นมีหลายด้าน เช่น วัตถุประสงค์ของการสอนนั้นสามารถจำแนกได้ตามชนิดการเรียนรู้ และลำดับการเรียนรู้ช่วยให้เห็นแนวทางในการจัดกระบวนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งครูควรใช้สื่อประกอบการสอน เพื่อช่วยให้ขั้นตอนของการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน

ความสำคัญของวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน

ปรีชา คัมภีรปกรณ (2529: 6) กล่าวว่า จุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ (Objective) เป็นความต้องการหรือความคาดหวังในระดับที่เฉพาะเจาะจง จุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์จะกำหนดในรูปข้อความหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ แต่ส่วนใหญ่นิยมเขียนหรือกำหนดในรูปของพฤติกรรมที่ต้องการใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน มีความสำคัญดังนี้

1. เป็นการนำความหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาในแต่ละระดับ และหลักสูตรมาทำเป็นจุดมุ่งหมายย่อหรือเฉพาะ เป็นการง่ายที่จะนำไปปฏิบัติ
2. เป็นการกำหนดทิศทางหรือแนวทางในการสอนของผู้สอนว่า ควรจะดำเนินการไปในแนวใด ซึ่งจะให้ผู้สอนสะดวกในการสอน
3. ทำให้ทราบเป้าหมายในการสอนผู้สอนจึงทราบว่าจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้นคืออะไร
4. ทำให้ผู้สอนทราบถึงทิศทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนการสอน

โกรนลันด์ (Norman E. Gronlund, 1967 อ้างถึงใน ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2529: 12-13) ได้เสนอแนะขั้นตอนการเตรียมวัตถุประสงค์การสอนไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์วัตถุประสงค์แต่ละข้อเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน พร้อมกำหนดเนื้อหาวิชา วิธีการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้
 2. กำหนดจุดประสงค์การสอนกว้างๆ ให้ครอบคลุมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ทั้งหมด
 3. กำหนดจุดประสงค์การสอนให้ชัดเจนแน่นอนโดยกำหนดผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนแน่นอนในรูปแบบของพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้
- ทั้งนี้ผู้สอนต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม ว่าครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่สำคัญๆ ที่ต้องการ และมีความชัดเจน เข้าใจตรงกันหรือไม่ และวัตถุประสงค์นั้นมีความสัมพันธ์เนื่องกับจุดมุ่งหมายเพียงใด รวมไปถึงความเหมาะสมกับเวลาและความสามารถของผู้เรียนด้วย

การนำวัตถุประสงค์ในการสอนไปปฏิบัติ

ปรีชา คัมภีรปกรณ (2529: 14-16) กล่าวว่า การนำวัตถุประสงค์การสอนไปปฏิบัตินั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดวิธีสอน ควรหาวิธีการเรียนการสอนที่เห็นว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งไม่มีวิธีใดดีที่สุด แต่มีวิธีการสอนซึ่งแต่ละวิธีมีความเหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
2. กำหนดสื่อการสอน ซึ่งต้องเป็นสื่อที่สามารถทำให้ผู้สอนใช้เพื่อดำเนินการสอนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว และควรเลือกให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนและเหมาะสมกับสภาพของห้องเรียน ซึ่งครูผู้สอนควรฝึกให้เกิดความชำนาญ

3. กำหนดขั้นตอนการสอน ให้เป็นไปตามลำดับขั้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและติดตามการสอนได้ครบถ้วน และเกิดพฤติกรรมที่ต้องการในที่สุด

4. กำหนดแนวการประเมินผล ผู้สอนควรจะได้มีการประเมินการสอนของตนเองและประเมินความรู้ของนักเรียน

2.2.3 สื่อการสอน

จุดมุ่งหมายในการใช้สื่อการสอน

สายนต์ บุญใบ (2543: 28) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการใช้สื่อการสอน มีดังนี้

1. สร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น
2. เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม
4. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำในสิ่งที่ครูสอนได้รวดเร็วและยาวนาน
5. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น
6. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น
7. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน จึงสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

การเลือกสื่อการสอน

วารินทร์ รัชมีพรหม (2531: 36) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นหลักการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนมีดังต่อไปนี้

1. พิจารณาคูณลักษณะของผู้เรียน
2. พิจารณาธรรมชาติของจุดมุ่งหมาย
3. พิจารณาลักษณะวิธีสอน
4. พิจารณาข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นอกจากหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ประการนี้ ข้อสำคัญของสื่อที่เลือกมาจะต้องตรงกับจุดมุ่งหมายและตรงกับลักษณะการเรียนการสอน โดยอยู่ในข้อจำกัดของสภาพทางการเรียนการสอน ดังนั้นการเลือกสื่อการสอน ครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เข้ากับบทเรียน และสภาพของห้องเรียน ซึ่งสื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และบรรลุวัตถุประสงค์โดยถูกต้องและรวดเร็ว

การใช้สื่อการสอน

ชม ภูมิภาค (2523: 12) กล่าวไว้ว่าหลักต่างๆในการใช้สื่อการสอนสำหรับครูผู้สอน คือ

1. ต้องเลือกสื่อที่ดีมีคุณภาพ โดยยึดจุดมุ่งหมายในการสอนที่เด่นชัดถูกต้อง
2. ก่อนนำเสนอสื่อ ต้องมีการสร้างความพร้อมให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ
3. ใช้วัสดุเครื่องมืออย่างปลอดภัยและประหยัดเวลา
4. แนะนำให้นักเรียนรู้จักมีปฏิริยาและการกระทำที่เหมาะสมต่อการใช้สื่อ
5. ประเมินผลทั้งในตัวสื่อเองและเทคนิคการใช้สื่อ

2.2.4 วิธีการสอนและกิจกรรมการสอน

ขั้นตอนการสอน

อรจริย ฒ ตะกั่วทุ่ง (2537: 228) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนในลักษณะต่างๆดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนที่มีชื่อเรียกว่า “Events of Instruction” กระบวนการสอนนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้ครูสามารถช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แบ่งเป็น 9 ขั้นตอน คือ

- 1.1 ขั้นเร้าความสนใจ (Gaining Attention)
- 1.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Informing the learner the objective)
- 1.3 ขั้นทบทวน / กระตุ้นประสบการณ์เดิม (Stimulating recall of prerequisite learning)
- 1.4 ขั้นนำเสนอสิ่งเร้า (บทเรียน) ใหม่ (Presenting the stimulus material)
- 1.5 ขั้นให้แนวการเรียนรู้ (Providing learning guidance)
- 1.6 ขั้นให้ลงมือกระทำ (Eliciting the performance)
- 1.7 ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ (Providing feedback)
- 1.8 ขั้นประเมินผลการกระทำ (Assessing the performance)
- 1.9 ขั้นเสริมให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้และถ่ายโยงความรู้ (Enhancing retention and transfer)

2. ขั้นตอนการสอนแบบอุปมาน (Inductive Method) เป็นการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้จากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม หรือสอนจากตัวอย่างแล้วสรุปเป็นหลักเกณฑ์หรือหลักทั่วไป มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการปูพื้นฐานและเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่บทเรียนใหม่

2.2 ขั้นสอน ครูให้ตัวอย่างแก่นักเรียนหลายตัวอย่าง จนนักเรียนสังเกตเห็นและพิจารณาหาข้อสรุปได้

2.3 ขั้นวิเคราะห์ นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ แยกแยะข้อแตกต่างและมองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดที่เหมือนกันได้จากการลงมือทดลอง สังเกตตัวอย่างจนกระทั่งสรุปได้

2.4 ขั้นสรุป เป็นการสรุปองค์ประกอบร่วมจากตัวอย่างต่างๆ ที่นักเรียนได้สังเกต พิจารณา หรือทดลองพิสูจน์มาแล้ว เป็นกฎเกณฑ์ สูตร หรือนิยามได้

2.5 ขั้นนำไปใช้ เป็นการทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ หรือข้อสรุปนั้นๆ ว่านักเรียนสามารถนำไปใช้ในแบบฝึกหัดอื่นๆ หรือแก้ปัญหาในสถานการณ์อื่นๆ ได้

3. ขั้นตอนการสอบแบบโครงการ เป็นการสอนที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง โดยยึดหลักที่ว่า การเรียนรู้ทั้งหมดเกิดจากการกระทำด้วยตัวผู้เรียนเอง

วิธีการและหลักการสอนดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2538: 125-126) กล่าวว่า เทคนิควิธีการสอนดนตรีโดยทั่วไปที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในดนตรีได้ ควรยึดหลักการสอนให้ผู้เรียนรู้จักเสี่ยงก่อนสัญลักษณ์ เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง มีผู้เสนอหลักการสอนดนตรีทั้งชาวไทยและต่างประเทศดังนี้

1. วิธีการของ หม่อมดุษฎี บริพัตร เน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก การเรียนรู้ดนตรีเกี่ยวข้องกับทักษะการเคลื่อนไหว การเรียนรู้เหล่านี้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระดนตรีควบคู่ไปด้วย

2. วิธีการของ อรพรรณ บรรจงศิลป์ เน้นการเรียนรู้สาระดนตรีโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา ด้วยกระบวนการนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป

3. วิธีการของ วิมลศรี อุปรมย์ นำหลักการเรียนรู้ภาษามาใช้คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งนำมาใช้ทางดนตรีคือให้ผู้เรียนฟังก่อน จากนั้นจึงร้องและเล่นดนตรี จนไปสู่การคิดสร้างสรรค์

4. วิธีการของ ดาลโครซ เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก เพราะการเคลื่อนไหวร่างกาย ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ดนตรีได้ถึงแก่น โดยเน้นเรื่องการสร้างสรรคควบคู่ไปด้วย

5. วิธีการของ ออร์ฟ เน้นการสำรวจเกี่ยวกับเสียงโดยใช้การร้องและการเล่นดนตรี สำรวจที่ว่างรอบๆตัวโดยการเคลื่อนไหว และสำรวจรูปแบบโดยใช้การเลียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์ จุดเด่นของวิธีนี้คือ ใช้เครื่องดนตรีออร์ฟในการเรียนการสอน

6. วิธีการของโคคาย เน้นการร้องเป็นหลัก มีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ดนตรีในลักษณะของเสียงง่ายขึ้น

7. วิธีการแบบคอมพรีเฮนซีฟ มิวซิเชียนชิพ เน้นหลักการของการจัดประสบการณ์ทางดนตรีในลักษณะของการผสมผสานกลมกลืนขององค์ประกอบดนตรีเป็นสำคัญ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ฟัง ผู้แสดง และผู้สร้างสรรค์ดนตรี

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2538: 103-104) หลักในการสอนดนตรีโดยทั่วไป มีลักษณะคล้ายคลึงกับหลักการจัดการเรียนการสอนดนตรีของระบบเพสตารอสซี่ ซึ่งกล่าวไว้ดังนี้

1. สอนให้รู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนการร้องก่อนเรียนเกี่ยวกับการเขียนโน้ต หรือชื่อของตัวโน้ต
2. แนะนำให้ผู้เรียนสังเกตและฟังเสียง ตลอดจนลองเลียนเสียงแบบต่างๆที่ได้ยิน เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนหรือความแตกต่าง และผลที่เกิดจากเสียง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงอย่างเต็มที่ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. สอนสิ่งต่างๆทีละอย่าง ได้แก่ จังหวะ ทำนอง และลีลาของดนตรี โดยมีทั้งการสอนและการปฏิบัติควบคู่กันไปก่อนผู้เรียนจะเรียนรู้และปฏิบัติบทเรียนที่เป็นผลรวมขององค์ประกอบดนตรีในระดับที่มีความยากมากขึ้น
4. ในการฝึกปฏิบัติแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนควรปฏิบัติได้เป็นอย่างดีในแต่ละขั้นตอนก่อนที่จะก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป
5. ควรใช้วิธีการอุปนัย (Induction) ในการสอน คือการให้ตัวอย่างฝึกปฏิบัติ แล้วจึงค่อยสรุปเป็นหลักการหรือทฤษฎี
6. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดวิเคราะห์ และฝึกปฏิบัติในเรื่องของคุณภาพของเสียง และประยุกต์สิ่งที่ได้รับกับดนตรี
7. การสอนชื่อตัวโน้ต ควรให้มีความสัมพันธ์กับบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียน

เทคนิค ขั้นตอน และวิธีการสอนต่างๆ ตลอดจนการจัดรูปแบบกิจกรรม ควรปรับหรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนตามแต่ละสภาพ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนดนตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ผู้สอนได้ตั้งเอาไว้

ลักษณะการสอนที่ดี

การสอนที่ดีย่อมทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ ดังนั้น ลักษณะของการสอนที่ดีควรจะได้พิจารณาในหัวข้อต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรเตรียมการสอนมาอย่างดี สิ่งที่ผู้สอนจะต้องเตรียมนั้นได้แก่ การเตรียมเนื้อหาวิชา หลักสูตร เตรียมทำแผนการสอน เป็นต้น
2. ควรมีความตั้งใจในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนล่วงหน้า
3. จะต้องมีความสามารถในการเลือกเทคนิควิธีสอนหลายๆรูปแบบที่เหมาะสม
4. มีความสามารถในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน
5. ควรให้ความใกล้ชิดสนิทสนมต่อผู้เรียน โดยมีความเป็นกันเอง เข้าใจผู้เรียนแต่ละคน ให้ผู้เรียนมีความไว้วางใจ
6. เป็นที่ปรึกษาและแนะแนวในเรื่องต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถทุ่มเทกับการเรียนได้อย่างเต็มที่
7. ควรแนะนำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ต่างๆ จากแหล่งความรู้ภายในและนอกสถานศึกษา
8. ควรจัดทำแผนสำหรับการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการประเมินผลการสอนของผู้สอนทุกครั้งหลังจากการสอนเสร็จสิ้นลง เพื่อตรวจสอบว่าได้บรรลุตามความมุ่งหมายหรือไม่
9. ควรเป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน โดยเฉพาะความเห็นของผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กล้าคิด กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกที่ควร
10. ควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะความเป็นครู และมีความรักในวิชาชีพของตนเอง แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองเสมอ

จันทิกา ลิ้มปิเจริญ (2526: 157) กล่าวว่า ลักษณะการสอนที่ดี ผู้สอนไม่ควรยึดมั่นอยู่กับวิธีสอน วิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว เพราะไม่มีวิธีใดที่ดีและเหมาะสมที่สุด การสอนที่ดีจึงควรใช้วิธีการหลายๆอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมและการเรียนรู้ได้เร็ว ตามคุณสมบัติที่หลักสูตรกำหนดไว้

คริน พันธ์มโกล (สัมภาษณ์: 2553) กล่าวว่า การสอนเปี่ยมป๊อปปี้ที่ด้นั้นครูต้องเอาใจใส่กับนักเรียน บทบาทหนึ่งที่ครูควรจะเป็นคือ บทบาทการเป็นหมอ หมายความว่าวินิจฉัยได้และรักษาโรคได้ ไม่ใช่สอนแต่ตามบทเรียนโดยไม่ได้สังเกตนักเรียนในเรื่องอื่นๆ เช่น น้ำหนักมือเบาไป

ดังไป คือทุกชั่วโมงที่นักเรียนเล่น ครูต้องสามารถบอกได้ว่า มีข้อดีตรงไหนบ้าง ข้อเสียตรงไหนบ้าง แล้วต้องแก้ไขอย่างไร

ธีรพจน์ พลิตากุล (สัมภาษณ์: 2553) กล่าวว่า การสอนเปียโนป๊อปที่ดีนั้นครูต้องสอนแล้วให้เด็กไปเจอเพลงอื่นๆแล้วสามารถเข้าใจที่จะทำได้เอง ไม่ใช่เล่นจากการลอกเลียนแบบ คือการที่เราเห็นโน้ต ลีดชีท (Lead Sheet) ที่มีแค่คอร์ดและเราเล่นให้เป็นเพลงป๊อปได้เลย

2.2.5 ทฤษฎีการสอนดนตรี

สุกรี เจริญสุข (2540: 12-21) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนดนตรีไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความเหมือน โดยสามารถแบ่งเป็นทฤษฎีย่อย 2 ทฤษฎีคือ

1.1 ทฤษฎีการเลียนแบบ เป็นการเรียนรู้ทางสุนทรียภาพของนักเรียน ที่ต้องอาศัยต้นแบบที่ดี คือการที่ครูปฏิบัติให้นักเรียนดูและฟัง จนนักเรียนเกิดความประทับใจและจดจำเพื่อนำไปเป็นแบบอย่างปฏิบัติตามให้เหมือน หรือใกล้เคียงกับสิ่งที่ได้รับรู้มา เช่น การร้องเพลง การเล่นดนตรี และการทำท่าประกอบ

1.2 ทฤษฎีการทำซ้ำ เป็นการย้ำทักะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญ ทำให้ควบคุม กำกับ และจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องอาศัยการปฏิบัติเครื่องดนตรีซ้ำๆ หลายๆครั้งจนขึ้นใจ และเกิดความชำนาญ

2. ทฤษฎีความแตกต่าง เป็นการต้องการแสวงหาความแตกต่าง ความต้องการให้เกิดสิ่งใหม่ๆ สามารถแบ่งเป็นทฤษฎีย่อย 2 ทฤษฎีคือ

2.1 ทฤษฎีการแหกคอก คือ ทฤษฎีที่เกิดจากการสร้างผลงานเก่าให้แตกต่างไปจากเดิมโดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน และสร้างแนวทางขึ้นใหม่เพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวเอง เช่น การแต่งทำนองขึ้นใหม่โดยใช้คอร์ดเดิม

2.2 ทฤษฎีทางเทวดา คือ การสร้างผลงานที่มีทักษะสมบูรณ์ มีความถูกต้องแม่นยำเป็นของตัวเอง โดยการสร้างผลงานใหม่

3. ทฤษฎีความเป็นฉันทัน เป็นวิธีการเรียนรู้สุนทรียภาพโดยแสวงหาตัวเอง อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ วัฒนธรรมที่เป็นสันทันภายใน เป็นความรู้ที่ครูสะสมอยู่ภายใน นำออกมาถ่ายทอดเป็นงานด้านศิลปะ และวัฒนธรรมที่เป็นของสังคมภายนอก คือการที่ครูศิลปะสร้างผลงานที่เป็นของตน ยากต่อการเลียนแบบ

2.2.6 การวัดผลประเมินผล

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2538: 161) ให้ความหมายของการวัดผลว่า เป็นการวัดผลการเรียนของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร ค่าที่ได้จากการวัดมีลักษณะเป็นตัวเลข และให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการนำค่าที่ได้จากการวัดมาประเมินค่าออกมาในรูปของคุณภาพว่าดีมากน้อยเพียงใด โดยวิธีการวัดผลประเมินผลสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือ

1. การวัดผลประเมินผลเชิงกระบวนการ เป็นการวัดผลประเมินผลเป็นระยะๆ ในระหว่างเรียน ได้แก่การทดสอบเมื่อเรียนจบในแต่ละชั่วโมง
2. การวัดผลประเมินผลเชิงผลงาน เป็นการวัดผลประเมินผลรวมเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง ได้แก่การสอบกลางภาคเรียน

ในทางดนตรีสามารถวัดผลประเมินผลโดยการสร้างแบบทดสอบ โดยคำนึงถึงโครงสร้างของดนตรีเป็นหลัก สามารถแบ่งการประเมินผลได้ใน 2 ลักษณะคือ

1. การประเมินผลในเชิงปริมาณ ได้แก่การวัดเนื้อหาทางด้านทฤษฎีและทักษะดนตรี
2. การประเมินผลในเชิงคุณภาพ ได้แก่การวัดเจตคติ แนวคิด ความซาบซึ้งในดนตรี รวมทั้งทักษะดนตรีในระดับสูง

อรรณพ บรรจงศิลป์ (2538: 84) กล่าวว่าไว้ว่า เกณฑ์การประเมินผลควรประเมินจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพื่อผลลัพธ์สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยประเมินผลความก้าวหน้าทางดนตรีในด้านมโนทัศน์และด้านทักษะอย่างต่อเนื่อง

2.2.7 การประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและการสอน

จุดมุ่งหมายของการประเมินการสอน

การประเมินการสอนมีจุดมุ่งหมายหลักๆดังนี้

1. สะท้อนความสามารถในการสอนของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ การกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพที่มีอยู่
2. เพื่อปรับปรุงการสอนเพราะข้อมูลจากการประเมินจะเป็นสิ่งป้อนกลับให้ผู้สอนปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้โดยอาศัยการวิจัยทางการสอนในการสร้างทฤษฎีทางการเรียนการสอน

แนวทางการประเมิน เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

เนื้อหาวิชาในหลักสูตรประเมินได้โดยพิจารณาจากความครอบคลุมในเรื่องของเนื้อหาวิชาที่สอนมีความครบถ้วน ทันสมัยเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละระดับ โดยการประเมินการเรียนการสอนเน้นไปที่การเลือกใช้เนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน และเน้นระดับของความยุ่งยากซับซ้อนตามความสามารถของผู้เรียน

แนวทางการประเมิน จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผู้ประเมินต้องพิจารณาว่าจุดมุ่งหมายของการสอนนั้นวัดอะไร โดยแบ่งการวัดการสอนเป็น 3 ด้านคือ

1. การวัดพุทธิพิสัย ได้แก่ การวัดความสามารถทางสมอง ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผล
 2. การวัดเจตพิสัย ได้แก่ การวัดความรู้สึกรัก วัตถุประสงค์ภาพ ความต้องการ ค่านิยม และเจตคติ
 3. การวัดทักษะพิสัย ได้แก่ การวัดความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ การเลียนแบบ และการกระทำ
- ทั้งนี้ทั้ง 3 ประเภท อาจวัดโดยการทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสำรวจ และการสอบถาม

แนวทางการประเมินผู้สอน

ประเมินได้โดยพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้สอนในด้านคุณวุฒิ ประสบการณ์การสอน วิธีการสอน เทคนิคการถ่ายทอดความรู้ การค้นคว้าความรู้ใหม่ การเตรียมการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินผู้สอนดังนี้

1. มีความรู้ในศาสตร์ที่สอนเป็นอย่างดี
2. เลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญมาสอน
3. มีความสามารถจัดการ บริหารการสอนตามจุดมุ่งหมายได้อย่างดี
4. เลือกวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ประกอบการสอนได้อย่างดี
5. ประยุกต์เทคนิคการสอนได้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน
6. อุทิศตนให้กับการสอนอย่างเต็มที่
7. เตรียมการสอนทุกครั้ง
8. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียน พิจารณาความสามารถของผู้เรียนตลอดภาคเรียน

9. ให้การสนับสนุนและปรับปรุงการสอนตลอดเวลา

2.3 สารและวิธีการสอนเปียโนป๊อปของ มาร์ค แฮริสัน

ในหนังสือ เดอะเปียโนป๊อปบุ๊ก ที่เขียนโดย มาร์ค แฮริสัน ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คอนเทมโพรารี ฮาร์โมนิก แอนด์ ริทึมมิก คอนเซ็ปต์ สำหรับ เปียโน (Contemporary harmonic and rhythmic concepts for piano) ประกอบด้วยบทย่อย 10 บท (บทที่ 1-10) ซึ่งครอบคลุมเรื่อง บันไดเสียง (Scale) คอร์ด (Chord) จังหวะ (Rhythm) ที่จำเป็นในการเล่นเปียโนป๊อป ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะมีตัวอย่างโน้ตและกรอบความคิดแสดงถึงแนวทาง และวิธีการในการฝึก

ส่วนที่ 2 คอนเทมโพรารี เปียโน สไตล์ (Contemporary piano styles) ประกอบด้วยบทย่อย 8 บท (บทที่ 11-18) ซึ่งอธิบายถึงรูปแบบการเล่นเพลงป๊อป 8 ประเภทได้แก่ ป๊อปบัลลาด (Pop Ballad), ป๊อปร็อกและฮาร์ดร็อก (Pop Rock and Hard Rock) นิวเอจ (New Age) อาร์แอนด์บีบัลลาด (R'n'B Ballad) อาร์แอนด์บีฟังก์ (R'n'B Funk) คันทรีและคันทรีร็อก (Country & Country-Rock) สโลว์กอสเพล (Slow Gospel) ฟาสต์กอสเพล (Fast Gospel) ซึ่งแต่ละบทจะอธิบายถึง จังหวะ ฮาร์โมนิก วิธีการเล่นมือซ้าย วิธีการเล่นมือขวา วิธีการเล่นแบบบรรเลงประกอบ (Accompaniment) วิธีการเล่นแบบมีทำนองเพลง (Melody) อย่างละเอียดเป็นขั้นตอน มีตัวอย่างโน้ตและกรอบความคิดแสดงถึงแนวทางและวิธีการฝึก

ซึ่งในการสอนบทเพลงป๊อปเบื้องต้น ผู้วิจัยได้นำ 4 บทแรกและบทที่ 11 ของหนังสือ เดอะเปียโนป๊อปบุ๊ก มาใช้เป็นแนวทาง ตามลำดับดังนี้

2.3.1 สเกลแอนด์คอร์ด รีวิว (Scale and Chord – review)

สเกลและคอร์ด รีวิว เป็นประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในบทที่ 1 ของหนังสือ เดอะเปียโนป๊อปบุ๊ก ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

1. บันไดเสียงเมเจอร์ (Major scales)

อธิบายเรื่องบันไดเสียงโดยใช้ บันไดเสียง C เมเจอร์เป็นตัวอย่าง และแสดงให้เห็นการสร้างสเกลโดยใช้ขั้นคู่เสียง โสลดเต็ป (Whole-step) และฮาล์ฟสเต็ป (Half-step)

(WS = whole-step, HS = half-step)

ลำดับต่อไปคือบันไดเสียงอื่นๆเรียงตามเครื่องหมายกุญแจเสียง (Key signature) ที่ติดแฟลต (Flat) และชาร์ป (Sharp) ดังนี้ C-F-Bb-Eb-Ab-Db-Gb-Cb และ G-D-A-E-B-F#-C# โดยยกตัวอย่างเป็นแบบที่มีเครื่องหมายกุญแจเสียง (Key signature) และไม่มีเครื่องหมายกุญแจเสียง ตามลำดับ

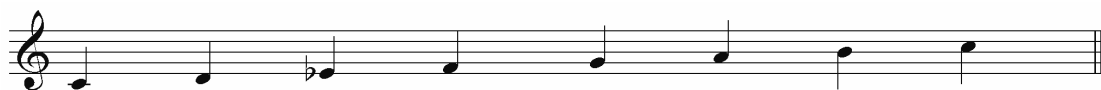
2. บันไดเสียง โมดัล (Modal scales)

อธิบายถึงโมด (Mode) ทั้ง 7 ในบันไดเสียงเมเจอร์ตามลำดับดังนี้ D ดอเรียน (Dorian) , E ฟรีเจียน (Phrygian) , F ลีเดียน (Lydian) , G มิกโซลีเดียน (Mixolydian) , A เอโอเลียน (Aeolian) , B โลครีียน (Locrian) , C ไอโอเนียน (Ionian) พร้อมแบบฝึกหัดดังนี้

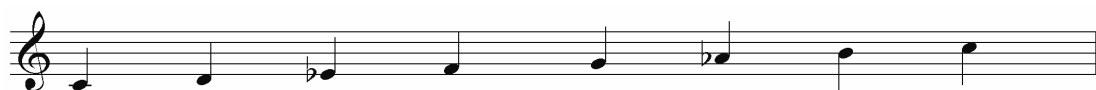
C Ionian (relative major C)	C Dorian (relative major Bb)
C Phrygian (relative major Ab)	C Lydian (relative major G)
C Mixolydian (relative major F)	C Aeolian (relative major Eb)
C Locrian (relative major Db)	C# Ionian (relative major C#), and so on...

3. บันไดเสียง ไมเนอร์ (Minor scales)

อธิบายถึงบันไดเสียงไมเนอร์ ว่ามี 3 แบบ คือ เมโลดิกไมเนอร์ (Melodic minor) ฮาร์โมนิกไมเนอร์ (Harmonic minor) , เนเจอร์ลไมเนอร์ (Natural minor) โดยยกตัวอย่างเป็นบันไดเสียงCไมเนอร์เฉพาะขาขึ้นดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง C เมโลดิกไมเนอร์

ตัวอย่าง C ฮาร์โมนิกไมเนอร์

ตัวอย่าง C เมเจอร์ลไมเนอร์

พร้อมอธิบายว่าบันไดเสียงไมเนอร์ในแต่ละแบบ พบได้ในแนวเพลงป๊อปแบบต่างๆดังนี้

เมโลดิกไมเนอร์ พบได้ในแนวเพลง แจ๊ส ฟิวชั่น ลาติน

ฮาร์โมนิกไมเนอร์ พบได้ในแนวเพลง เอทนิค และ แจ๊ส

เมเจอร์ลไมเนอร์ พบได้ในแนวเพลง คอนเทมโพรารีป๊อป และ ร็อก

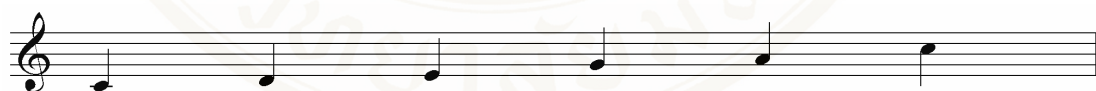
ลำดับต่อไปคือวิธีการหาทฤษฎีเสียงสัมพันธ์ (Relative key) โดยใช้ขั้นคู่

6 เมเจอร์ยกตัวอย่างเช่น Ab เมเจอร์ นับขึ้นไปคู่ 6 เมเจอร์ จะได้ F ดังนั้น F ไมเนอร์ จะใช้
เครื่องหมายทฤษฎีเสียงเหมือน Ab เมเจอร์

4. บันไดเสียงเพนตาโทนิค (Pentatonic scales)

อธิบายว่า บันไดเสียงเพนตาโทนิค คือ บันไดเสียงเมเจอร์ ที่ตัดโน้ตตัวที่

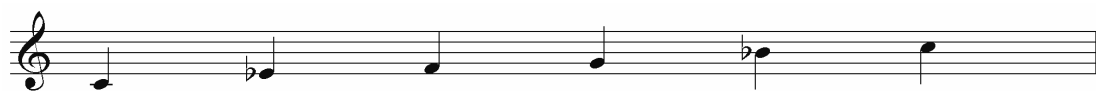
4 และ 7 ออก พร้อมยกตัวอย่างโน้ตทั้ง 15 ทฤษฎีเสียง

ตัวอย่าง C เพนตาโทนิค

อธิบายถึง บันไดเสียงไมเนอร์เพนตาโทนิค (Minor Pentatonic scales) ว่า

บันไดเสียงC ไมเนอร์เพนตาโทนิค คือบันไดเสียง Eb เพนตาโทนิค (ทฤษฎีเสียงสัมพันธ์) ที่เริ่มจาก
ตัว C และ บันไดเสียงไมเนอร์เพนตาโทนิค จะใช้อย่างกว้างขวางในดนตรี คอนเทมโพรารีป๊อป
และ ร็อก

ตัวอย่าง C ไมเนอร์เพนตาโทนิค

5. บันไดเสียงบลูส์ (Blues scales)

อธิบายถึงบันไดเสียงบลูส์อย่างคร่าวๆว่า บันไดเสียงบลูส์ คือบันไดเสียงไมเนอร์เพนตาโทนิค ที่เพิ่มโน้ตครึ่งเสียงระหว่างโน้ตตัวที่ 3 และ 4 เข้ามา และจะใช้อย่างกว้างขวางในดนตรีคอนเทมโพรารี และ แจ๊ส โดยยกบันไดเสียง C บลูส์ เป็นตัวอย่าง

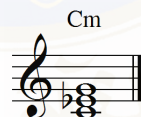
ตัวอย่าง C บลูส์สเกล

6. ทรีโน้ตคอร์ด หรือ ทรีแอด (Three-note chord or Triads)

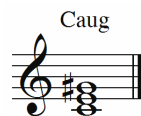
อธิบายถึงทรีแอดพื้นฐาน 4 ชนิดคือ เมเจอร์ ไมเนอร์ ออกเมนเทด (Augmented) ดิมินิช (Diminished) ว่าสร้างมาจากโน้ตตัวที่ 1-3-5 ในบันไดเสียงเมเจอร์และมีการเปลี่ยนแปลงระยะห่างของตัวโน้ตบางตัวตามชนิดของทรีแอด โดยยกตัวอย่างโน้ตเป็นทรีแอด C, Cm, Caug, Cdim ตำแหน่งราก (Root position)

ตัวอย่าง C เมเจอร์ทรีแอด

ตัวอย่าง C ไมเนอร์ทรีแอด

ตัวอย่าง C ออกเมนเทดทรีแอด

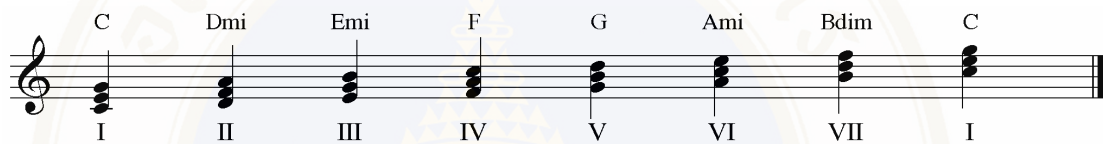
ตัวอย่าง C ดิมินิชทรีแอด

ลำดับต่อไปคือคอร์ดซัสเพนดิด (Suspended) โดยอธิบายว่าคอร์ดซัสเพนดิดคือการแทนที่โน้ตตัวที่ 3 ด้วยโน้ตตัวที่ 4 ในบันไดเสียงเมเจอร์ดังนี้ 1-4-5 โดยยกตัวอย่างโน้ตเป็นทริยแอด C_{sus} ตำแหน่งราก

ตัวอย่าง C ซัสเพนดิด

ลำดับต่อไปคือ อธิบายถึงเรื่องไดอะทอนิก (Diatonic Triads) ของบันไดเสียง C เมเจอร์ พร้อมตัวอย่างโน้ต ชื่อทริยแอดและเลขโรมัน (ใช้เฉพาะตัวใหญ่) ตามลำดับดังนี้

ตัวอย่าง ไดอะทอนิกทริยแอดของบันไดเสียง C เมเจอร์

7. โฟร์โน้ตคอร์ด (Four-note-chords)

อธิบายว่าสามารถเพิ่มโน้ตคู่ 6 เมเจอร์ คู่ 7 เมเจอร์ คู่ 6 ไมเนอร์ คู่ 7 ไมเนอร์ ลงในทริยแอดได้ ซึ่งจะทำให้เกิดคอร์ดใหม่ๆ โดยยกตัวอย่างตามลำดับดังนี้ C_{ma7}, C₆, C₇, C_{7sus}, C_{mi7}, C_{miMa7}, C_{mi6}, C_{dim7}

ตัวอย่าง C เมเจอร์เซเว่น

ตัวอย่าง C เมเจอร์ซิก

ตัวอย่าง C โดมิแนนท์เซเว่น

ตัวอย่าง C ซัสเพนดิด โดมิแนนท์เซเว่น

ตัวอย่าง C ไมเนอร์เซเว่น

ตัวอย่าง C ไมเนอร์เมเจอร์เซเว่น

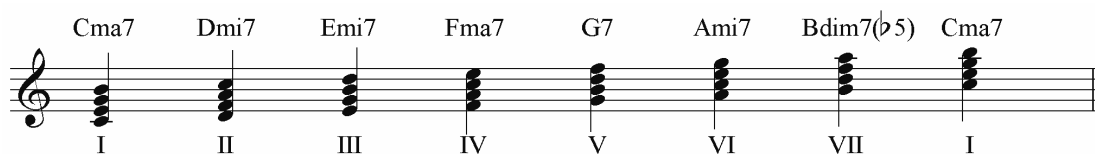

ตัวอย่าง C ไมเนอร์ซิก

ตัวอย่าง C ดิมีนิชท์เซเว่น

ลำดับต่อไปคือ อธิบายถึงเรื่องไดอะทอนิกโฟร์โน้ตคอร์ด (Diatonic four-note-chords) ของ C บันไดเสียงเมเจอร์ พร้อมตัวอย่างโน้ต ชื่อคอร์ดและเลขโรมัน (ใช้เฉพาะตัวใหญ่) ตามลำดับดังนี้

ตัวอย่าง ไดอะทอนิกโฟร์โน้ตคอร์ดของบันไดเสียง C เมเจอร์

8. ไฟว์โน้ตคอร์ด (Five-note chords)

อธิบายว่าสามารถเพิ่มโน้ตคู่ 9 เมเจอร์ลงในไฟว์โน้ตคอร์ด ซึ่งจะทำให้เกิดคอร์ด ใหม่ๆ โดยยกตัวอย่างตามลำดับดังนี้ Cma9, Cmi9, C9, C9sus, C69, CmiMa9, Cmi69 หรือสามารถเพิ่มโน้ตคู่ 9 เมเจอร์ ลงในทรีโน้ตคอร์ด ซึ่งจะทำให้เกิดคอร์ดใหม่ๆ ดังนี้ Cadd9, Cmi add9

9. เซอเคลอออฟฟิฟท์ และ เซอเคลอออฟโฟร์ท (Circle-of-fifths and circle-of-fourths)

เป็นการกล่าวถึงว่า มาร์ค แฮริสัน จะเรียงลำดับ กุญแจเสียง (Key) บันไดเสียง หรือ คอร์ด ในแต่ละเรื่อง ตาม เซอเคลอออฟฟิฟท์ (C-F-Bb-Eb-Ab-Db-Gb-B-E-A-D-G-C) และ เซอเคลอออฟโฟร์ท (C-G-D-A-E-B-F#-C#-Ab-Eb-Bb-F-C)

2.3.2 ริทึมคอนเซ็ปแอนดโนเนชั่น รีวิว (Rhythm concept and notation-review)

ริทึมคอนเซ็ปแอนดโนเนชั่น รีวิว เป็นประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 ของหนังสือ เดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก ซึ่งมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้มือซ้ายและมือขวาในการเล่นเปียโนได้อย่างเป็นอิสระจากกัน

1. โนเนชั่นออฟริทึมมิก แวลู (Notation of rhythmic values)

เป็นการกล่าวถึงตัวโน้ต ตัวหยุด และค่าของตัวโน้ต ตัวหยุด อย่างสั้นๆ ประกอบไปด้วย ตัวกลม ตัวหยุดตัวกลม ตัวขาว ตัวหยุดตัวขาว ตัวขาวประจุ ตัวหยุดตัวขาวประจุ ตัวดำ ตัวหยุดตัวดำ ตัวดำประจุ ตัวหยุดตัวดำประจุ เข็บบึ่งหนึ่งชั้น ตัวหยุดเข็บบึ่งหนึ่งชั้น เข็บบึ่งหนึ่งชั้นประจุ ตัวหยุดเข็บบึ่งหนึ่งชั้นประจุ เข็บบีสองชั้น ตัวหยุดเข็บบีสองชั้น

2. เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature)

กล่าวถึงความหมายของเครื่องหมายกำหนดจังหวะทั้งตัวเลขบนและตัวเลขล่างพร้อมยกตัวอย่างวิธีเขียนจังหวะที่ถูกและผิดในเครื่องหมายกำหนดจังหวะแต่ละแบบ

3. ริทึมมิก ซับดิวิชั่น (Rhythmic subdivisions)

เป็นการกล่าวถึงการใช้ เข็บบึ่งหนึ่งชั้น เข็บบึ่งหนึ่งชั้นสามพยางค์ เข็บบีสองชั้น เข็บบีสองชั้นสามพยางค์ ในแต่ละแนว เพลงเช่น ป๊อป ร็อก อาร์แอนด์บี ฟังก์ เป็นต้น

4. ริทึมมิก แอนทิซิเพชั่น (Rhythmic anticipations)

เป็นบทต่อเนื่องมาจาก ริทึมมิก ซับดิวิชั่น แต่จะมีความแตกต่างที่มีการลงโน้ตไม่ตรงกับจังหวะตก (Upbeat) หรือที่เรียกว่า แอนทิซิเพชั่น (Anticipations)

5. ริทึมมิก ดริล (Rhythmic drills)

ในหัวข้อนี้จะเน้นไปที่การฝึกที่มของมือซ้ายและมือขวา โดยเริ่มฝึกทีละมือ และเริ่มจากจังหวะง่ายๆจนยากขึ้น ลำดับต่อไปคือรวมทั้งสองมือ จุดประสงค์ของแบบฝึกหัดนี้เพื่อให้ผู้เล่นสามารถแยกมือขวาและมือซ้ายได้อิสระจากกัน และเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการเล่นเปียโน แนวคอนเทมโพรารี

2.3.3 ไดอะทอนิกทริยแอดแอนด์โฟร์พาร์ทคอร์ด (Diatonic triads and four-part chords)

ไดอะทอนิกทริยแอดแอนด์โฟร์พาร์ทคอร์ด เป็นประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 ของหนังสือเดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก ซึ่งจุดประสงค์ของบทนี้คือ ผู้เล่นจะสามารถเล่น ไดอะทอนิกคอร์ดทั้งแบบ ทรีโน้ตคอร์ด และ โฟร์โน้ตคอร์ด ได้ทั้ง 15 กุญแจเสียง และยังสามารถพัฒนาทักษะในการเปลี่ยนกุญแจเสียง (Transpose) จากกุญแจเสียงหนึ่งไปกุญแจเสียงอื่นๆอีกด้วย

1. เมเจอร์สเกล คอนทัวร์ (Major Scale ‘contour’)

เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นบันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 กุญแจเสียง โดยให้ใช้มือซ้ายจับโน้ต 3 ตัวแรกของบันไดเสียงมือขวาจับโน้ต 5 ตัวถัดไปของบันไดเสียงและกดพร้อมกัน จุดประสงค์เพื่อเป็นการเตรียมตัวในการเล่นไดอะทอนิกคอร์ดทั้ง 15 กุญแจเสียง

2. ไดอะทอนิกทริยแอด (Diatonic triads)

เป็นตัวอย่างโน้ตของไดอะทอนิก ทริยแอด ทั้ง 15 กุญแจเสียง

3. ไดอะทอนิกทริยแอด เอกเซอไซส์ (Diatonic triads exercise)

เป็นแบบฝึกหัดของการเล่นไดอะทอนิกทริยแอด ในกุญแจเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 กุญแจเสียง โดยมีลำดับการฝึกดังนี้

3.1 บล็อกคอร์ด (Block chord) มือขวา

3.2 บล็อกคอร์ด มือซ้าย

3.3 บล็อกคอร์ด โดยใช้ เข็มิตสองชั้นในมือขวา

3.4 บล็อกคอร์ด โดยใช้ เข็มิตสองชั้นในมือซ้าย

3.5 บล็อกคอร์ด พร้อมกันทั้ง 2 มือ

3.6 มือขวาเล่นโบรเคนคอร์ด (Broken chord) โดยใช้เข็มิตสองชั้น มือซ้ายบล็อกคอร์ด

3.7 มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดโดยใช้เข็มิตสองชั้น มือขวาบล็อกคอร์ด

3.8 โบรเคนคอร์ดโดยใช้เข็มิต2ชั้นพร้อมกันทั้ง 2 มือ

4. ไดอะทอนิกโฟร์พาร์ทคอร์ด (Diatonic four-part chords)

เป็นแบบฝึกหัดของการเล่นไดอะทอนิกโพร์พาร์ทอร์ดในกุญแจเสียง
เมเจอร์ทั้ง 15 กุญแจเสียงโดยมีลำดับการฝึกเช่นเดียวกับหัวข้อ 3

2.3.4 ทริยแอดอินเวอร์ชันแอนด้วยซ์ลีดดิ้ง (Triads-inversion and voiceleading)

ทริยแอดอินเวอร์ชันแอนด้วยซ์ลีดดิ้ง เป็นประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในบทที่ 4 ของหนังสือเดอะป๊อปปี้โน๊ต ซึ่งจุดประสงค์ของบทนี้คือ ผู้เล่นจะสามารถเล่นทริยแอดหนึ่งไปยังอีกทริยแอดหนึ่งโดยได้สัมผัสเสียงที่ดีไม่เกิดการกระโดดของตัวโน้ตโดยไม่จำเป็น ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้ การพลิกกลับ (Inversion)

1. เมเจอร์ทริยแอดอินเวอร์ชัน (Major triad inversion)

เป็นการฝึกการพลิกกลับของเมเจอร์ทริยแอดในรูปแบบต่างๆ โดยมีลำดับการฝึกดังนี้

1.1 ฝึกการพลิกกลับในแต่ละทริยแอดโดยเรียงลำดับจากตำแหน่งราก (Root position) ไปยัง การพลิกกลับครั้งที่ 1 (First inversion) ไปยัง การพลิกกลับครั้งที่ 2 (Second inversion) ไปยัง ตำแหน่งรากออกเทฟ (Octave) ถัดไป ทั้ง 12 ทริยแอด

1.2 ฝึกการพลิกกลับครั้งที่ 1 ตามเซอเคลอออฟฟิฟท์โดยเริ่มจาก ทริยแอด C เมเจอร์

1.3 ฝึกการพลิกกลับครั้งที่ 2 ตามเซอเคลอออฟฟิฟท์โดยเริ่มจาก ทริยแอด C เมเจอร์

2. ไมเนอร์ทริยแอดอินเวอร์ชัน (Minor triads inversion)

เป็นการฝึกการพลิกกลับของไมเนอร์ทริยแอดในรูปแบบต่างๆ โดยมีลำดับการฝึกเช่นเดียวกับหัวข้อ 1

3. อินเวอร์ตติงทริยแอดบีโลว์เมโลดี้ (Inverting triads below melody)

เป็นการกล่าวถึงโน้ตแต่ละตัวที่สามารถพบได้ในทริยแอดใดบ้าง เช่นโน้ตตัว C จะสามารถพบได้ในทริยแอด C, Ab, F, Cm, Am, Fm จุดประสงค์เพื่อให้มองเห็นภาพรวมและสามารถเล่นทำนองเพลงได้โดยใช้การพลิกกลับของทริยแอด

4. เมเจอร์ทริยแอดด้วยซ์ลีดดิ้ง (Major triad voiceleading)

เป็นการฝึกการพลิกกลับของเมเจอร์ทริยอย่างต่อเนื่องตาม เซอเคลอออฟฟิฟท์ และ เซอเคลอออฟโฟร์ท โดยให้แนวคิด ว่า โน้ตตัวโน้ตรากของแต่ละทริยแอดจะวนไปในตำแหน่ง บน-กลาง-ล่าง ของทริยแอด

5. ไมเนอร์ทริยแอดด้วยซ์ลีดดิ้ง (Minor triad voiceleading)

เป็นการฝึกการพลิกกลับของไมเนอร์ทรีแอดอย่างต่อเนืองตาม เซอเคลออฟฟิฟท์ และ เซอเคลออฟโพร์ท โดยให้แนวคิดว่ โน้ตตัวโน้ตแรกของแต่ละทรีแอดจะวนไปในตำแหน่ง บน-กลาง-ล่าง ของทรีแอดเช่นเดียวกับเมเจอร์ทรีแอด

2.3.5 ป๊อปบัลลาด (Pop Ballad)

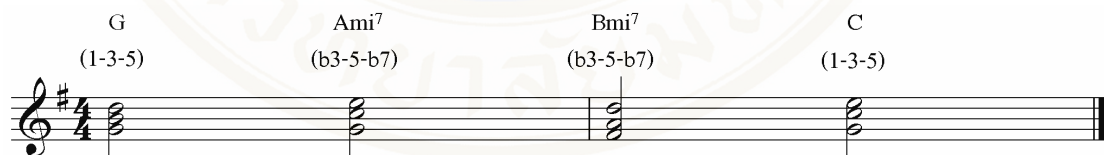
ป๊อปบัลลาด เป็นประเศ์นหลักที่กำหนดไว้ในบทที่ 11 ของหนังสือเดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก ซึ่งเพลงป๊อปบัลลาดจัดเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเล่นเพลงป๊อป ส่วนมากจะใช้จังหวะแบบ “Straight – eighths rhythmic subdivision” (เล่นเขบ็ต 1 ชั้น 8 ตัวใน 1 ห้องของอัตราจังหวะ 4/4) และเล่นจังหวะช้าถึงปานกลาง

ในการเล่นเปียโนในแนวป๊อปบัลลาด มือซ้ายจะมีหน้าที่เล่นเสียงประสาน จังหวะ สนับสนุนมือขวาและเล่นโน้ตแรกของคอร์ด มือขวาทำหน้าที่เล่นทำนอง และโน้ตที่นอกเหนือจาก ทรีแอด เช่น เซเวนธ์คอร์ด (Seventh Chord) และอื่นๆ

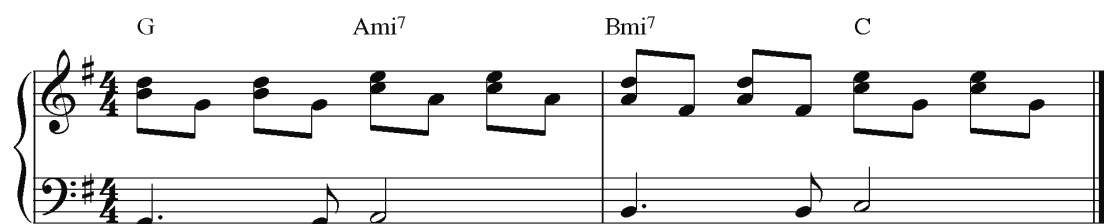
2.3.5.1 วิธีการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ (Pop ballad accompaniment)

มาร์ค แฮร์สัน ได้ยกตัวอย่างวิธีการบรรเลงเพลงป๊อป แบบบรรเลง ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดมาเฉพาะที่เป็นขั้นพื้นฐาน โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

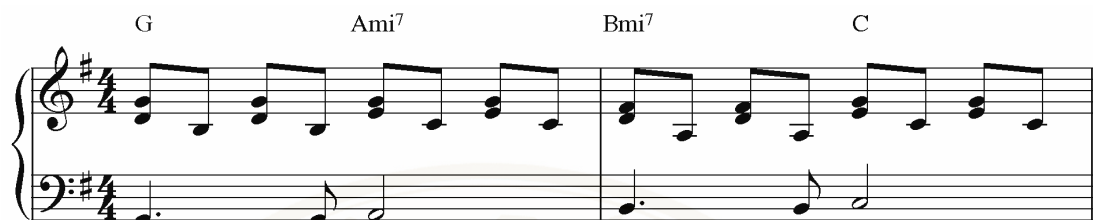
1. เป็นตัวอย่างการจับคอร์ดมือขวาในรูปแบบ การพลิกกลับ

2. มือขวาเล่นโบรเคนคอร์ดโดยใช้จังหวะแบบ “Straight – eighths rhythmic subdivision” มือซ้ายเล่นตัวโน้ตแรก

3. มือขวาเล่นโบรเคนคอร์ดโดยใช้จังหวะแบบ “Straight – eighths rhythmic subdivision” ในการพลิกกลับอีกรูปแบบหนึ่ง มือซ้ายเล่นตัวโน้ตราก

4. มือขวาเล่นโบรเคนคอร์ดในรูปแบบ “Doubling top note” (โน้ตตัวบนสุดกับตัวล่างสุดเป็นตัวเดียวกันแต่อยู่คนละช่วงเสียง) โดยใช้จังหวะแบบ “Straight – eighths rhythmic subdivision” มือซ้ายเล่นตัวโน้ตราก

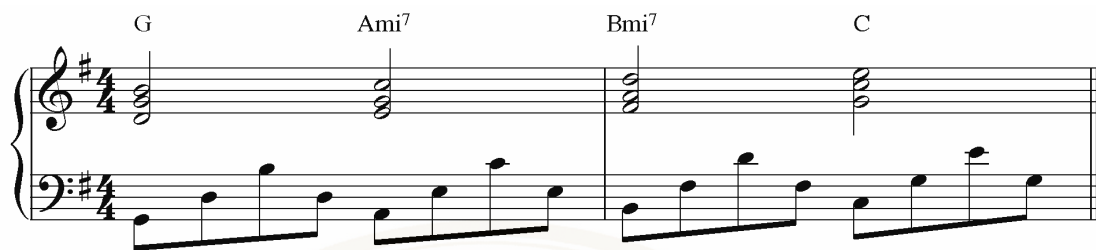
5. มือขวาเพิ่มการใช้เข็บบี 2 ชั้นในรูปแบบ อาร์เปจิโอ (Arpeggios) มือซ้ายเล่นตัวโน้ตราก

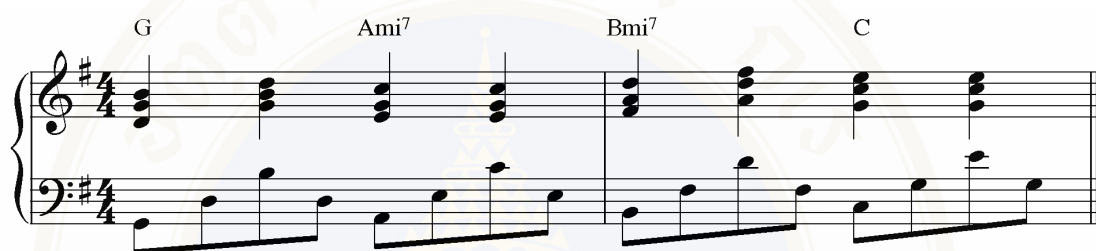
6. ตัวอย่างอาร์เปจิโอในมือซ้าย

7. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดมือขวาบล็อกคอร์ดโดยใช้โน้ตตัวขาว

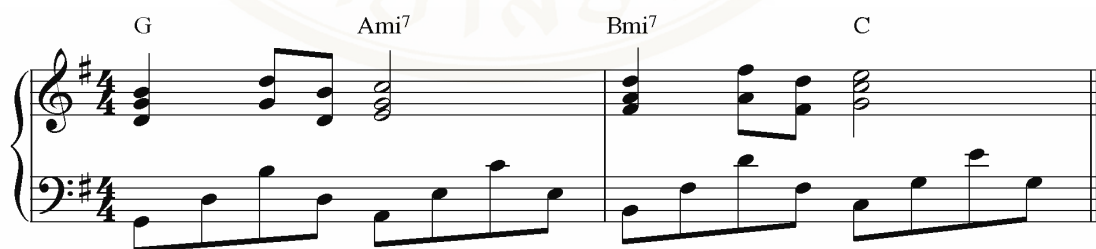
8. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดมือขวาบล็อกคอร์ดโดยใช้โน้ตตัวดำ

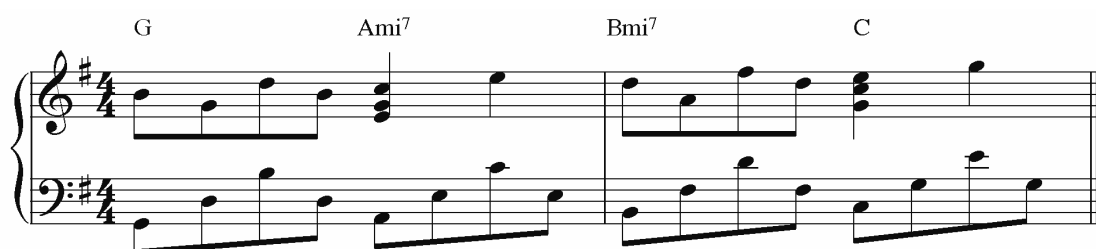
9. ตัวอย่างการเล่นพาราเรลอินเทอร์วัล (Parallel Interval) ในมือขวา

10. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดมือขวาบล็อกคอร์ดผสมพาราเรลอินเทอร์วัล

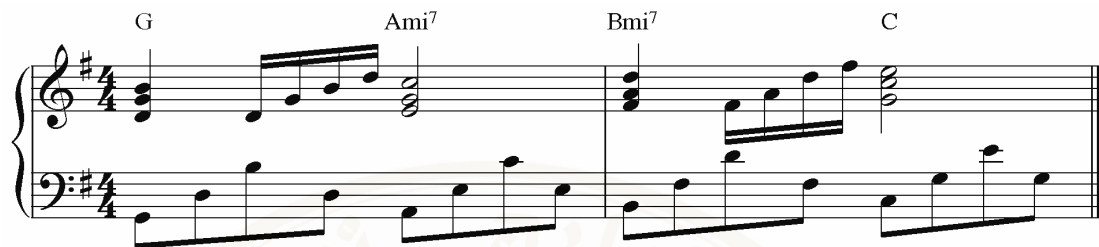

11. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด มือขวาเล่นบล็อกคอร์ดผสมโบรเคนคอร์ด

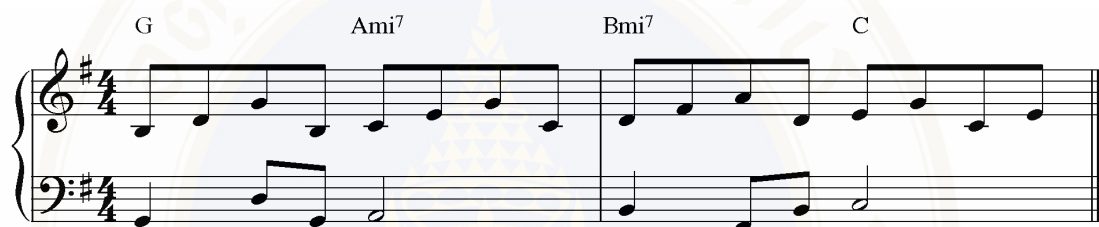

12. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด มือขวาเล่นบล็อกคอร์ดผสมโบรเคนคอร์ด

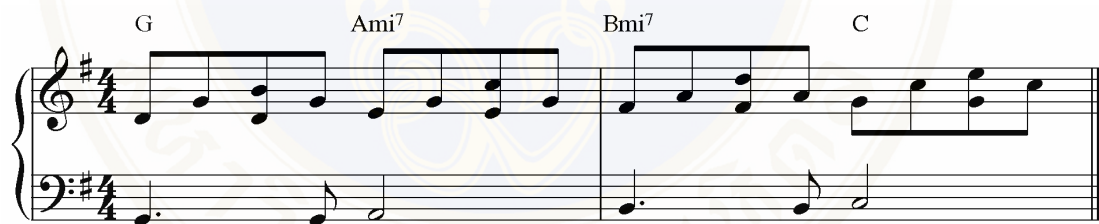
โดยใช้เบส 2 ชั้น

13. เล่นโบรเคนคอร์ดทั้งมือซ้ายและมือขวา

14. มีการใช้คู่ 6 ในมือขวา

2.3.5.2 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง (Pop ballad melody)

มาร์ค แฮริสัน ได้ยกตัวอย่างการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง ซึ่งผู้วิจัยได้คัดมาเฉพาะที่เป็นขั้นพื้นฐาน โดยแนวทางการสอนของ มาร์ค แฮริสัน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ยกตัวอย่าง ลีดชีท (Lead Sheet) คือโน้ตเพลงที่มีแต่ทำนองกับคอร์ด

2. มือขวาเล่นโน้ตตัวเดียว มือซ้ายเล่นบล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ

C G/B Ami⁷ C/E

3. มือขวาเล่นโน้ตตัวเดียว มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด

C G/B Ami⁷ C/E

4. มือขวามีการใส่ทริลแอคข้างได้ทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด

C G/B Ami⁷ C/E

5. มือขวามีการใส่คู่ 6 ข้างได้ทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด

C G/B Ami⁷ C/E

6. มือขวามีการใส่คู่ 6 และคู่ 5 ข้างได้ทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ด

C G/B Ami⁷ C/E

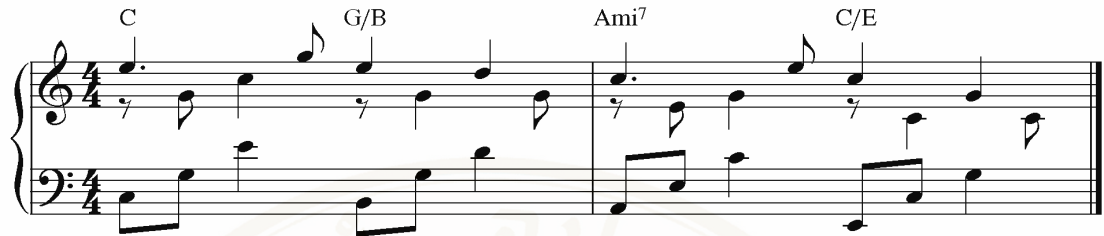
7. มือขวามีการใส่คู่ 3 และคู่ 4 ข้างใต้ทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคน

คอร์ด

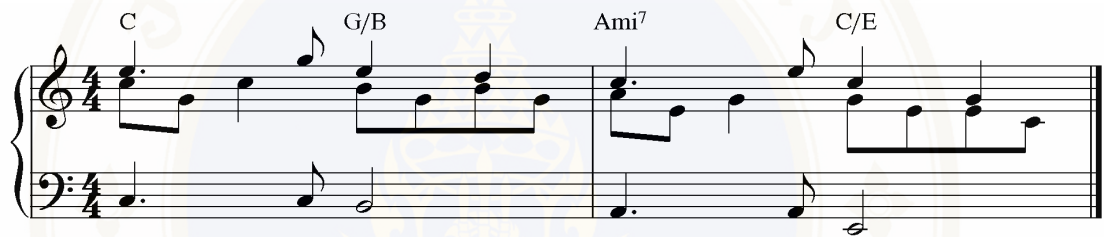
11. มือขวามีการใส่อาร์เปจโจข้างได้ทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคน

คอร์ด

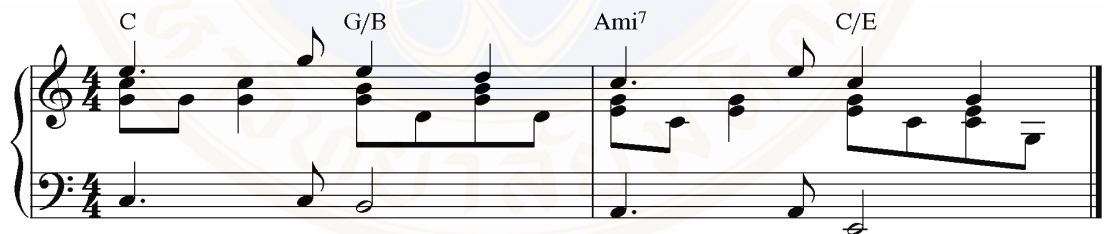
12. มือขวามีการใส่โน้ตในคอร์ดและอาร์เปจโจข้างได้ทำนองเพลง มือซ้าย

เล่นตัวโน้ตราก

13. มือขวามีการใส่โน้ตในคอร์ดจนครบและอาร์เปจโจข้างได้ทำนองเพลง

มือซ้ายเล่นตัวโน้ตราก

2.4 การคิดเชิงเปรียบเทียบและการคิดเชิงสังเคราะห์

2.4.1 ความหมายของการคิดเชิงเปรียบเทียบ

การคิดเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Thinking) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงความเหมือนและ / หรือความแตกต่างระหว่าง สิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ รวมทั้งความสามารถ ในการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตอบสนอง เป้าหมายที่ต้องการ

การเปรียบเทียบหมายถึง “ลักษณะเทียบเคียง” การพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่

สององค์ประกอบ ขึ้นไป เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันของสิ่งเหล่านั้น การเทียบเคียงมีจุดประสงค์เพื่อ

- ต้องการหาทางเลือกจากตัวเลือกที่มีมากกว่าหนึ่งทางเลือก
- ต้องการเห็นความชัดเจนว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร
- ต้องการทราบการเปลี่ยนแปลงของสิ่งเดียวกัน

2.4.2 หลักการคิดเชิงเปรียบเทียบ

การคิดเชิงเปรียบเทียบมีหลักการดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบ
2. กำหนดเกณฑ์การเปรียบเทียบ
3. แจกแจงรายละเอียดของแต่ละเกณฑ์
4. เปรียบเทียบและตอบวัตถุประสงค์

2.4.3 ข้อดีของการกำหนดวัตถุประสงค์การคิดเชิงเปรียบเทียบ

1. เพื่อให้เข้าใจตรงกันในมาตรฐานที่แตกต่าง
2. เพื่อลดเวลาในการอธิบาย
3. เพื่อจูงใจให้เกิดการคล้อยตาม
4. เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

2.4.4 ประโยชน์ของการคิดเชิงเปรียบเทียบ

การคิดเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์กับเหตุการณ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกันเพื่อให้เราลดความผิดพลาด เช่น สมมุติว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นแต่ยังไม่ชัดเจนอาจไม่สามารถวิเคราะห์ได้หรือตัดสินใจได้ ก็นำมาเปรียบเทียบมาวิเคราะห์ได้ว่าเหตุการณ์ไหนดีเหตุการณ์ไหนไม่ดี การคิดเปรียบเทียบเพื่อแก้ปัญหาเป็นการจุดประกายความคิดและการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ

ประโยชน์ของการคิดเชิงเปรียบเทียบมี 3 ด้านดังนี้

1. คิดเปรียบเทียบใช้วิเคราะห์
2. คิดเปรียบเทียบใช้อธิบาย
3. คิดเปรียบเทียบเพื่อแก้ปัญหา

2.4.5 การคิดเชิงสังเคราะห์

การคิดเชิงสังเคราะห์ต้องอาศัยความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและทักษะในการดึงประเด็นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี จำนวนมากและกระจัดกระจายหลากหลาย แต่คัดสรรมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการคิด นำมาหลอมรวม ถักทอ ผสมผสาน ให้อยู่ภายใต้โครงร่างเดียวกันเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

คำว่า วิเคราะห์ กับคำ สังเคราะห์ มีความหมายที่แสดงถึงกระบวนการ คนละทางกัน การวิเคราะห์มีความหมายว่า แยกออกพิจารณา โดยมีจุดหมายปลายทางเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ส่วนการสังเคราะห์มีความหมายไปทางรวมเข้าด้วยกัน โดยมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้น สำหรับขั้นตอนวิธีคิดเชิงสังเคราะห์ จะต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการสังเคราะห์ให้ชัดเจนว่าเราต้องการที่จะ สร้างสรรค์สิ่งใดขึ้น เพื่อประโยชน์อะไร หรือเพื่อให้ทำหน้าที่อะไร

2.4.6 ความหมายของการคิดเชิงสังเคราะห์

การคิดเชิงสังเคราะห์ (Synthesis-Type Thinking) หมายถึง ความสามารถในการดึงองค์ประกอบต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.4.7 ขั้นตอนของการคิดเชิงสังเคราะห์

ขั้นตอนของการคิดเชิงสังเคราะห์มีดังนี้

1. หาความรู้เกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี หรือแนวทางที่เหมาะสม เพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการสังเคราะห์
2. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการสังเคราะห์ให้ถ่องแท้ จนแน่ใจว่าเรารู้จักหรือเข้าใจส่วนประกอบนั้น ๆ ทุกส่วนเป็นอย่างดีแล้ว
3. ใช้หลักความรู้ในข้อ 2 ให้เหมาะแก่กรณีที่จะสังเคราะห์
4. ทบทวนว่า ผลของการสังเคราะห์สอดคล้องกับความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปริม ฉัตรวิชัย (2543) ได้ศึกษาการสอนวิชาเปียโนที่โรงเรียนวิดาการดนตรี เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในโรงเรียนและศึกษาการสอนวิชาเปียโน ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาเปียโนของครูที่โรงเรียนวิดาการดนตรีมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีสอนที่ปรับไปตาม

บุคลิกภาพและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน จิตวิทยาการสอน การสร้างแรงจูงใจ
บุคลิกภาพของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และระดับชั้นที่สอน

ทรงวิรัตน์ สูดงาม (2550) ได้ศึกษาวิธีการคัดเลือกบทเพลงสมัยนิยมสอนเสริม
หลักสูตรกีตาร์ของครูโรงเรียนดนตรีสยามกลการ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
วิธีการคัดเลือกบทเพลงสมัยนิยมสอนเสริมหลักสูตรรวมทั้งปัญหาและวิธีการแก้ไข ของครูโรงเรียน
ดนตรีสยามกลการ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การนำเอาบทเพลงสมัยนิยมมาสอนเสริม
หลักสูตรกีตาร์นั้น เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนและเพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อกับการเรียน

2. ผู้สอนมีวิธีการคัดเลือกบทเพลงในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านภูมิการดนตรีคือ เป็นบทเพลงที่มีรูปแบบพื้นฐาน ไม่ซับซ้อน
นักเรียนรู้จักและได้ฟังอยู่เป็นประจำ

2.2 ด้านความเหมาะสมในการปฏิบัติคือ มีวิธีการเล่นที่ชัดเจน โดดเด่น
ไม่ซับซ้อน มีองค์ประกอบทางดนตรีในด้านต่างๆที่ชัดเจน และนักเรียนสามารถเล่นได้

2.3 ด้านการดัดแปลงองค์ประกอบของบทเพลงคือ ผู้สอนดัดแปลง
องค์ประกอบต่างๆของบทเพลงให้ง่ายขึ้น นักเรียนสามารถเล่นได้ และพอนักเรียนสามารถเล่นได้
แล้วจึงดัดแปลงให้ยากขึ้นไป จนเป็นเหมือนต้นฉบับของบทเพลง

2.4 ด้านการคัดเลือกบทเพลงเพื่อสร้างแรงจูงใจคือ ผู้สอนใช้วิธีการถาม
นักเรียนถึงบทเพลงที่ต้องการเล่น ก็จะทำให้รู้ถึงแนวเพลงที่นักเรียนชอบและสามารถคัดเลือกบท
เพลงได้สะดวกยิ่งขึ้น

3. ปัญหาส่วนใหญ่ที่ผู้สอนพบคือ บทเพลงสมัยนิยมส่วนมากมีองค์ประกอบทางดนตรี
ในด้านต่างๆ ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนเท่าที่ควร และนักเรียนบางคนก็
ต้องการเล่นบทเพลงที่เล่นยากเกินไป ซึ่งผู้สอนมีวิธีการแก้ไขคือ ดัดแปลงองค์ประกอบของบท
เพลงให้ง่ายเพียงพอที่นักเรียนสามารถเล่นได้ และเล่นให้ฟังพร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดถึงวิธีการ
เล่นให้นักเรียนเข้าใจ

อัญชนา สุตมาตร (2546) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาหลักสูตรและกระบวนการศึกษา
ดนตรีสำหรับเด็กเล็กของสถาบันจินตการดนตรี สถาบันดนตรีมีฟ้า และสถาบันดนตรีเคพีเอ็น ซึ่ง
เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็ก
ปฐมวัย และศึกษากระบวนการและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ในโรงเรียนดนตรีเอกชนนอก
ระบบการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย จำเป็นต้องเน้นทักษะ

ทางการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน ประกอบด้วยกิจกรรมด้านการฟัง การร้อง การเล่นเครื่องดนตรี การเคลื่อนไหว และการคิดสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน สถาบันจินตนาการดนตรีนั้นเน้นกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กครบทุกด้านและปรับปรุงหลักสูตรทุก 4 ปี สถาบันดนตรีมีฟ้าเน้นกิจกรรมด้านการร้องเพลงประกอบการเคลื่อนไหว และสถาบันดนตรีเคพีเอ็นเน้นกิจกรรมด้านการเล่นเครื่องดนตรีประเภทกุญแจเสียงบอร์ด

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาในบทที่ 2 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพลงป๊อป คือเพลงที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นเพลงที่คนส่วนใหญ่รู้จักและชอบฟัง เพราะทำนองเพลงมีลักษณะง่ายๆ โครงสร้างไม่สลับซับซ้อน ฟังสบาย เพลงป๊อปนั้นมีได้หลายแนวซึ่งจะแตกต่างกันไปตามยุคสมัย ซึ่งในการสอนเปียโนป๊อปนั้นมียุคประกอบของการสอนดังนี้

กระบวนการสอน คือแนวทางดำเนินการสอนที่มีการตั้งจุดประสงค์และดำเนินการอย่างเป็นลำดับ เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ โดยครูจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อจัดแนวทางในการเรียนรู้ให้เป็นลำดับขั้นตอนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งต้องศึกษาเทคนิควิธีสอนและเลือกใช้สื่อการสอนที่ดีมีคุณภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน เข้ากับบทเรียน ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้จะช่วยให้ขั้นตอนของการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การสอน คือการจัดสถานการณ์หรือกิจกรรม การถ่ายทอดความรู้ การแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด การสอนที่ดีนั้นย่อมทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยครูจะต้องเตรียมการสอนมาอย่างดี มีความตั้งใจในการสอน มีความสามารถในการเลือกเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้เรียน ต้องเอาใจใส่กับนักเรียน ต้องช่างสังเกตและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ตรงจุด

การวัดผล หมายถึงการพิจารณาคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคลออกมาเป็นตัวเลข

การประเมินผล หมายถึงการนำค่าที่ได้จากการวัดผลมาทำการวัดหาคุณภาพ การประเมินผลประเมินจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

การประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและการสอน ทำให้เราทราบถึงความสามารถในการสอนของผู้สอน เพื่อปรับปรุงการสอน และสร้างองค์ความรู้ โดยการประเมินจะพิจารณาจากความครบถ้วนของเนื้อหา ความทันสมัย และเทคนิควิธีการสอน

การคิดเชิงเปรียบเทียบ คือการเทียบเคียงความเหมือน - ความต่าง ระหว่างสิ่งหนึ่งกับ
สิ่งอื่นๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการใช้คิดวิเคราะห์ อธิบาย และแก้ปัญหา

การคิดเชิงสังเคราะห์ คือกระบวนการหลอมรวมองค์ประกอบต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อ
สร้างสรรค์สิ่งใหม่

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนา และนำเสนอสาระการสอนที่ได้มาวิเคราะห์เทียบกับสาระการสอนของหนังสือเดอะป๊อปเปียโนบุ๊กที่แต่งโดย มาร์ค แฮริสัน และสังเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาโดยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 แหล่งศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความในวารสาร เอกสารทางวิชาการวิทยานิพนธ์ จากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

สำนักหอสมุดวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

หอสมุดวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ห้องสมุดดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ห้องสมุดดนตรี สมเด็จพระเทพรัตนฯ มหาวิทยาลัยมหิดลศาลายา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูที่ทำการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมดจำนวน 6 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปโดยนำแนวคิดเกี่ยวกับสาระการ
สอนจากหนังสือเดอะป๊อปปียโนบุ๊กของ มาร์ค แฮริสัน โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป
2. สาระการสอนเปียโนป๊อป
3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป
4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป
5. การวัดผลและประเมินผลผู้เรียน
6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

3.4 การสร้างแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำแนวคิดและหลักการสอนเปียโนป๊อปจากหนังสือ เดอะป๊อปปียโนบุ๊กของ
มาร์ค แฮริสัน เป็นหลักในการสร้างแบบสัมภาษณ์ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและ
ประเมิน 3 ท่านได้แก่

1. ชีรพจน์ ผลิตากุล (อาจารย์เปียโนภาควิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางค
ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา)
2. คริน พันธุมโกมล (ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และ อาจารย์
ภาควิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา)
3. ผศ. ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (อาจารย์แขนงวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางค
ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา)

หลังจากผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงตามคำแนะนำ
ของผู้ประเมิน และนำไปสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์
วาน

3.5 วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปจำนวน 6 คนที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา
เดอะมอลล์งามวงศ์วานด้วยตนเองพร้อมทั้งทำการสังเกตการอย่างมีส่วนร่วม และจดบันทึกรวบรวม
ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์เทียบเคียงและสังเคราะห์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

3.5.1 นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆ มาวิเคราะห์ตรวจสอบให้มีความถูกต้องครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3.5.2 นำสาระการสอนเปียโนป๊อปที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และเทียบเคียงกับหนังสือ เดอะเปียโนเปียโนบุ๊ก ในรูปแบบการพรรณนา

3.5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาในประเด็นต่างๆดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป
2. สาระการสอนเปียโนป๊อป
3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป
4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป
5. การวัดผลประเมินผล
6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

3.7 การสังเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เทียบเคียงมาสังเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาโดยตั้งจุดมุ่งหมายในการสังเคราะห์ข้อมูลคือ เพื่อหาแนวทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สาระการสอนบันไดเสียง
2. สาระการสอนคอร์ด
3. สาระการสอนตัวโน้ตและตัวหยุด
4. สาระการสอนเครื่องหมายประจำจังหวะ
5. สาระการสอนแบบเรียงเสียง
6. สาระการสอนการพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง
7. สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ
8. สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

3.8 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 การสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันเคพีเอ็น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 5 สาระการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น

บทที่ 4

การสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ทำการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมดจำนวน 6 คน เรียงลำดับชื่อตามอนุกรมได้แก่ ครูเกียรติคุณ เสดะถลัมพ์ ครูจิตติยา อนุสรศักดิ์ ครูรัชชนก นาคมนิ ครูมนตริ ฉายสว่าง ครูวิฑิตา แก้วโกเมน และครูสิทธิพร ปานคง ถึงจุดมุ่งหมายในการสอน สาระการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลผู้เรียน ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน เมษายน ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยใช้ตัวเลข 1-6 แทนครูแต่ละคนโดยลำดับตัวเลขไม่สัมพันธ์กับลำดับชื่อครูตามอนุกรม สามารถนำผลการสัมภาษณ์มาแบ่งเป็นประเด็นต่างๆได้ดังนี้

4.1 จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้ตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อปไว้ดังนี้

ครูคนที่ 1

ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับคอร์ด รูปแบบการพลิกกลับของคอร์ด โดยการเรียนรู้จะเน้นไปที่การเล่นแบบบรรเลงประกอบ (Accompaniment) ในช่วงแรกซึ่งเมื่อนักเรียนไปเห็นคอร์ดจากในหนังสือ นักเรียนจะสามารถเล่นคอร์ดและสามารถใส่จังหวะเองได้

ครูคนที่ 2

เพื่อคลายเครียดและไม่เบื่อจากการเรียนเพลงคลาสสิก และฝึกให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อปได้

ครูคนที่ 3

นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงป๊อปที่ต้องการเล่นได้ เล่นคอร์ดได้ รู้หลักและทฤษฎีในการบรรเลงเพลงป๊อป

ครูคนที่ 4

นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงป๊อปได้เพราะๆ รู้จักคอร์ดทั้งหมด รู้ถึงหลักการสามารถคิดและบรรเลงเพลงป๊อปเองได้

ครูคนที่ 5

ให้นักเรียนได้ผ่อนคลายจากการเรียนเพลงคลาสสิก และเอาไว้มากแสดงหรือเอาไว้มากเล่นให้ผู้ปกครองได้ฟัง เนื่องจากผู้ปกครองจะไม่ค่อยรู้จักเพลงคลาสสิก

ครูคนที่ 6

1. นักเรียนสามารถเล่นคอร์ดได้ในทุกๆ ตำแหน่งบนคีย์เปียโน
2. นักเรียนสามารถเล่นบทเพลงป๊อปทั่วไปได้โดยไม่ต้องอ่านโน้ตทุกแนว (Part) คือดูแค่คอร์ดกับทำนองเพลง
3. นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่ามีจุดมุ่งหมายของการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกันคือให้นักเรียนสามารถเล่นคอร์ดได้ สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้ และเล่นเพื่อผ่อนคลาย ส่วนจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ ให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อป เล่นเพื่อเอาไว้มากแสดง และให้นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง

4.2 ตารางการสอนเปียโนป๊อปและวิธีการสอน

4.2.1 บันไดเสียง (Scale)

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลต์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนบันไดเสียงและมีวิธีสอนที่แตกต่างกันดังนี้

ครูคนที่ 1

ไม่สอนบันไดเสียงแต่จะสอนเรื่องเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง (Key signature) โดยแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

ระดับพื้นฐาน สอนถึง 2#, 2b คือกุญแจเสียง C, G, D และ F, Bb

ระดับกลาง สอนถึง 4#, 4b คือเพิ่มกุญแจเสียง A, E และ Eb, Ab

ระดับสูง สอนถึง 7#, 7b คือเพิ่มกุญแจเสียง B, F#, C# และ Db, Gb, Cb

ครูคนที่ 2

1. บันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียง (7#, 7b) ซึ่งมีวิธีการสอนโดยครูจะเล่นบันไดเสียงให้นักเรียนดูซึ่งไม่ต้องใช้โน้ตและให้นักเรียนปฏิบัติตามโดยเล่นทีละ 3 หรือ 4 ตัวโน้ตแล้วแต่บันไดเสียงซึ่งครูจะพิจารณาจากรูปแบบนี้ของแต่ละบันไดเสียงซึ่งจะเรียงลำดับการสอนตามเซอเคลอออฟฟิฟท์ตามทางชาร์ปและแฟลตดังนี้ C-G-D-A-E-B-F#-C# และ F-Bb-Eb-Ab-Db-Gb-Cb

2. บันไดเสียงไมเนอร์จะยกตัวอย่างบางบันไดเสียงและสอนแต่เนเจอร์ลไมเนอร์ มีวิธีการสอนโดยครูจะยกตัวอย่างรีเลทีฟคีย์ให้นักเรียนฟัง และบอกวิธีการหารีเลทีฟคีย์คือ ถ้าคีย์เมเจอร์ไปหาคีย์ไมเนอร์ให้นับลง 1 เสียงครึ่ง ถ้าคีย์ไมเนอร์ไปหาคีย์เมเจอร์ให้นับขึ้น 1 เสียงครึ่งแต่จะไม่เน้นและไม่ได้ให้เล่นในทุกคีย์ ซึ่งส่วนมากจะให้เล่นแต่เนเจอร์ลไมเนอร์ ยกเว้นนักเรียนจะต้องใช้สอบ

3. บันไดเสียงโครมาติก สอนโดยให้นักเรียนจำว่าใช้นิ้ว 1 กับ 3 เวลาเชื่อมคีย์สีขาวให้ใช้นิ้ว 2

ครูคนที่ 3

สอนเฉพาะบันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียง โดยมีวิธีการสอนคือ ขั้นแรกสอนให้เล่นบันไดเสียงในคีย์สีขาวทั้งหมดคือ C, D, E, F, G, A, B, Cb หลังจากนั้นจึงค่อยเล่นบันไดเสียงในคีย์สีดำที่เหลือคือ C#, Db, Eb, F#, Gb, Ab, Bb โดยไม่มีลำดับในการสอน ซึ่งวิธีการสอนจะให้นักเรียนเล่นบันไดเสียงแบบไม่มีจังหวะก่อน และจะเล่นโน้ตทีละ 2 ถึง 4 ตัวแบบเร็วๆ โดยเน้นเสียงที่โน้ตตัวใดตัวหนึ่งเป็นชุดๆ เพื่อฝึกให้นิ้วแข็งแรงและเล่นบันไดเสียงได้ง่ายขึ้นดังโน้ตตัวอย่างต่อไปนี้

C major scale

หลังจากเล่นในรูปแบบไม่มีจังหวะได้แล้ว ก็จะให้นักเรียนเล่นให้ตรงจังหวะ

ครูคนที่ 4

1. บันไดเสียงเมเจอร์ไม่เกิน 5#, 5b คือ C G D A E B และ F Bb Eb Ab Db มีวิธีการสอนคือจะไม่เปิดดูหนังสือบันไดเสียง แต่ให้นักเรียนจำว่ามีโน้ตตัวไหนติดชาร์ปหรือติดแฟลตบ้าง

และจะสอนโดยใช้หลักออร์เดอร์ออฟคีย์ซิกเนเจอร์ (Order of key signature) อธิบายและแสดงให้ดูบนคีย์เปียโนดังนี้

ทางซาร์ป สอนโดยเรียงตามลำดับจำนวนการติดซาร์ป

เริ่มจากโน้ตตัว C ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง C major ไม่ติดซาร์ป แล้วนับขึ้นไปคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว G ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง G major เป็นบันไดเสียงที่ติด 1 ซาร์ป และวิธีหาว่าติดซาร์ปที่โน้ตตัวอะไรก็นับถอยหลังไปครึ่งเสียง จะได้โน้ตตัว F# ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดซาร์ปลำดับที่ 1 ดังนั้นบันไดเสียง G major จึงมีโน้ตที่ติดซาร์ปคือ F#

จากโน้ตตัว G ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง G major นับขึ้นไปคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว D ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง D major เป็นบันไดเสียงที่ติด 2 ซาร์ป และนับถอยหลังไปครึ่งเสียง จะได้โน้ตตัว C# ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดซาร์ปลำดับที่ 2 ดังนั้นบันไดเสียง

D major จึงมีโน้ตที่ติดซาร์ปคือ F# และ C#

จากโน้ตตัว D ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง D major นับขึ้นไปคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว A ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง A major เป็นบันไดเสียงที่ติด 3 ซาร์ป และนับถอยหลังไปครึ่งเสียง จะได้โน้ตตัว G# ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดซาร์ปลำดับที่ 3 ดังนั้นบันไดเสียง A major จึงมีโน้ตที่ติดซาร์ปคือ F# C# และ G#

จากโน้ตตัว A ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง A major นับขึ้นไปคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว E ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง E major เป็นคีย์ที่ติด 4 ซาร์ป และนับถอยหลังไปครึ่งเสียง จะได้โน้ตตัว D# ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดซาร์ปลำดับที่ 4 ดังนั้นบันไดเสียง E major จึงมีโน้ตที่ติดซาร์ปคือ F# C# G# และ D#

จากโน้ตตัว E ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง E major นับขึ้นไปคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว B ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง B major เป็นบันไดเสียงที่ติด 5 ซาร์ป และนับถอยหลังไปครึ่งเสียง จะได้โน้ตตัว A# ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดซาร์ปลำดับที่ 5 ดังนั้นบันไดเสียง B major จึงมีโน้ตที่ติดซาร์ปคือ F# C# G# D# และ A#

ทางแฟลต สอนโดยเรียงตามลำดับจำนวนการติดแฟลต

เริ่มจากโน้ตตัว F ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง F major นับขึ้นไปคู่ 4 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว Bb ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดแฟลตลำดับที่ 1 ดังนั้นบันไดเสียง F major จึงมีโน้ตที่ติดแฟลตคือ Bb

จากโน้ตตัว Bb ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง Bb major นับขึ้นไป 4 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว Eb ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดแฟลตลำดับที่ 2 ดังนั้นบันไดเสียง Bb major จึงมีโน้ตที่ติดแฟลตคือ Bb และ Eb

จากโน้ตตัว Eb ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง Eb major นับขึ้นไป 4 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว Ab ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดแฟลตลำดับที่ 3 ดังนั้นบันไดเสียง Ab major จึงมีโน้ตที่ติดแฟลตคือ Bb Eb และ Ab

จากโน้ตตัว Ab ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง Ab major นับขึ้นไป 4 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว Db ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดแฟลตลำดับที่ 4 ดังนั้นบันไดเสียง Ab major จึงมีโน้ตที่ติดแฟลตคือ Bb Eb Ab และ Db

จากโน้ตตัว Db ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง Db major นับขึ้นไป 4 เพอร์เฟกต์ จะได้โน้ตตัว Gb ซึ่งเป็นโน้ตที่ติดแฟลตลำดับที่ 5 ดังนั้นบันไดเสียง Db major จึงมีโน้ตที่ติดแฟลตคือ Bb Eb Ab Db และ Gb

2. บันไดเสียงไมเนอร์บางบันไดเสียงที่เจอในเพลงและที่นักเรียนจะใช้สอบเช่น A minor, E minor และจะเน้นไปที่ Harmonic minor และ Melodic minor เพราะ Natural minor ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเจอ มีวิธีสอนโดยอธิบายและแสดงให้ดูบนคีย์เปียโนดังนี้

เนเจอร์ลไมเนอร์ (Natural minor) ให้คิดจากบันไดเสียงเมเจอร์ก่อนโดยหาทฤษฎีเสียงสัมพันธ์ (Relative key) จากเมเจอร์ไปไมเนอร์คือลดลงไป 3 ครั้งเสียงเช่นจากโน้ตตัว C ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง C major นับลงไป 3 ครั้งเสียงจะได้โน้ตตัว A ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง A natural minor

ฮาร์โมนิกไมเนอร์ (Harmonic minor) ให้คิดจากเนเจอร์ลไมเนอร์ และติดชาร์ปที่โน้ตตัวที่ 7

เมโลดิกไมเนอร์ (Melodic minor) ให้คิดจากเนเจอร์ลไมเนอร์ และติดชาร์ปที่โน้ตตัวที่ 6 และ 7 ในขาขึ้น ส่วนขาลงให้เล่นเหมือนเนเจอร์ลไมเนอร์

3. บันไดเสียง C บลูส์ (C Blues scale) สอนโดยใช้โน้ต

4. บันไดเสียง C เพนตาโทนิค สอนโดยอธิบายว่าเพนตาโทนิคบันไดเสียงนำมาใช้ในการแต่งเพลงและส่วนใหญ่จะเจอในเพลงไทยเดิมและจะสอนเฉพาะ C เพนตาโทนิคอย่างเดียว

ครูคนที่ 5

ในขั้นแรกจะพูดรวมๆก่อนว่าบันไดเสียงมีเมเจอร์และไมเนอร์มีลักษณะอย่างไรและมีกี่แบบ

1. บันไดเสียงเมเจอร์ไม่เกิน 3#, 2b คือ C, G, D, A และ F, Bb นอกจากถ้านักเรียนต้องสอบจึงจะสอนเพิ่ม โดยอธิบายว่าบันไดเสียงประกอบไปด้วยเตตราคอร์ด (Tetrachord) 2 อันมาต่อกัน แต่ส่วนมากนักเรียนมักจะลืมในภายหลังจึงให้เล่นจากการจำว่าติดชาร์ปติดแฟลตที่โน้ตตัวอะไร โดยเริ่มจากทางชาร์ปก่อน แล้วค่อยทางแฟลต ดังนี้ C, G, D, A, F, Bb

2. บันไดเสียงไมเนอร์ไม่เกิน 3#, 2b คือ Am, Em, Bm, F#m และ Dm, Gm เนื่องจากมีความรู้สึกว่าได้ใช้ในเพลงป๊อปและนักเรียนมักจะลืม มีวิธีการสอนดังนี้

จะสอนเนเจอร์ลไมเนอร์ก่อน โดยให้หาญาติเสียงสัมพันธ์ (Relative key) ซึ่งหาโดยใช้วิธีนับสูงขึ้นไป 1 เสียงครึ่ง เช่น A เนเจอร์ลไมเนอร์ ให้นับจากโน้ตตัว A ขึ้นไป 1 เสียงครึ่งจะได้โน้ตตัว C ซึ่งหมายถึงบันไดเสียง C เมเจอร์ ดังนั้นบันไดเสียง A เนเจอร์ลไมเนอร์จึงเล่นเหมือนสเกล C เมเจอร์แต่ให้เริ่มที่โน้ตตัว A เป็นต้น

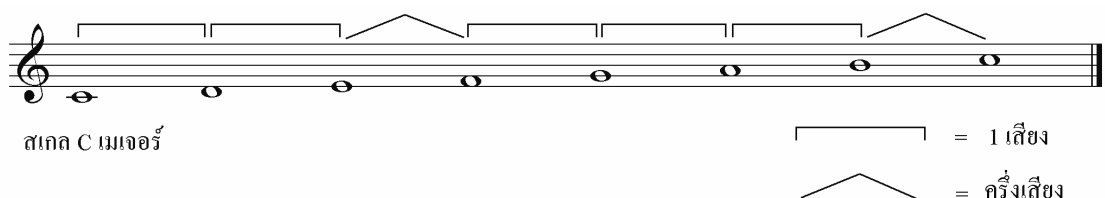
ลำดับต่อไปคือ ฮาร์โมนิกไมเนอร์ สอนโดยอธิบายว่าเล่นเหมือนเนเจอร์ลไมเนอร์ แต่โน้ตตัวที่ 7 ของบันไดเสียงจะติดชาร์ป

ลำดับต่อไปคือ เมโลดิกไมเนอร์ สอนโดยอธิบายว่าเล่นเหมือนเนเจอร์ลไมเนอร์ แต่โน้ตตัวที่ 6 และ 7 ของบันไดเสียงจะติดชาร์ปในขาขึ้น และในขาลงจะเล่นเหมือนเนเจอร์ล

ครูคนที่ 6

สอนเฉพาะบันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียง โดยจะสอนแบบไม่ใช่โน้ต แต่จะใช้วิธีให้นักเรียนจำตำแหน่งของนิ้ว ซึ่งจะเรียงลำดับตามเซอเคิลออฟฟิฟท์แยกเป็นคีย์ทางชาร์ปและทางแฟลตโดยจะเริ่มสอนบันไดเสียงทางชาร์ปก่อนเพราะการใช้นี้จะคล้ายๆกันแล้วค่อยสอนบันไดเสียงทางแฟลตตามลำดับดังนี้ C, G, D, A, E, B, F# และ F, Bb, Eb, Ab, Db วิธีสอนมีดังนี้

1. เขียนโน้ตให้นักเรียนดูเพื่อให้นักเรียนเห็นภาพรวมว่าเมเจอร์บันไดเสียงมีระยะห่างของตัวโน้ตแต่ละตัวเป็นอย่างไรดังภาพ

2. เริ่มสอนบันไดเสียงทางชาร์ปโดยให้นักเรียนจำว่าโน้ตตัวที่ 7 ของบันไดเสียงจะติดชาร์ป เสมอ แล้วทบทวนในบันไดเสียงถัดไปเรื่อยๆตามเซอเคิลออฟฟิฟท์เหมือนทดเลข ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงลำดับการสอนบันไดเสียงเมเจอร์ทางชาร์ปของ ครูคนที่ 6

บันไดเสียงเมเจอร์ เรียงลำดับตามเซอเคล ออฟฟิฟท์	ติดชาร์ปที่โน้ตตัวที่ 7 ของบันไดเสียง	ชาร์ปที่เก็บไว้ในใจ	รวมชาร์ปที่ติดทั้งหมด
G	F#	-	F#
D	C#	F#	F#, C#
A	G#	F#, C#	F#, C#, G#
E	D#	F#, C#, G#	F#, C#, G#, D#
B	A#	F#, C#, G#, D#	F#, C#, G#, D#, A#
F#	E#	F#, C#, G#, D#, A#	F#, C#, G#, D#, A#, E#

3. สอนบันไดเสียงทางแฟลตโดยให้นักเรียนจำว่าโน้ตตัวที่ 4 ของบันไดเสียงจะติดแฟลตเสมอแล้วทบทวนไปในบันไดเสียงถัดไปเรื่อยๆตามเซอเคลออฟฟิฟท์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงลำดับการสอนบันไดเสียงเมเจอร์ทางแฟลตของ ครูคนที่ 6

บันไดเสียงเมเจอร์ เรียงลำดับตามเซอเคล ออฟฟิฟท์	ติดแฟลตที่โน้ตตัวที่ 4 ของบันไดเสียง	แฟลตที่เก็บไว้ในใจ	รวมแฟลตที่ติด ทั้งหมด
F	Bb	-	Bb
Bb	Eb	Bb	Bb, Eb
Eb	Ab	Bb, Eb	Bb, Eb, Ab
Ab	Db	Bb, Eb, Ab	Bb, Eb, Ab, Db
Db	Gb	Bb, Eb, Ab, Db	Bb, Eb, Ab, Db, Gb

บันไดเสียงไมเนอร์ ไม่สอนเพราะไม่เจอในเพลงป๊อป

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นสาระการสอนและวิธีการสอนได้ดังนี้

สาระการสอน

มีครู 1 คนที่ไม่สอนบันไดเสียงใดๆเลย ส่วนครู 5 คนที่สอนจะเน้นไปที่การสอนบันไดเสียงเมเจอร์ซึ่งมีจำนวน 3 คนที่สอนครบทั้ง 15 บันไดเสียง มี 1 คนที่สอนไม่เกิน 3#,

2b มี 1 คนที่สอนไม่เกิน 5#, 5b และมีครู 3 คนที่สอนบันไดเสียงไมเนอร์ซึ่งจะสอนไม่เกิน 3#, 2b ส่วนบันไดเสียงอื่นๆที่มีการสอนได้แก่ บันไดเสียง C บลูส์ บันไดเสียง C เพนตาโทนิค และบันไดเสียงโครมาติก

วิธีการสอน

บันไดเสียงเมเจอร์ ครูที่สถาบันเคพีเอ็นสาขาเคอะมอลล้งามวงศ้วนทั้ง 5 คนที่สอนการเล่นบันไดเสียงจะสอนโดยไม่ใช้โน้ตและให้นักเรียนจำโน้ตที่ติดชาร์ปหรือแฟลตเหมือนกัน มีครู 2 คนที่สอนวิธีหาชาร์ปและแฟลตของแต่ละบันไดเสียง มีครู 2 คนที่ให้นักเรียนเล่นโน้ตที่ละ 2-4 ตัว ส่วนเรื่องลำดับการสอนนั้น มีครู 4 คนที่สอนบันไดเสียงเรียงตามลำดับจำนวนชาร์ปและแฟลตที่เพิ่มขึ้นโดยเริ่มจากทางชาร์ปก่อน มีครู 1 คนที่สอนบันไดเสียงที่เริ่มจากตัวโน้ตในลิมส์ขาวทั้งหมดก่อน แล้วค่อยสอนบันไดเสียงที่เริ่มจากตัวโน้ตในลิมส์ดำที่เหลือ

บันไดเสียงไมเนอร์ ครูทั้ง 3 คนที่สอนบันไดเสียงไมเนอร์จะสอนให้นักเรียนหาทฤษฎีเสียงร่วมกันโดยใช้การนับระยะห่าง 1 เสียงครึ่ง หรือ 3 ครึ่งเสียง ซึ่งมีครู 1 คนที่สอนเฉพาะเนเจอร์ลไมเนอร์ ส่วนครูอีก 2 คนสอนครบทั้ง 3 แบบ และครูทุกคนให้ความเห็นเป็นแนวทางเดียวกันว่าบันไดเสียงไมเนอร์จะไม่ค่อยพบในเพลงป๊อป แต่จะสอนเมื่อนักเรียนต้องใช้ในการสอบ

4.2.2 คอร์ด

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเคอะมอลล้งามวงศ้วน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนคอร์ดและมีวิธีสอนที่แตกต่างกันโดยแบ่งเป็นประเภทของคอร์ดดังนี้

ครูคนที่ 1

เริ่มแรกจะสอนแบบไม่มีทฤษฎีคือให้นักเรียนจำรูปคอร์ดและให้ฝึกจนเล่นได้ทั้งสองมือ โดยใช้บทเพลงในคีย์ C เมเจอร์มาและจะสอนคอร์ดที่เจอในบทเพลง หลังจากนั้นก็นำบทเพลงในคีย์อื่นๆที่มีคอร์ดยากขึ้นมาสอนตามลำดับ

ทฤษฎีแอด : สอนเมเจอร์ ไมเนอร์ ออกเมนเทด ดิมีนิชท์ ซัสเพนดิคเพนดิคโพร์ โดยมีวิธีสอนคือช่วงแรกจะสอนทฤษฎีแอดที่อ้างอิงจากบทเพลงที่อยู่ในคีย์ C เมเจอร์ ซึ่งก็จะมีทั้งทฤษฎีแอดเมเจอร์และไมเนอร์อยู่ในเพลงโดยที่ครูไม่ได้อธิบายว่าเมเจอร์และไมเนอร์คืออะไรแต่จะให้นักเรียนเล่นโดยการกดตัวโน้ตพื้นต้น โน้ตตัวที่ 3 และโน้ตตัวที่ 5 ในลิมส์ขาว โดยไม่ต้องคิดเรื่องครึ่งเสียงเพราะทฤษฎีแอดในคีย์ C เมเจอร์จะเล่นอยู่ในลิมส์ขาว เช่นเห็นสัญลักษณ์ Am ก็ให้นักเรียนเล่นโน้ต

ตัว A เป็นตัวที่ 1 ตัวที่ 3 ก็คือ C ตัวที่ 5 ก็คือ E เป็นต้น หลังจากนั้นเมื่อเจอทริยแอดที่ยากขึ้น ครูก็จะเล่นให้นักเรียนดูก่อนแล้วให้นักเรียนเล่นตามและใช้วิธีที่จำรูปแบบในการกด

คอร์ดซัสเพนดิกเพนดิก อธิบายว่าคือคอร์ดที่ตัดโน้ตตัวที่ 3 แล้วเล่นโน้ตตัวที่ 4 กับ 5 เพื่อให้เกิดเสียงกั๊กมากกว่า

ไฟว์โน้ตคอร์ด : สอนเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน เมเจอร์ซิกซ์คอร์ดแอดทู โดยเรียกคอร์ดที่เกินทริยแอดว่า “Symbol” มีลำดับและวิธีการสอนดังนี้ (ยกตัวอย่างในคอร์ด C ต่างๆ)

1. จับคอร์ดแบบดับเบิ้ลรูท (Double root) ก่อนคือ C E G และ C ช่วงคู่แปด (Octave) ถัดไป
2. ลดตัวที่ 7 ของการจับคอร์ดแบบดับเบิ้ลรูท (ตัวC) ลงมาครึ่งเสียงจะได้โน้ตตัว B ซึ่งก็คือคอร์ดเมเจอร์เซเวนดังนี้ C E G B
3. ลดตัวที่ 7 ของการจับคอร์ดแบบเมเจอร์เซเวน (ตัวB) ลงมาอีกครั้งเสียงจะได้โน้ตตัว Bb ซึ่งก็คือคอร์ดโดมิแนนท์เซเวนดังนี้ C E G Bb
4. ลดตัวที่ 7 ของการจับคอร์ดแบบเซเวน (ตัวBb) ลงมาอีกครั้งเสียงจะได้โน้ตตัว A ซึ่งก็คือคอร์ดเมเจอร์ซิกซ์ดังนี้ C E G A
5. คอร์ดไมเนอร์เซเวน อธิบายว่าคือทริยแอดไมเนอร์ที่เพิ่มโน้ตตัวที่ 7 เช่นเดียวกับคอร์ดโดมิแนนท์เซเวนดังนี้ C Eb G Bb

6. คอร์ดแอดทู อธิบายว่าคือคอร์ดที่เติมโน้ตตัวที่ 2 เข้าไปในทริยแอดไฟว์โน้ตคอร์ด : สอนคอร์ดอีเลเวน คอร์ดเทอร์ทิน ซึ่งสอนโดยใช้คอร์ดแทนดังนี้

1. คอร์ดอีเลเวน ใช้คอร์ดแทนคือคอร์ด ซัสเพนดิกไฟว์
2. คอร์ดเทอร์ทิน ใช้คอร์ดแทนคือคอร์ด ซิกซ์

คอร์ดอื่นๆ : คอร์ดออน สอนโดยอธิบายว่าคอร์ดที่เจอคอร์ดหน้าให้ใช้มือขวาเล่นคอร์ดส่วนคอร์ดหลังให้ใช้มือซ้ายกดตัวเบส

ครูคนที่ 2

ทริยแอด : สอนเฉพาะเมเจอร์ ไมเนอร์ โดยอธิบายว่าทริยแอดสร้างมาจากโน้ตตัวที่ 1, 3, 5 ในบันไดเสียงโดยวิธีการสอนมีดังนี้

ทริยแอดเมเจอร์ ให้นักเรียนเล่นบันไดเสียงเมเจอร์ก่อนแล้วนำโน้ตตัวที่ 1, 3, 5 จากบันไดเสียงมาสร้างเป็นทริยแอดโดยทำทั้ง 12 คีย์โดยเรียงลำดับตามเชอเกลออฟฟิฟท์

ทริยแอดไมเนอร์ จะสอนหลังจากจากนักเรียนสามารถเล่นทริยแอดเมเจอร์ได้แล้วโดยอธิบายว่าทริยแอดเมเจอร์ถ้าจะเปลี่ยนเป็นทริยแอดไมเนอร์ ตรงกลางจะลงครึ่งเสียงโดยเรียงลำดับตามเซอเคลอออฟฟิฟท์

ทริยแอดอื่นๆจะสอนเมื่อเจอในเพลงเพราะกลัวนักเรียนจะสับสน

ไฟว์โน้ตคอร์ด : สอนแต่คอร์ดโดมิแนนท์เซเวน โดยเน้น G7 และ C7 เพราะจะเจอมากในหนังสือเรียนเพลงคลาสสิกโดยครูบอกวิธีการให้นักเรียนจำ ส่วนคอร์ดโดมิแนนท์เซเวนอื่นๆจะสอนให้นักเรียนฝึกหาโน้ตตัวที่ 7 โดยให้นับจากโน้ตตัวที่ 5 ขึ้นไป 1 เสียงครึ่ง

ไฟว์โน้ตคอร์ด : หากเจอคอร์ดที่เกินโดมิแนนท์เซเวนเช่น C13 จะให้นักเรียนใช้คอร์ดแทนคือ C7

ครูคนที่ 3

สอนเฉพาะทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์ โดยมีวิธีสอนดังนี้

ทริยแอดเมเจอร์ : ขึ้นแรกให้นักเรียนจำว่าทริยแอดเมเจอร์คือ 1-3-5 ครูกดและให้นักเรียนฟังพร้อมอธิบายวิธีการหาโน้ตดังนี้

ตัวที่ 3 ให้นับจากตัวที่ 1 ขึ้นไป 4 ครึ่งเสียง

ตัวที่ 5 ให้นับจากตัวที่ 3 ขึ้นไป 3 ครึ่งเสียง

ซึ่งในการเล่นนั้นส่วนมากจะให้นักเรียนใช้การฟังก่อนว่าเสียงที่ได้ยินถูกต้องหรือยัง แต่ถ้าฟังไม่ออกจริงๆค่อยมานับว่าแต่ละตัวห่างกันเท่าไร

ทริยแอดไมเนอร์ : จะสอนหลังจากทริยแอดเมเจอร์โดยอธิบายว่าทริยแอดไมเนอร์คือทริยแอดเมเจอร์ที่โน้ตตัว 3 ลดลงครึ่งเสียง

หากเจอคอร์ดที่เกินทริยแอดจะให้นักเรียนเล่น ทริยแอดธรรมดาหรือถ้าเจอคอร์ดในเพลงที่นอกเหนือจากนี้ จะใช้วิธีเขียนโน้ตบอกไว้แล้วให้นักเรียนจำ

ครูคนที่ 4

ทริยแอด : สอนเมเจอร์ ไมเนอร์ ออกเมนเทด คิมินิช ซัสเพนดิฟฟ์ ซัสเพนดิทู่ ซึ่งจะสอนหลักการให้นักเรียนเข้าใจและสามารถหาทริยแอดเมเจอร์ ไมเนอร์ ออกเมนเทด คิมินิช ทั้งหมดได้เองโดยไม่มีหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับ มีวิธีการสอนดังนี้

1. ทริยแอดเมเจอร์

ยกตัวอย่างทริยแอด C major

โน้ตตัวที่ 1 (Root) ให้กดโน้ตตัวเดียวกับชื่อทริยแอดซึ่งก็คือโน้ตตัว C

โน้ตตัวที่ 3 (Third) ให้เว้นไว้ 3 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 1 ซึ่งจะได้โน้ตตัว E
โน้ตตัวที่ 5 (Fifth) ให้เว้นไว้ 2 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 2 ซึ่งจะได้โน้ตตัว G
โดยให้นักเรียนจำง่ายๆว่าทริยแอดเมเจอร์คือ “ข้างหน้าเว้น 3 ข้างหลังเว้น 2”

2. ทริยแอดไมเนอร์

ยกตัวอย่างทริยแอด F# minor

โน้ตตัวที่ 1 (Root) ให้กดโน้ตตัวเดียวกับชื่อทริยแอดซึ่งก็คือโน้ตตัว F#
โน้ตตัวที่ 3 (Third) ให้เว้นไว้ 2 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวแรกซึ่งจะได้โน้ตตัว A
โน้ตตัวที่ 5 (Fifth) ให้เว้นไว้ 3 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 2 ซึ่งจะได้โน้ตตัว C#
โดยให้นักเรียนจำง่ายๆว่าทริยแอดไมเนอร์คือ “ข้างหน้าเว้น 2 ข้างหลังเว้น 3”

อีกวิธีหนึ่งคือบอกนักเรียนว่าทริยแอดไมเนอร์คือทริยแอดเมเจอร์ที่โน้ตตรงกลาง ลดลงครึ่งเสียง

3. ทริยแอดออกเมนเทด

จะสอนหลังนักเรียนเล่นทริยแอดเมเจอร์ได้แล้วซึ่งจะอธิบายและให้นักเรียนท่องว่า ทริยแอดออกเมนเทดคือ “Major Sharp Five” (ทริยแอดเมเจอร์ที่ติดชาร์ปตัวที่ 5)

4. ทริยแอดคิมินิซ

จะสอนหลังนักเรียนเล่นทริยแอดไมเนอร์ได้แล้วซึ่งจะอธิบายและให้นักเรียนท่องว่า ทริยแอดคิมินิซเทคคือ “Minor Flat Five” (ทริยแอดไมเนอร์ที่ติดแฟลตตัวที่ 5)

5. คอร์ดซัสเพนดิฟ

จะสอนหลังนักเรียนเล่นทริยแอดเมเจอร์ได้แล้วซึ่งจะอธิบายว่าคอร์ดซัสเพนดิฟคือทริยแอดเมเจอร์ที่เปลี่ยนโน้ตตัวที่ 3 เป็น 4 หรือเพิ่มจากโน้ตตัวที่ 3 ครึ่งเสียง

6. คอร์ดซัสเพนดิท

จะสอนหลังนักเรียนเล่นทริยแอดเมเจอร์ได้แล้วซึ่งจะใช้คอร์ดแทนคือคอร์ด แอดไนน์ หรือเพิ่มโน้ตตัวที่ 2 ในบันไดเสียงเข้าไปเพราะว่าคอร์ดซัสเพนดิทนั้นไม่ค่อยได้เจอในเพลง

โฟร์โน้ตคอร์ด : สอนเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน ซึ่งจะสอนหลักการให้นักเรียนเข้าใจและสามารถหาคอร์ด เมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน และ ไมเนอร์เซเวนทั้งหมดได้เองโดยไม่มีหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับ มีวิธีการสอนโดยใช้คู่ 7 เมเจอร์และคู่ 7 ไมเนอร์ของตัวโน้ตพื้นฐาน มีลำดับการสอนดังนี้

1. คอร์ดโดมิแนนท์เซเวน

ถ้าเจอคอร์ดที่เขียนว่า ..7 เช่น C7 จะเรียกว่า “C เซเวน” นั่นคือคอร์ดเมเจอร์ที่เพิ่มคู่ 7 ไมเนอร์ของตัวโน้ตพื้นฐาน ซึ่งวิธีหาโน้ตตัวที่ 7 (Seventh) คือให้เว้นไว้ 2 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 5 ซึ่งจะได้โน้ตตัว Bb

2. คอร์ดเมเจอร์เซเวน

ถ้าเจอคอร์ดที่เขียนว่า ...maj7 เช่น Cmaj7 จะเรียกว่า “C เมเจอร์เซเวน” นั่นคือคอร์ดเมเจอร์ที่เพิ่มคู่ 7 เมเจอร์ของตัวโน้ตพื้นฐาน ซึ่งวิธีหาโน้ตตัวที่ 7 คือให้เว้นไว้ 3 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 5 ซึ่งจะได้โน้ตตัว B

3. คอร์ดไมเนอร์เซเวน

ถ้าเจอคอร์ดที่เขียนว่า ...m7 เช่น Cm7 จะเรียกว่า “C ไมเนอร์เซเวน” นั่นคือคอร์ดไมเนอร์ที่เพิ่มคู่ 7 ไมเนอร์ของตัวโน้ตพื้นฐาน ซึ่งวิธีหาโน้ตตัวที่ 7 คือให้เว้นไว้ 2 ครั้งเสียงจากโน้ตตัวที่ 5 ซึ่งจะได้โน้ตตัว Bb

ไฟว์โน้ตคอร์ด : สอนคอร์ดโน้ต และ คอร์ดเทอทีน อย่างคร่าวๆเพื่อให้นักเรียนสามารถเล่นได้เวลาที่เจอ โดยให้ใช้คอร์ดแทนดังนี้

1. คอร์ดโน้ต ให้ใช้คอร์ดแอดโน้ตแทน โดยอธิบายว่าคอร์ดแอดโน้ตคือคอร์ดเมเจอร์ที่เพิ่มโน้ตตัวที่ 2 ในบันไดเสียงเข้าไป

2. คอร์ดเทอทีน ให้ใช้คอร์ดแอดซิกซ์แทน โดยอธิบายว่าคอร์ดแอดซิกซ์คือคอร์ดเมเจอร์ที่เพิ่มโน้ตตัวที่ 6 ในบันไดเสียงเข้าไป

ครูคนที่ 5

จะสอนให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องของคอร์ดและสามารถหาคอร์ดต่างๆได้เองซึ่งไม่ได้มีลำดับในการสอนตายตัวแต่โดยมากจะอิงจากในบทเพลง

ทริยแอด : สอนเมเจอร์ ไมเนอร์ โดยขั้นแรกจะอธิบายว่าทริยแอดคือโน้ต 3 ตัวซึ่งมาจากโน้ตตัวที่ 1 3 5 ในบันไดเสียง และจะสอนทริยแอดเมเจอร์กับไมเนอร์ควบคู่กันไปโดยวิธีสอนมีดังนี้

ทริยแอดเมเจอร์ อธิบายว่าโน้ตตัวที่ 1 กับ 3 จะห่างกัน 2 เสียง

ทริยแอดไมเนอร์ อธิบายว่าโน้ตตัวที่ 1 กับ 3 จะห่างกัน 1 เสียงครึ่ง หรือคิดว่าเป็นคอร์ดเมเจอร์ที่ตรงกลางลดลงครึ่งเสียง

โฟร์โน้ตคอร์ด : เมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน โดยอธิบายว่าคอร์ดเซเวนมาจากโน้ตตัวที่ 1 3 5 และ 7 ในบันไดเสียงแต่จะมีเครื่องหมายแปลงเสียง (Accidental) ต่างกันตามประเภทของคอร์ดดังนี้

คอร์ดเมเจอร์เซเวน คือ	1 3 5 7
คอร์ดโดมิแนนท์เซเวนคือ	1 3 5 b7
คอร์ดไมเนอร์เซเวนคือ	1 b3 5 b7

ถ้าเจอคอร์ดอื่นๆนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น จะใช้วิธีดูจากในตารางคอร์ด

ครูคนที่ 6

ทริยแอด : สอนเมเจอร์ ไมเนอร์ ดิมินิชท์ ซึ่งโดยปกติแล้วจะสอนรวมกับเรื่องแบบเรียงเสียงของทริยแอดในบันไดเสียงเมเจอร์คือสอนทั้งทริยแอดเมเจอร์ ไมเนอร์ และดิมินิชท์ไปพร้อมๆกัน แต่จะอธิบายกับนักเรียนในเบื้องต้นว่า

ทริยแอดเมเจอร์คือ	โน้ตตัวที่ 1, 3, 5 ของบันไดเสียงเมเจอร์
ทริยแอดไมเนอร์คือ	โน้ตตัวที่ 1, b3, 5 ของบันไดเสียงเมเจอร์
ทริยแอดดิมินิชท์คือ	โน้ตตัวที่ 1, b3, b5 ของบันไดเสียงเมเจอร์

และกำชับว่าก่อนอื่นนักเรียนจะต้องเล่นบันไดเสียงเมเจอร์ให้คล่องก่อน

โฟร์โน้ตคอร์ด : สอนเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน ไมเนอร์เซเวนแฟลตไฟว์ โดยจะสอนหลังนักเรียนเล่นทริยแอดได้คล่องแล้ว และจะสอนรวมกับเรื่องแบบเรียงเสียงของโฟร์โน้ตคอร์ดในเมเจอร์บันไดเสียง คือสอน คอร์ดเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน และไมเนอร์เซเวนแฟลตไฟว์ไปพร้อมๆกัน แต่จะอธิบายกับนักเรียนในเบื้องต้นว่า

คอร์ดเมเจอร์เซเวนคือ	โน้ตตัวที่ 1, 3, 5, 7 ของบันไดเสียงเมเจอร์
คอร์ดโดมิแนนท์เซเวนคือ	โน้ตตัวที่ 1, 3, 5, b7 ของบันไดเสียงเมเจอร์
คอร์ดไมเนอร์เซเวนคือ	โน้ตตัวที่ 1, b3, 5, b7 ของบันไดเสียงเมเจอร์
คอร์ดไมเนอร์เซเวนแฟลตไฟว์คือ	โน้ตตัวที่ 1, b3, b5, b7 ของบันไดเสียงเมเจอร์

คอร์ดอื่นๆ : สอนสแลชคอร์ด และโดมิแนนท์เซเวนซัสเพนดิดโฟร์ที่เล่นในรูปแบบสแลชคอร์ด มีวิธีการสอนดังนี้

สแลชคอร์ด อธิบายว่าตัวด้านหลังคือเบส ตัวด้านหน้าคือคอร์ดในรูปแบบของทริยแอด

คอร์ดโดมิแนนท์เซเวนซัสเพนดิดโฟร์ที่เล่นในรูปแบบสแลชคอร์ด อธิบายว่าเป็นคอร์ดที่สำหรับส่งเข้าหาคอร์ด 1 ซึ่งนิยมใช้ในเพลงป๊อป ซึ่งวิธีหาคอร์ดโดมิแนนท์เซ

เว่นซัสเพนดิดโฟร์ในรูปแบบสแลชคอร์ดสามารถทำได้โดยนับจากชื่อคอร์ดลงมา 1 เสียงจะได้คอร์ดข้างหน้า ยกตัวอย่างเช่นคอร์ด G7sus4 นับจากชื่อคอร์ดคือ G ลงมา 1 เสียงจะได้ F ดังนั้นจะเล่นเป็น F/G คือมือขวากดทริยแอด F เมเจอร์มือซ้ายกดโน้ตตัว G เป็นเบส

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นสาระการสอนและวิธีการสอนได้ดังนี้

สาระการสอน

ทริยแอด : ครูทั้ง 6 คนให้ความสำคัญกับทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์มากที่สุด ซึ่งในจำนวนนี้มีครู 3 คนที่สอนทริยแอดอื่นๆคือ ดิมินิช ออกเมนเทด ซัสเพนดิดทู และซัสเพนดิดโฟร์

โฟร์โน้ตคอร์ด : มีครู 1 คนที่ไม่สอนโฟร์โน้ตคอร์ด มีครู 1 คนที่สอนเฉพาะคอร์ด C7 และ G7 มีครู 4 คนที่สอนคอร์ด เมเจอร์เซเว่น โดมิแนนท์เซเว่น ไมเนอร์เซเว่น ซึ่งในจำนวนนี้มีครู 2 คนที่สอนโฟร์โน้ตคอร์ดอื่นๆแตกต่างกันออกไปได้แก่ ไมเนอร์เซเว่นแฟลตโฟร์ เมเจอร์ซิก คอร์ดแอดทู

ไฟว์โน้ตคอร์ด : มีครู 4 คนที่ไม่สอนไฟว์โน้ตคอร์ด มีครู 2 คนที่สอนไฟว์โน้ตคอร์ดซึ่งคอร์ดที่สอนเหมือนกันคือคอร์ดเทอร์ทิน คอร์ดที่สอนแตกต่างกันคือคอร์ด อีเลเว่น และ คอร์ดไนน์

คอร์ดอื่นๆ : มีครู 2 คนที่สอนสแลชคอร์ด และในจำนวนนี้มี 1 คนที่สอนคอร์ดโดมิแนนท์เซเว่นซัสเพนดิดโฟร์ที่เล่นในรูปแบบสแลชคอร์ด

วิธีการสอน

ทริยแอด : มีครู 4 คนที่ไม่มีลำดับการสอนทริยแอดที่แน่นอน ถือเป็นแบบสุ่มหรือตามที่เจอในบทเพลงส่วนอีก 2 คนจะมีลำดับการสอนที่แน่นอนคือ สอนแบบเรียงตามเซอเคลอออฟฟิฟท์ และเรียงตามแบบเรียงเสียง

มีครู 4 คนที่สอนทริยแอดไมเนอร์หลังนักเรียนเล่นทริยแอดเมเจอร์ได้แล้ว ส่วนอีก 2 คนจะสอนทริยแอดเมเจอร์ควบคู่ไปกับทริยแอดไมเนอร์

มีครู 3 คนสอนทริยแอดโดยให้นักเรียนหาระยะห่างของโน้ตแต่ละตัวซึ่งจะมี 2 วิธีคือนับจากโน้ตตัวหนึ่งขึ้นไปหาอีกตัวหนึ่งที่เสียงหรือจากโน้ตตัวหนึ่งวนระยะห่างก็เสียงกับโน้ตอีกตัวหนึ่ง มีครู 2 คนสอนโดยเชื่อมโยงจากโน้ตในบันไดเสียงเมเจอร์ และมีครู 1 คนที่สอนโดยให้นักเรียนจำรูปแบบของการกดคอร์ด

มีครู 4 คนที่ให้นักเรียนคิดว่าทริยแอดไมเนอร์คือทริยแอดเมเจอร์ที่โน้ตตรงกลางลดลงครึ่งเสียง

โฟร์โน้ตคอร์ด : มีครู 3 คนสอนโฟร์โน้ตคอร์ดโดยให้นักเรียนหาระยะห่างของโน้ตแต่ละตัวซึ่งมี 2 คนใช้วิธีนับจากโน้ตตัวที่ 5 ขึ้นไปหาตัวที่ 7 และมี 1 คนที่ใช้วิธีนับจากโน้ตตัวที่ 8 ลงมาหาตัวที่ 7 มีครู 2 คนสอนโดยเชื่อมโยงจากโน้ตในบันไดเสียงเมเจอร์ และมีครู 1 คนที่สอนโดยให้นักเรียนจำรูปแบบของการกดคอร์ด

ไฟว์โน้ตคอร์ด : ครูที่สอนไฟว์โน้ตคอร์ดทุกคนจะใช้คอร์ดที่อยู่ในลักษณะของโฟร์โน้ตคอร์ดแทนไฟว์โน้ตคอร์ด

สแลชคอร์ด : ครูทั้ง 2 คนที่สอนสแลชคอร์ดจะให้นักเรียนใช้สองมือในการกดคอร์ดคือมือซ้ายเล่นโน้ตตัวเดียวและมือขวาเล่นทริยแอด

4.2.3 ตัวโน้ตและตัวหยุด

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนตัวโน้ตและตัวหยุดและมีวิธีสอนดังนี้

ครูคนที่ 1

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เขบีตหนึ่งชั้น เขบีตหนึ่งชั้นประจุด เขบีตสองชั้น และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมาซึ่งก่อนที่จะเรียนเรื่องตัวโน้ต นักเรียนต้องเรียนเรื่องบีต (Beat) ก่อน บีตคือความเร็วปกติที่เกิดขึ้น มีทั้งช้าและเร็ว และเมื่อเริ่มสอนตัวโน้ตครูจะหาคำพูดมาใส่ขณะกดตัวโน้ตเพื่อให้นักเรียนจำได้ง่ายซึ่งคำจะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างเช่น

ตัวกลม	ใช้คำว่า เคน-ช้า-จัง-เลย
ตัวขาว	ใช้คำว่า เคน-ช้า
ตัวดำ	ใช้คำว่า เคน
ตัวเขบีต 1 ชั้น 2 ตัว	ใช้คำว่า จ๊อก-กิ้ง

ในการสอนตัวหยุด ครูจะให้นักเรียนปรบมือหรือทำท่าทางประกอบให้ครบจำนวนจังหวะที่หยุด ซึ่งจะเป็นการฝึกเฉพาะจังหวะก่อนที่จะเล่นจริง และเมื่อเล่นจริงจะใช้วิธีการนับแต่จะไม่ให้นักเรียนใช้การเคาะเท้าเพราะต้องการให้นักเรียนสามารถนับจังหวะในใจได้

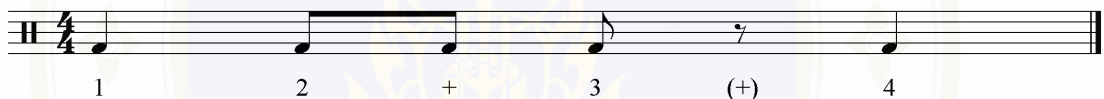
ครูคนที่ 2

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เขบีตหนึ่งชั้น เขบีตหนึ่งชั้นประจุด เขบีตสองชั้น เขบีตสามชั้น โน้ตสามพยางค์ (Triplet) และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา วิธีสอนคือสอนให้นักเรียนนับตามจังหวะในแต่ละห้องโดยทั้งตัวโน้ตและตัวหยุดใช้วิธีเดียวกันตามตัวอย่างดังนี้

ครูคนที่ 3

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เขบีตหนึ่งชั้น เขบีตหนึ่งชั้นประจุด เขบีตสองชั้น และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา วิธีสอนคือจะให้นักเรียนนับตามจำนวนจังหวะในแต่ละห้องโดยครูจะเขียนตัวเลขไว้ใต้ตัวโน้ตดังตัวอย่างต่อไปนี้

+ = และ

(+) = หยุด

จากโน้ตข้างบนจะนับจังหวะว่า หนึ่ง สอง-และ สาม-หยุด สี่

ครูคนที่ 4

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เขบีตหนึ่งชั้น เขบีตหนึ่งชั้นประจุด เขบีตสองชั้น เขบีตสองชั้น เขบีตสามชั้น โน้ตสามพยางค์ โน้ตสองต่อสาม (Two against three) และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา วิธีสอนคือ สอนให้นักเรียนรู้ค่าของตัวโน้ตและให้นักเรียนนับด้วยตนเองโดยที่ครูคอยตรวจสอบว่าถูกหรือไม่

ครูคนที่ 5

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เขบีตหนึ่งชั้น เขบีตหนึ่งชั้นประจุด เขบีตสองชั้น และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา วิธีสอนคือครูจะนับออกเสียงออกมาดังๆ เพื่อให้นักเรียนเล่นได้ถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนหัดนับเองโดยที่ครูนับอยู่ในใจตามไปด้วย บางครั้งอาศัยอุปกรณ์เช่นกรับมือในการเคาะจังหวะ

ครูคนที่ 6

ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เข็มนึงชั้น เข็มนึงชั้นประจุด เข็มนึงชั้น สองชั้น โน้ตสามพยางค์ และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา โดยจะให้เรียนในหนังสือเรียนพื้นฐานของเพลงคลาสสิก ซึ่งที่สถาบันเคพีเอ็นจะใช้ของ “Alfred” ก่อนที่จะมาเริ่มบรรเลงเพลงป๊อป โดยในการบรรเลงเพลงป๊อปจะเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเล่นตามความรู้สึก (Feeling) ซึ่งบางครั้งอาจไม่ตรงกับโน้ตที่กำหนดไว้

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าครูทั้ง 6 คนสอนตัวโน้ตและตัวหยุดเหมือนกันได้แก่ ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เข็มนึงชั้น เข็มนึงชั้นประจุด เข็มนึงชั้น สองชั้น และตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมาซึ่งในจำนวนนี้มีครู 3 คนที่สอนตัวโน้ตและตัวหยุดอื่นๆได้แก่ โน้ตสามพยางค์ เข็มนึงชั้น และ โน้ตสองต่อสาม ซึ่งครูแต่ละคนจะมีวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป

4.2.4 เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature)

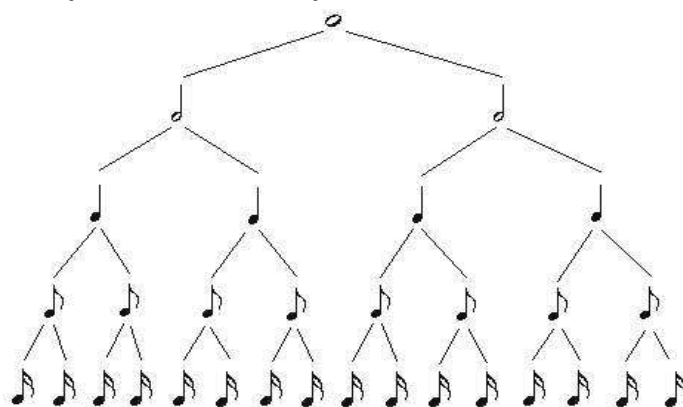
ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนเครื่องหมายประจำจังหวะและมีวิธีสอนดังนี้

ครูคนที่ 1

จะสอนเฉพาะจังหวะ 4/4 และ 6/8 เพราะจังหวะอื่นๆปัจจุบันยังไม่เจอและไม่ได้ใช้ในการบรรเลงเพลงป๊อปโดยมีวิธีการอธิบายดังนี้

เลขบน เป็นตัวบอกจำนวนจังหวะใน 1 ห้อง

เลขล่าง เป็นตัวบอกอัตราจังหวะว่าจะใช้โน้ตตัวใดเป็น 1 จังหวะ ซึ่งจะอธิบายโดยการวาดแผนภูมิตัวโน้ตให้นักเรียนดูดังนี้

จากภาพแผนภูมิตัวโน้ตจะอธิบายกับนักเรียนว่า

ในภาพ มีโน้ตตัวดำอยู่ 4 ตัว เพราะฉะนั้น เลข 4 หมายถึงโน้ตตัวดำ

ในภาพ มีโน้ตตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้นอยู่ 8 ตัว เพราะฉะนั้นเลข 8 หมายถึงโน้ตตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น

ครูคนที่ 2

สอนจังหวะ 4/4 และ 6/8 โดยมีวิธีสอนดังนี้

จังหวะ 4/4 อธิบายว่าในหนึ่งห้องจะมี 4 จังหวะ พร้อมยกตัวอย่างเพลง และให้นักเรียนลองรวมตัวโน้ตและตัวหยุดที่อยู่ในแต่ละห้องเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น และให้นักเรียนนับตามจังหวะคือ 1-2-3-4

จังหวะ 6/8 ครูจะเขียนจังหวะและให้นักเรียนนับพร้อมครูซึ่งวิธีนับจะมีสองวิธีตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคนดังนี้

วิธีที่ 1 ให้นับตัวเข้บ็ตเป็น 1 จังหวะซึ่งในแต่ละห้องจะนับ 1-2-3-4-5-6

วิธีที่ 2 ใช้วิธีนับเหมือนจังหวะ 4/4 คือในแต่ละห้องจะนับ 1 และ 2 และ 3 และ

ครูคนที่ 3

สอนจังหวะ 3/4, 4/4, 6/8 โดยอธิบายถึงตัวเลขข้างบนและข้างล่างให้นักเรียนฟังดังนี้

เลขข้างบน เป็นตัวบอกว่าในหนึ่งห้องจะมีกี่จังหวะ

เลขข้างล่าง เป็นตัวบอกว่าหนึ่งจังหวะคือโน้ตตัวไหน โดยมีวิธีให้นักเรียนจำเลขตัวข้างล่างที่เจอบ่อยๆคือ

โน้ตตัวดำคือควอเตอร์โน้ต (Quarter note) คำว่าควอเตอร์ แปลว่าเศษ 1 ส่วน 4 เพราะฉะนั้นเลข 4 หมายถึงโน้ตตัวดำ

โน้ตตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้นคือเอทน์โน้ต (Eight note) คำว่าเอทน์ แปลว่า 8 เพราะฉะนั้นเลข 8 หมายถึงโน้ตตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น

ครูคนที่ 4

ไม่ได้สอนอะไรเป็นพิเศษเพราะคิดว่าทุกอย่างเท่ากันหมด สอนแค่ให้รู้ว่าตัวอะไร นับเป็น 1 จังหวะ เช่นในจังหวะ 6/8 ให้ตัวเข้บ็ต 1 ชั้นนับเป็น 1 จังหวะ

ครูคนที่ 5

สอนจังหวะ 3/4, 4/4, 6/8, 3/8 โดยจะอธิบายถึงเลขตัวข้างบนว่า เป็นตัวบอกว่าในหนึ่งห้องจะมีกี่จังหวะ ส่วนเลขข้างล่างจะอธิบายโดยการเขียนแผนภูมิเช่นเดียวกับ ครูคนที่ 1

ครูคนที่ 6

จะเน้นการสอนและเลือกเพลงในจังหวะ 4/4 ให้นักเรียน โดยอธิบายดังนี้

ตัวเลขบน ทำหน้าที่บอกว่าในแต่ละห้องจะมีกี่จังหวะ

ตัวเลขล่าง จะสอนโดยวาดแผนภูมิให้นักเรียนดูเช่นเดียวกับครูคนที่ 1

และครูคนที่ 5

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นสาระการสอนและวิธีการสอนได้ดังนี้

สาระการสอน

มีครู 1 คนที่ไม่สอนเรื่องเครื่องหมายประจำจังหวะ

มีครู 5 คนที่สอนจังหวะ 4/4

มีครู 4 คนที่สอนจังหวะ 6/8

มีครู 2 คนที่สอนจังหวะ 3/4

มีครู 1 คนที่สอนจังหวะ 3/8

วิธีการสอน

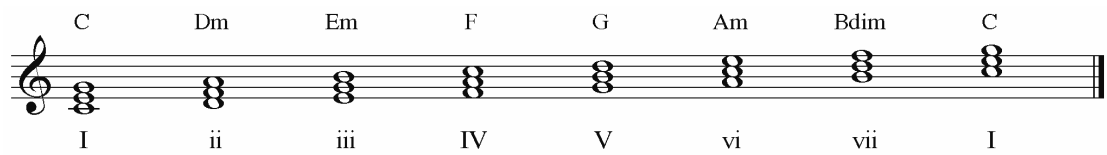
มีครู 4 คนที่สอนถึงความหมายของตัวเลขบนและล่างซึ่งจะมีวิธีการสอนในแนวทางเดียวกัน ซึ่งในจำนวนนี้มีครู 3 คนที่ใช้แผนภูมิตัวโน้ตในการอธิบายตัวเลขข้างล่าง

4.2.5 แบบเรียงเสียง (Diatonic)

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนแบบเรียงเสียงและมีวิธีสอนดังนี้

ครูคนที่ 1

แบบเรียงเสียงทริยแอดทุกกฤษฎีเสียง มีวิธีสอนคือขั้นแรกสอนโดยยกตัวอย่างและเขียนโน้ตให้นักเรียนดูดังภาพต่อไปนี้ (ยกตัวอย่างแบบเรียงเสียงในบันไดเสียง C major)

และอธิบายว่าโดยพื้นฐานเพลงแต่ละเพลงมักจะใช้คอร์ดเหล่านี้ แล้วให้นักเรียนสามารถคิดเองได้ทั้ง 12 คีย์ ซึ่งโดยมากวิธีการสอนจะนำบทเพลงเข้ามาใช้ควบคู่อธิบายและเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนแบบเรียงเสียง

ครูคนที่ 2

ไม่สอน แต่สอนเฉพาะคอร์ดหลัก (Primary chord) คือ I, IV, V ในกุญแจเสียง C, G, D

ครูคนที่ 3

ไม่สอน

ครูคนที่ 4

แบบเรียงเสียงทริยแอดบางกุญแจเสียง ซึ่งครูเขียนให้ดูบนบรรทัด 5 เส้นเช่นเดียวกับครูคนที่ 1 แล้วให้นักเรียนฝึกเขียนในกุญแจซอลในบางกุญแจเสียง พุดเฉยๆแต่บอกนักเรียนว่าไม่ต้อจำ

ครูคนที่ 5

ไม่สอน

ครูคนที่ 6

สอนแบบเรียงเสียงทริยแอดทุกกุญแจเสียงและแบบเรียงเสียงคอร์ดเซเวนทุกกุญแจเสียงซึ่งจะเน้นไปที่การฝึกในรูปแบบโฟร์โน้ตคอร์ด

แบบเรียงเสียงทริยแอด มีวิธีสอนโดยอธิบายและเขียนโน้ตให้นักเรียนดูเช่นเดียวกับครูคนที่ 1 ซึ่งไม่ได้ให้นักเรียนฝึก

แบบเรียงเสียงโฟร์โน้ตคอร์ด มีลำดับขั้นตอนและวิธีสอนดังนี้

1. อธิบายและเขียนโน้ตให้นักเรียนดูดังภาพต่อไปนี้

Exercise 1 shows a sequence of chords and their corresponding scale degrees on a single staff. The chords are: Cmaj7, Dm7, Em7, Fmaj7, G7, Am7, Bm7b5, and Cmaj7. The scale degrees are: I, ii, iii, IV, V, vi, vii°, and I. The notation is in treble clef with a key signature of one flat (Bb).

2. ให้นักเรียนเล่นแบบฝึกหัดในรูปแบบอาร์เปจโดยเล่นสองมือพร้อมกันดังนี้

(ยกตัวอย่างแบบเรียงเสียงในบันไดเสียงเมเจอร์)

Exercise 2 shows arpeggiated chords in two staves. The first staff contains the first eight chords: Cmaj7, Dm7, Em7, Fmaj7, G7, Am7, Bm7b5, and Cmaj7. The second staff contains the remaining chords: Cmaj7, Bm7b5, Am7, G7, Fmaj7, Em7, Dm7, and Cmaj7. The scale degrees are: I, ii, iii, IV, V, vi, vii°, I, I, vii°, vi, V, IV, iii, ii, I. The notation is in treble and bass clefs with a key signature of one flat (Bb).

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นสาระการสอนและวิธีการสอนได้ดังนี้

สาระการสอน

มีครู 3 คนที่ไม่สอนแบบเรียงเสียง มีครู 1 คนที่สอนแบบเรียงเสียงทรีแอดบางกุญแจเสียง มีครู 2 คนที่สอนแบบเรียงเสียงทรีแอดทุกกุญแจเสียง และหนึ่งในนี้มีคนที่สอนแบบเรียงเสียงคอร์ดเซเว่นทุกกุญแจเสียง

วิธีการสอน

ครูที่ทำการสอนแบบเรียงเสียงทั้ง 3 คนมีวิธีสอนที่เป็นแนวทางกันคือเขียนโน้ตตัวอย่างในกุญแจเสียง C เมเจอร์ให้นักเรียนดู แต่มีเพียงหนึ่งคนที่มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนฝึก

4.2.6 การพลิกกลับของทริยแอด (Triad inversion)

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโบลีงามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนการพลิกกลับของทริยแอดและมีวิธีการสอนดังนี้

ครูคนที่ 1

สอนการพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์ ไมเนอร์ ทุกทริยแอด และสอนคอร์ควอยซ์ลีดดังตามคอร์คที่เจอในบทเพลง โดยมีวิธีสอนดังนี้

ทริยแอดเมเจอร์

สอนครบทั้ง 12 เมเจอร์ทริยแอดโดยให้แบบฝึกหัดที่เน้นเฉพาะมือขวา ซึ่งมีลำดับการเรียงทริยแอดต่างๆขึ้นไปทีละครึ่งเสียงดังนี้

The musical notation displays 12 major triads in C major, arranged in three rows of four. Each triad is shown in a grand staff (treble and bass clef) with a whole note in the bass and a triad in the treble. The triads are labeled above the staff: C, D^b, D, E^b in the first row; E, F, F[#], G in the second row; and A^b, A, B^b, B in the third row. The sequence starts with C (C-E-G) and proceeds by half-steps in the root, ending with B (B-D-F).

ทริยแอดไมเนอร์

สอนครบทั้ง 12 ไมเนอร์ทริยแอดโดยให้แบบฝึกหัดที่เน้นเฉพาะมือขวา ซึ่งมีลำดับการเรียงทริยแอดต่างๆขึ้นไปทีละครึ่งเสียงเช่นเดียวกับทริยแอดเมเจอร์ดังนี้

ทริยแอดอื่น ๆ จะไม่สอนเพราะได้ใช้กับเพลงน้อย แต่จะสอนเมื่อจำเป็น ต้องใช้ในเพลง

ทริยแอดวอยซ์ลีดดิ้ง

จะสอนโดยการอธิบายว่า ขณะเปลี่ยนคอร์ดถ้าโน้ตตัวใดที่มีอยู่ในคอร์ดเดิมแล้วไปซ้ำกับโน้ตคอร์ดอื่นก็ให้เก็บไว้แล้วให้เปลี่ยนโน้ตตัวที่เหลือ ซึ่งจะไม่มีแบบฝึกหัด เฉพาะให้ฝึกแต่จะให้ฝึกกับคอร์ดที่มีในบทเพลงที่เรียนอยู่

ครูคนที่ 2

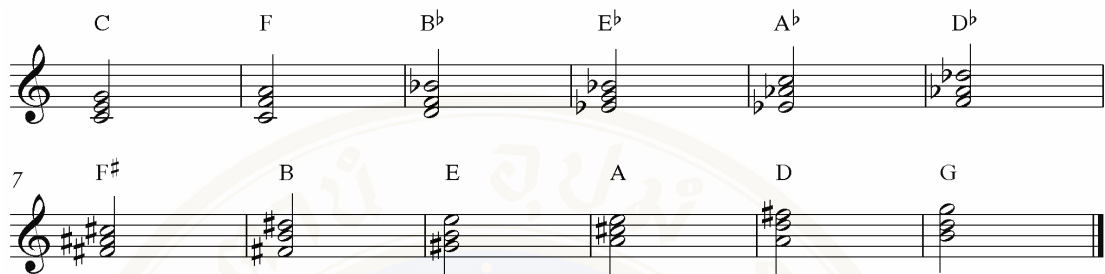
สอนการพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์ทุกทริยแอด สอนเมเจอร์และไมเนอร์ทริยแอดวอยซ์ลีดดิ้งทุกทริยแอด มีวิธีสอนคือ

ทริยแอดเมเจอร์

ให้นักเรียนเล่นครบทั้ง 12 เมเจอร์ทริยแอดตามเซอเคลออฟฟิฟท์ โดยให้เล่นได้ทั้งสองมือซึ่งครูจะเป็นคนกำหนดว่าให้เล่นมือซ้ายหรือขวา มีแบบฝึกหัดดังนี้

เมเจอร์ทริยแอดวอยซ์ลีดดิ้ง

บอกกับนักเรียนว่าพยายามอย่าขมื่อเวลาเปลี่ยนคอร์ด และหาตำแหน่งคอร์ดที่อยู่ใกล้ๆ กันโดยให้แบบฝึกหัดตามเซอเกิลออฟฟิฟท์ดังนี้

ไมเนอร์ทริยแอดวอยซ์ลีดดิ้ง

ให้แบบฝึกหัดตามเซอเกิลออฟฟิฟท์เช่นเดียวกับทริยแอดเมเจอร์ดังนี้

ครูคนที่ 3

สอนจากคอร์ดที่เจอในบทเพลงโดยให้นักเรียนจำแต่ไม่ได้มีแบบฝึกหัดให้ฝึก โดยอธิบายว่าการใช้การพลิกกลับจะทำให้การเปลี่ยนคอร์ดทำได้ง่ายขึ้น

ครูคนที่ 4

สอนการพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์ทุกทริยแอด สอนการพลิกกลับของคอร์ด C7, G7, Am7 เพราะเจอบ่อยในเพลง และสอนคอร์ดวอยซ์ลีดดิ้งตามคอร์ดที่เจอในบทเพลง มีวิธีการสอนคือขั้นแรกเขียนโน้ตให้นักเรียนดูดังตัวอย่างต่อไปนี้

Root position

1st inversion

2nd inversion

Root position

หลังจากนั้นครูจะให้คอร์ดในตำแหน่งโน้ตพื้นต้นแล้วให้นักเรียนฝึกเขียนตำแหน่งอื่นๆ หรือครูเขียนโน้ตตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งมาแล้วให้นักเรียนตอบ

ครูคนที่ 5

ยกตัวอย่างบางทริยแอดให้นักเรียนดูแต่ไม่ได้สอนอย่างเป็นทางการจะลักษณะ

ครูคนที่ 6

ไม่สอนการพลิกกลับของทริยแอดแต่จะสอนการพลิกกลับของคอร์ดเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน ไมเนอร์เซเวนแฟลตไฟว์ทุกคอร์ด และสอนวอยซ์ลีดดิ้งของโพร์โนคอร์ดตามแบบเรียงเสียง โดยไม่ได้กำหนดลำดับในการสอน ซึ่งจะให้ให้นักเรียนเล่นได้ทั้งมือซ้ายและมือขวา มีแบบฝึกหัดดังนี้ไปนี้

1. ตัวอย่างแบบฝึกการพลิกกลับของคอร์ดเมเจอร์เซเวน

Cmaj7

ตำแหน่งโน้ตพื้นต้น พลิกกลับครั้งที่หนึ่ง พลิกกลับครั้งที่สอง พลิกกลับครั้งที่สาม

2. ตัวอย่างแบบฝึกการพลิกกลับของคอร์ดโดมิแนนท์เซเวน

G7

ตำแหน่งโน้ตพื้นต้น พลิกกลับครั้งที่หนึ่ง พลิกกลับครั้งที่สอง พลิกกลับครั้งที่สาม

3. ตัวอย่างแบบฝึกการพลิกกลับของคอร์ดไมเนอร์เซเวน

Dm7

ตำแหน่งโน้ตพื้นต้น พลิกกลับครั้งที่หนึ่ง พลิกกลับครั้งที่สอง พลิกกลับครั้งที่สาม

4. ตัวอย่างแบบฝึกการพลิกกลับของคอร์ดไมเนอร์เซเวนแฟลตไฟว์

Bm7b5

ตำแหน่งโน้ตพื้นต้น พลิกกลับครั้งที่หนึ่ง พลิกกลับครั้งที่สอง พลิกกลับครั้งที่สาม

5. ตัวอย่างแบบฝึกหัดคอร์ดวอยซ์ลีดดิ้ง

จะสอนเฉพาะวอยซ์ลีดดิ้งของโฟร์โน้ตคอร์ดโดยให้ฝึกอยู่ในหลักของแบบเรียงเสียงของโฟร์โน้ตคอร์ดและเล่นตามเซอเคลออฟฟิฟท์ สลับกันระหว่างตำแหน่งโน้ตพื้นต้นและการพลิกกลับครั้งที่สอง มือขวาบล็อกคอร์ด มือซ้ายเล่นเบสเป็นตัวโน้ตพื้นต้น ดังนี้ (ยกตัวอย่างในกุญแจเสียง C เมเจอร์)

Phrase 1 (Measures 1-8):

- Measure 1: Cmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 2: Fmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 3: Bm7b5 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 4: Em7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 5: Am7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 6: Dm7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 7: G7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 8: Cmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)

Phrase 2 (Measures 9-16):

- Measure 9: Cmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 10: Fmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 11: Bm7b5 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 12: Em7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 13: Am7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 14: Dm7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 15: G7 (Fingerings: 1-2-3-4)
- Measure 16: Cmaj7 (Fingerings: 1-2-3-4)

แบบฝึกหัดนี้จะให้นักเรียนฝึกในทุกคีย์ซึ่งจะกำหนดตามบทเรียนและบทเพลงที่เรียนในแต่ละครั้ง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นสาระการสอนและวิธีการสอนได้ดังนี้

สาระการสอน

มีครู 2 คนที่สอนการพลิกกลับของคอร์ดอย่างไม่เป็นกิจจะลักษณะ

มีครู 3 คนที่สอนการพลิกกลับของทริยแอดซึ่งทุกคนมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนแต่มีความแตกต่างกัน

มีครู 1 คนที่สอนเฉพาะการพลิกกลับของโฟร์โน้ตคอร์ด

มีครู 2 คนที่สอนวอยซ์ลีดดิ้งของทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์ แต่มี 1 คนที่มีแบบฝึกหัดให้นักเรียน

มีครู 1 คนที่สอนวอยซ์ลีดดิ้งของโฟร์โน้ตคอร์ดตามแบบเรียงเสียง

วิธีการสอน

ครูทั้ง 4 คนที่ทำการสอนเรื่องการพลิกกลับมีวิธีสอนและลำดับการสอนแตกต่างกันดังนี้

คนที่ 1 เน้นให้ฝึกเฉพาะมือขวา มีลำดับการฝึกเรียงคอร์ดที่ละครั้งเสียง

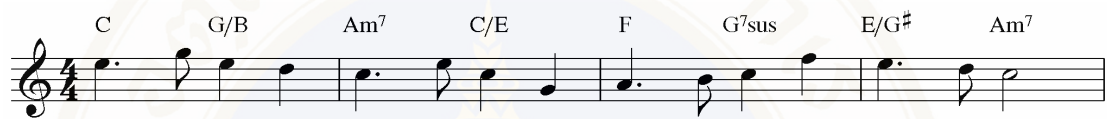
คนที่ 2 ให้เล่นได้ทั้งสองมือ มีลำดับการสอนตามเชอเคลออฟฟิฟท์

คนที่ 3 ให้เล่นได้ทั้งสองมือ มีลำดับการสอนแบบสุม

คนที่ 4 ให้เล่นได้ทั้งสองมือ มีลำดับการสอนตามแบบเรียงเสียง

4.2.7 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ (Accompaniment)

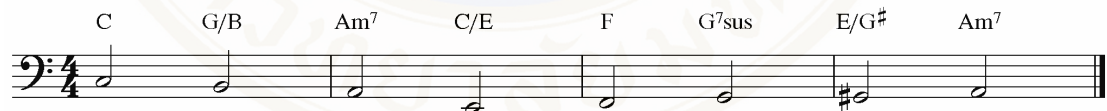
ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะเคอะมอลล้งามวงศ้วาน ครูแต่ละคนมีวิธีสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้ใช้ตัวอย่างโน้ตซึ่งได้แนวคิดมาจากหนังสืออะเคอะป๊อปเปียโนบุ๊ก ของมาร์ค แฮร์สัน ในการสัมภาษณ์ดังนี้

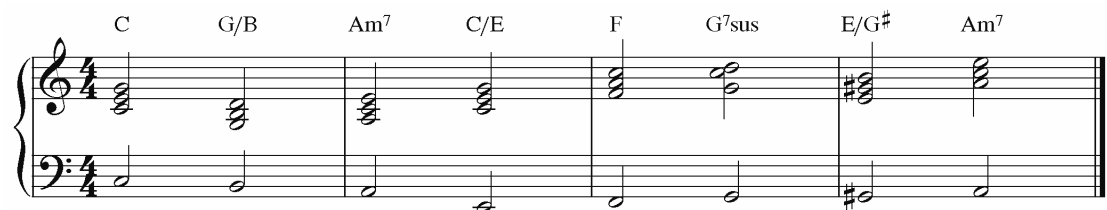
ครูคนที่ 1

จะให้เล่นก่อนการเล่นแบบมีทำนองเพลงเพราะนักเรียนจะสามารถจับจังหวะของเพลง จับคอร์ด และเดินคอร์ดได้ ซึ่งมีลำดับและวิธีการสอนดังนี้

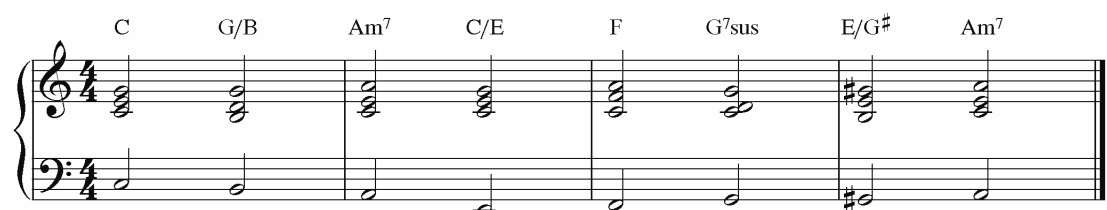
- อธิบายถึงเครื่องหมายประจำจังหวะว่าแต่ละห้องมีกี่จังหวะ ให้นักเรียนฝึกนับและปรบมือ
- ให้เล่นคอร์ดโดยใช้มือซ้ายกดโน้ตตัวเดียวตามชื่อคอร์ดโดยไม่ต้องสนใจว่าเป็นคอร์ดชนิดใดดังนี้

- ใส่มือขวาที่จับคอร์ดในลักษณะตำแหน่งโน้ตพื้นต้นเข้าไปโดยที่ครูจะเล่นทำนองเพลงตามไปด้วย

- มือขวาใส่การพลิกกลับของคอร์ด

5. เหมือนในข้อที่ 4 แต่มือขวาเล่นเป็น 1 จังหวะ

Chords: C, G/B, Am⁷, C/E, F, G⁷sus, E/G[#], Am⁷

6. หัดเดินเบสในมือซ้าย มือขวาเล่นเป็น 1 จังหวะเช่นเดิม

Chords: C, G/B, Am⁷, C/E, F, G⁷sus, E/G[#], Am⁷

7. เพิ่มลูกเล่นเข้าไปในมือขวาโดยเรียกว่าการตีคอร์ด

Chords: C, G/B, Am⁷, C/E, F, G⁷sus, E/G[#], Am⁷

8. เพิ่มการสร้างจังหวะของมือซ้ายและขวา โดยอธิบายว่าคล้ายกับการเล่นกลอง

Chords: C, G/B, Am⁷, C/E, F, G⁷sus, E/G[#], Am⁷

9. หลังจากนี้จะสอนจังหวะที่มีความหลากหลายมากขึ้นซึ่งมีอีกมากมาย โดยจะแตกต่างกันไปตามบทเพลงยกตัวอย่างเช่นจังหวะบีกินส์ (Begins)

Chords: C, G/B, Am⁷, C/E, F, G⁷sus, E/G[#], Am⁷

ครูคนที่ 2

ไม่สอน

ครูคนที่ 3

ไม่สอน

ครูคนที่ 4

1. จะให้นักเรียนฝึกเล่นการพลิกกลับของแต่ละคอร์ดก่อน
2. มือขวาลือคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ มือซ้ายเล่นดับเบิ้ลรูท (Double Root)

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

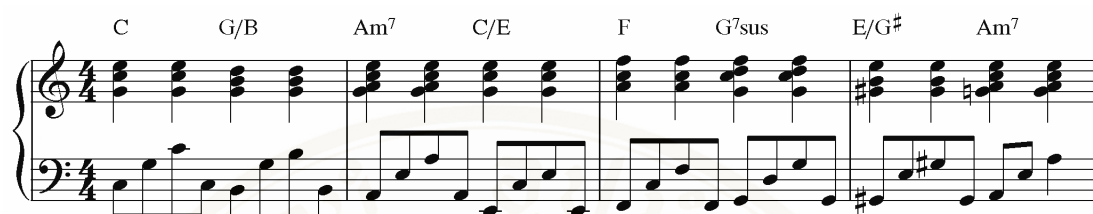
3. เล่นเหมือนข้อ 2 แต่เล่นมือขวาเป็น 1 จังหวะ

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

4. มือขวาลือคอร์ด มือซ้ายเล่นอาร์เปจิโอในรูปแบบ 1-5-8 ส่วนสแลชคอร์ดจะให้นักเรียนจำว่า หลัง-หน้า-หลัง

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

5. เพิ่มรายละเอียดของการเล่นอาร์เปจิโนในมือซ้ายโดยเรียกว่า “Consequent bass” ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของเพลง ตัวอย่างต่อไปนี้เป็น 1-5-8-1

ครูคนที่ 5
ไม่สอน

ครูคนที่ 6

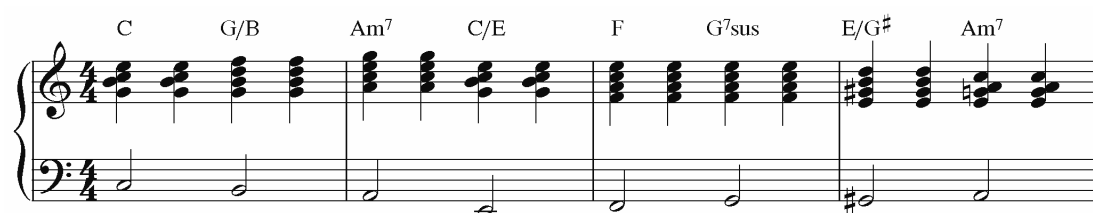
จะสอนการเล่นแบบบรรเลงประกอบก่อนการเล่นแบบมีทำนองเพลงโดยมีลำดับการ
สอนดังนี้

1. เล่นคอร์ดในมือขวาโดยกดเป็นคอร์ดเซเว่นตามแบบเรียงเสียงของคีย์ในเพลงและกำหนดให้ใช้ตำแหน่งโน้ตพื้นต้นหรือการพลิกกลับครั้งที่สองที่ใกล้เคียงที่สุด มือซ้ายกดตัวโน้ตพื้นต้น

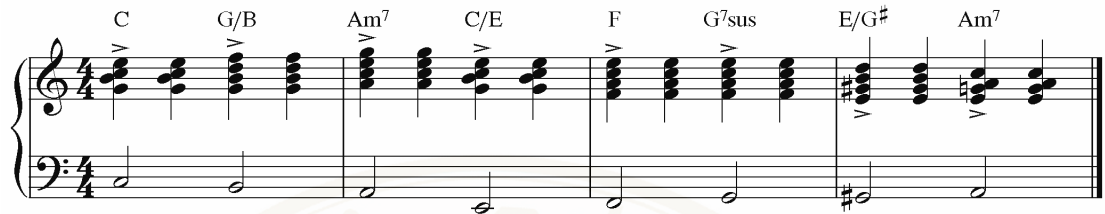

(คอร์ด G7sus จะให้นักเรียนเล่นในรูปแบบสแลชคอร์ดคือ F/G ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 3.2.4)

2. เล่นเหมือนข้อ 1 แต่เพิ่มจังหวะในมือขวาโดยเล่นเป็น 1 จังหวะ

3. เล่นเหมือนข้อ 2 แต่เพิ่มการเน้น (Accent) เข้าไปในจังหวะหนัก (Strong beat) คือ จังหวะที่ 1 และ 3

4. ในกรณีที่คอร์ดในเพลงมีความยาว 4 จังหวะ จะให้นักเรียนเล่นมือซ้ายในรูปแบบ 1-5 มือขวาเล่นเหมือนข้อ 3 ดังนี้

แสดงคอร์ดจะให้นักเรียนเล่นมือซ้ายในรูปแบบ 1-5 โดยมีวิธีคิดคือ

1 คือเล่นตามชื่อคอร์ดตัวหลัง

5 คือเล่นโน้ตตัวที่ 5 ของคอร์ดตัวหน้า

5. หลังจากนั้นจะให้นักเรียนเล่นในรูปแบบของตนเองอย่างอิสระบนพื้นฐานเดิม โดยที่ครูจะยกตัวอย่างรูปแบบของครูให้นักเรียนดูก่อน

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้

มีครู 3 คนที่การเล่นแบบบรรเลงประกอบซึ่งพบว่าแต่ละคนมีการสอนที่แตกต่างกัน คือ

คนที่ 1 เน้นการเล่นจังหวะของมือซ้ายและมือขวา

คนที่ 2 เน้นการเล่นโบริเคนคอร์ดในมือซ้าย

คนที่ 3 เน้นการเล่นไฟร์โน้ตคอร์ด

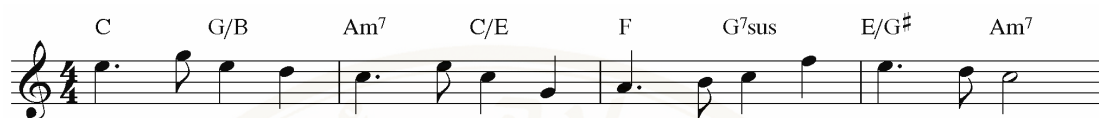
และครูทั้ง 3 คนมีสิ่งที่เหมือนกันคือ

ในขั้นต้นมือขวาจะเล่นในรูปแบบบล็อกคอร์ด 1 จังหวะและมือซ้ายจะเล่นตัวโน้ตพื้นฐานในจังหวะหลักเสมอ

ใช้การพลิกกลับในการเล่นคอร์ดมือขวา

4.2.8 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโบลีงามวงส์วาน ครูแต่ละคนมีวิธีสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลงแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้ใช้ตัวอย่างโน้ตซึ่งได้แนวคิดมาจากหนังสืออะป๊อปเปียโนบุ๊ก ของมาร์ค แฮริสัน ในการสัมภาษณ์ดังนี้

ครูคนที่ 1

เรียกว่าแบบ “Solo” (บรรเลงเดี่ยว) โดยวิธีสอนมีลำดับขั้นตอนดังนี้

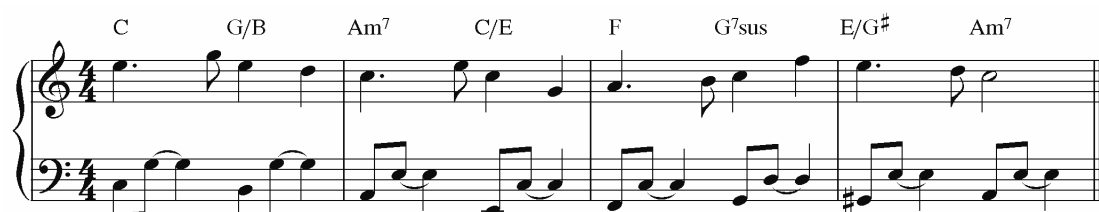
1. ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ต ดูทิศทางของโน้ต ดูโน้ตสูงสุด โน้ตต่ำสุด และคิดล่วงหน้าว่าควรจะใช้นิ้วอย่างไรในการเล่นพร้อมทั้งเขียนเลขนิ้วลงไปโน้ต โดยที่จะดูทีละประโยคเพลง (Phrase)

2. ฝึกเล่นทำนองเพลงในมือขวา

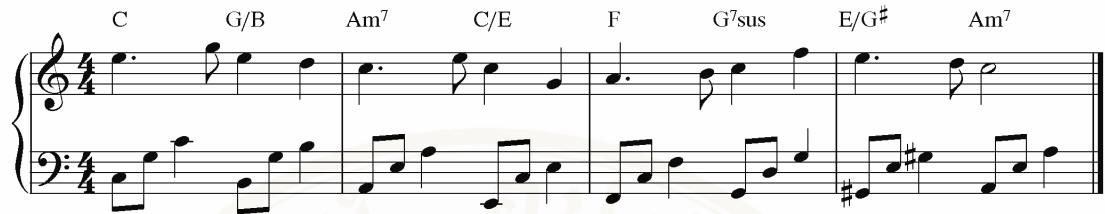
3. ให้เล่นโดยใช้มือซ้ายกดโน้ตตัวเดียวตามชื่อคอร์ดพร้อมกับมือขวาเล่นทำนองเพลง

4. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1 กับ 5 ยกเว้นสแลชคอร์ด (Slash Chord) ให้ใช้โน้ตในคอร์ดที่เหมาะสม (หาจากการฟัง) มือขวาเล่นเมโลดี้ ซึ่งการเล่นแบบนี้โดยมากจะให้เล่นในเพลงเร็ว

5. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8 มือขวาเล่นทำนองเพลง (แสดงคอร์ดใช้วิธีการหาตัวที่ 5 เช่นเดียวกับข้อ 4) ซึ่งการเล่นแบบนี้โดยมากจะให้เป็นในเพลงช้า

6. มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดผสมระหว่าง 1-5, 1-8 และ 1-5-8 มือขวาใส่ขั้นคู่เข้าไปในทำนองเพลงโดยใช้โน้ตในคอร์ดซึ่งหาโดยใช้การฟัง พร้อมทั้งใส่เทคนิคเล่นแยกโน้ต(Arpeggiando) ในบางคอร์ด

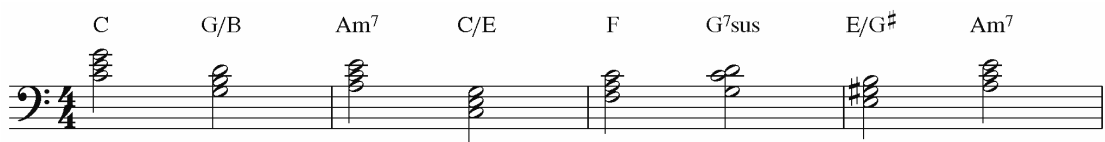

ครูคนที่ 2

มีลำดับขั้นตอนในการสอนคือ

1. เล่นทำนองเพลงในมือขวาก่อน
2. บล็อกคอร์ดมือซ้ายในรูปแบบโน้ตพื้นต้นซึ่งถ้าเจอคอร์ดที่เกินทริยแอคให้ตัดออก

ดังนี้

3. เล่นทำนองเพลงในมือขวาและบล็อกคอร์ดในมือซ้าย

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

4. เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8 ในมือซ้ายโดยสแลชคอร์ดจะให้เล่นโน้ตเป็นซ็อกคอร์ดตัวหลัง-หน้า-หลัง

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

5. ใส่โน้ตประดับในแนวทำนองเพลงเช่น ทริล (Trill) มอร์เดนต (Mordent) โครมาติก (Chromatic) ในช่วงตัวโน้ตที่ยาวซึ่งไม่มีรูปแบบตายตัว ยกตัวอย่างดังนี้

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

ครูคนที่ 3

มีลำดับและวิธีการสอนดังนี้

1. ฟังเล่นทำนองเพลงในมือขวา

2. มือซ้ายฝึกเล่นบล็อกคอร์ดในรูปแบบของทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์โดยใช้การพลิกกลับที่ทำให้การเปลี่ยนคอร์ดอยู่ใกล้ๆกัน

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

3. รวมมือซ้ายและมือขวาในข้อ 1 และ 2 เข้าด้วยกัน

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

4. มือซ้ายจับในรูปแบบเดียวกับข้อ 3 แต่เล่นเป็นโบรเคนคอร์ด มือขวาเล่นทำนองเพลง

เพลง

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

ครูคนที่ 4

มีลำดับและวิธีการสอนดังนี้

1. มือขวาเล่นทำนองเพลง มือซ้ายขยับลือกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

2. มือขวาเล่นทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8

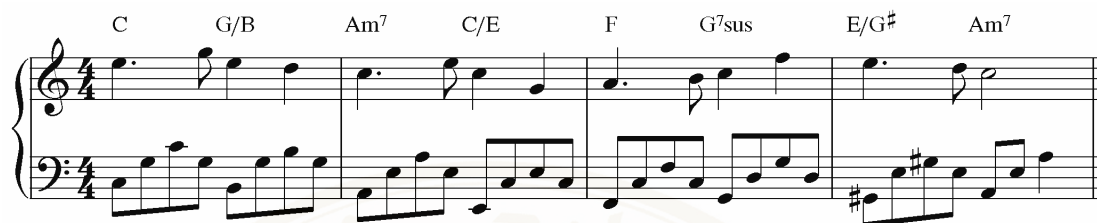
C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

3. มือขวาเล่นทำนองเพลง มือซ้ายเล่น “Consequent bass” ซึ่งตัวอย่างต่อไปนี้เป็น

1-5-8-1

C G/B Am⁷ C/E F G⁷sus E/G[#] Am⁷

4. มือขวาเล่นทำนองเพลง มือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8-5 โดยกล่าวว่าการเล่นแบบนี้นิยมใช้ในเพลงไทย

5. ในกรณีที่ในเพลงมีคอร์ดยาว 4 จังหวะจะให้เล่นมือซ้ายเป็น 1-5-(1-3-5-3-1)-5 (ตัวเลขในวงเล็บคือโน้ตที่สูงขึ้น 1 ช่วงคู่แปด) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6. หลังจากนั้นจะใส่เทคนิคต่างๆเข้าไปซึ่งแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละเพลง ซึ่งโดยมากจะให้ใส่คู่ 3 ลงไปล่างทำนองเพลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ครูคนที่ 5

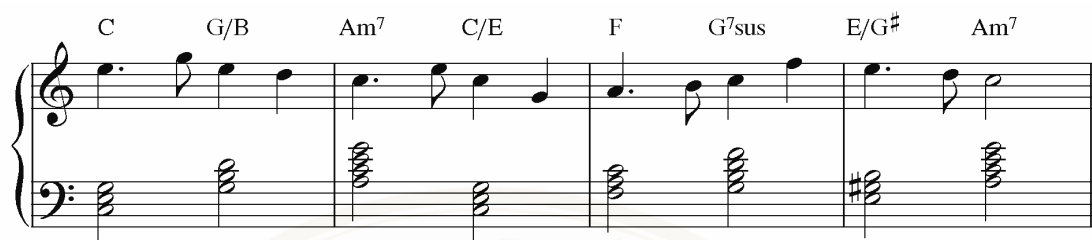
สอนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. บล็อกคอร์ดในมือซ้ายในตำแหน่งโน้ตพื้นต้นก่อนโดยเปลี่ยนแปลงบางคอร์ดที่ยากให้เป็นคอร์ดพื้นฐานดังนี้

2. ฟีกเล่นเฉพาะทำนองเพลงในมือขวา

3. นำมือซ้ายและมือขวาที่เล่นในข้อ 1 และ 2 มารวมกันดังนี้

4. มือซ้ายเล่นแบบโบรเคนคอร์ดโดยไม่มีรูปแบบตายตัวดังนี้

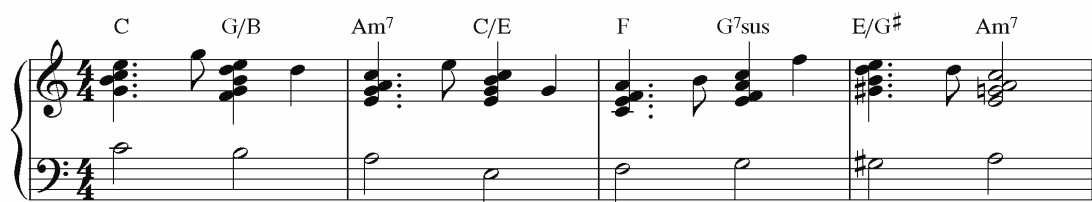
ครูคนที่ 6

มีลำดับขั้นตอนและวิธีการสอนดังนี้

1. มือซ้ายเล่นเบสเป็นตัวโน้ตพื้นต้น มือขวาเล่นทำนองเพลง

2. มือซ้ายเล่นเบสเป็นตัวโน้ตพื้นต้น มือขวาเลือกใส่คอร์ดเซเวนในการพลิกกลับทั้ง 4 รูปแบบโดยหาตำแหน่งที่มีทำนองเพลงอยู่บนสุด ในกรณีที่ทำนองเพลงเป็นโน้ตนอกคอร์ดจะให้นักเรียนเพิ่มทำนองเพลงเข้าไปข้างบนสุด

จากโน้ตข้างบนสามารถแจกแจงการเล่นคอร์ดในมือขวาตามลำดับได้ดังนี้

คอร์ด C เล่นเป็น Cmaj7 พลิกกลับครั้งที่ 2

คอร์ด G/B เล่นเป็น G7 พลิกกลับครั้งที่ 3 และเพิ่มโน้ตที่เป็นทำนองเพลงคือตัว E

คอร์ด Am7 เล่น Am7 พลิกกลับครั้งที่ 2

คอร์ด C/E เล่นเป็น Cmaj7 พลิกกลับครั้งที่ 1

คอร์ด F เล่นเป็น Fmaj7 พลิกกลับครั้งที่ 2

คอร์ด G7sus เล่นเป็น Fmaj7 พลิกกลับครั้งที่ 3 (คิดในรูปแบบสแลชคอร์ดคือ F/G ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 3.2.4)

คอร์ด E/G# เล่นเป็น E7 พลิกกลับครั้งที่ 1

คอร์ด Am7 เล่น Am7 พลิกกลับครั้งที่ 2

3. จากวิธีการเล่นในข้อสอง ให้ตัดโน้ตที่ทำให้เสียงไม่เพราะออกโดยมีหลักคือ ให้ตัดโน้ตตัวพื้นต้นหรือตัว 5 ก่อน ถ้ายังมีเสียงกระด้างให้ตัดโน้ตตัวอื่นๆออกโดยอาศัยการฟังดังตัวอย่างต่อไปนี้

4. มือซ้ายเล่นแบบ 1-5 หรือ 1-5-8 ตามความเหมาะสมของเพลง ยกเว้นสแลช คอร์ดให้เล่นโน้ตตัวชื่อคอร์ด หลัง-หน้า หรือ หลัง-หน้า-หลัง มือขวาเล่นเหมือนข้อ 3

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า

ครูทั้ง 6 คนใช้โบรเคนคอร์ดในมือซ้าย

มีครู 5 คนที่ตัดตัวเซเว่นที่เจอนในคอร์ดออก

มีครู 1 คนที่เพิ่มตัวเซเว่นเข้าไปในทุกคอร์ด

มีครู 3 คนที่ให้นักเรียนสร้างเสียงประสานไว้ข้างใต้ทำนองเพลง

มีครู 3 คนที่ให้นักเรียนเล่นเฉพาะทำนองเพลงเดี่ยวๆ

4.2.9 การฝึกโสตประสาท (Ear training)

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลลิ่งมวงส์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกสอนการฝึกโสตประสาทดังนี้

ครูคนที่ 1

1. ฝึกให้นักเรียนสามารถแยกแยะประเภทของคอร์ดต่างๆได้ วิธีฝึกคือครูกดคอร์ดให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบประเภทของคอร์ด โดยขั้นพื้นฐานจะฝึกให้แยกแยะคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ หลังจากนั้นก็เริ่มให้แยกแยะคอร์ด ดิมินิช ออกเมนเทด และคอร์ดออน
2. ฝึกให้นักเรียนแกะทำนองเพลงและให้หาตัวโน้ตเริ่มต้นของเพลงโดยการเปิดเพลงให้นักเรียนฟัง

ครูคนที่ 2

ฝึกฟังและบอกชนิดของคอร์ดเมเจอร์ ไมเนอร์ โดยครูเล่นแล้วให้นักเรียนฟัง

ครูคนที่ 3

ฝึกฟังคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ ฝึกฟังคอร์ด I, IV, V7

ครูคนที่ 4

ไม่ได้สอนแบบเป็นกิจจะลักษณะ โดยมากจะช่วยกันฟังคอร์ดในโน้ตเพลงว่าเพราะหรือตรงกับเพลงต้นฉบับหรือไม่แล้วช่วยกันแก้คอร์ดกับนักเรียน

ครูคนที่ 5

ฝึกการฟังคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ โดยครูกดคอร์ดให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนบอกชนิดของคอร์ด

ครูคนที่ 6

ครูจะกำหนดเพลงง่ายๆให้นักเรียนไปฝึกแกะเพลงเป็นการบ้านแล้วมาเล่นให้ครูดูโดยครูจะตั้งโจทย์ให้นักเรียนดังนี้

1. ฝึกฟังโน้ตในแนวบนสุด (Top note) และนำมาเล่นโดยใช้มือขวา
2. ฝึกฟังเสียงเบสและนำมาเล่นโดยใช้มือซ้าย

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า

มีการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกันคือ

มีครู 4 คนที่ให้นักเรียนฝึกฟังคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์

มีครู 2 คนที่ให้นักเรียนฝึกแกะเพลง

มีการสอนอื่นๆที่แตกต่างกันคือ

ให้นักเรียนฝึกฟังคอร์ดออกเมนเทดและดิมินิช

ให้นักเรียนฝึกฟังคอร์ดพื้นฐาน I, IV, V7

ให้นักเรียนฝึกฟังและแกะไขคอร์ดในโน้ตเพลง

4.2.10 ตารางการสอนอื่นๆ

ครูคนที่ 1

การเหยียบเพเดิล จะอธิบายเบื้องต้นให้นักเรียนเข้าใจง่ายๆเป็น 2 กรณีดังนี้

1. ให้ยกเพเดิลทุกครั้งที่เปลี่ยนคอร์ดและเหยียบใหม่
2. ให้ฟังว่าถ้าเสียงกังวานเกินไปก็ให้ยกเพเดิลและเหยียบใหม่

ครูคนที่ 2

ไม่มี

ครูคนที่ 3

ไม่มี

ครูคนที่ 4

ไม่มี

ครูคนที่ 5

การเหยียบเพเดิล สอนโดยให้นักเรียนเหยียบแล้วลองฟังเอาเองว่ามันเยอะไปหรือน้อยไป โดยขั้นแรกให้ลองเหยียบ 1 ถึง 2 ห้องแล้วค่อยปล่อยและเหยียบใหม่

ครูคนที่ 6

การเหยียบเพดัล บอกกับนักเรียนว่าเวลาเปลี่ยนคอร์ดให้ยกแล้วค่อยเหยียบใหม่

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่ามีครู 3 คนที่ทำการสอนวิธีการเหยียบเพดัลและมีหลักการสองแบบคือให้ยกเพดัลเวลาเปลี่ยนคอร์ดแล้วเหยียบใหม่ และ ให้ใช้การฟัง

4.3 สื่อการสอนเปียโนป๊อป

4.3.1 หนังสือเรียน

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลส์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้เลือกใช้หนังสือหรือตำราเรียนดังนี้

ครูคนที่ 1

หนังสือ “Basic Electronic Keyboard”

ครูคนที่ 2

ไม่มี

ครูคนที่ 3

ไม่มี

ครูคนที่ 4

ไม่มี

ครูคนที่ 5

ไม่มี

ครูคนที่ 6

“The Jazz piano Book” เขียนโดย “Mark Levin” แปลโดย แมนลักษณ์ ทุมกานนท์

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่ามิครู 4 คนที่ไม่มีหนังสือหรือตำราเรียนเพลงป๊อปและมีครู 2 คนที่ใช้หนังสือเรียนแต่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพลงป๊อปโดยตรง

4.3.2 บทเพลง

ในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลต์งามวงศ์วาน ครูแต่ละคนได้มีวิธีเลือกบทเพลงและมีแหล่งที่มาของบทเพลงดังนี้

ครูคนที่ 1

วิธีเลือกบทเพลง

ในช่วงแรกครูจะเป็นผู้เลือกบทเพลงโดยดูจากคีย์ที่ง่ายๆ แล้วเริ่มหาคีย์ที่มีชาร์ปหรือแฟลตเพิ่มขึ้นตามลำดับ หลังจากนั้นจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเพลงที่ชอบโดยครูจะกำหนดคีย์ไว้ให้เช่นให้เลือกเพลงที่มีจำนวนชาร์ปมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของบทเพลง

หาในอินเทอร์เน็ตโดยวิธีการค้นหาชื่อเพลงที่ต้องการ
ครูเขียนโน้ตให้นักเรียน
หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

ครูคนที่ 2

วิธีเลือกบทเพลง

ให้นักเรียนเลือกเพลงที่ชอบ โดยครูจะสอนทุกเพลงที่นักเรียนเลือกซึ่งถ้ายากเกินไป ครูจะเปลี่ยนแปลงโน้ตให้เล่นง่ายขึ้น

แหล่งที่มาของบทเพลง

อินเทอร์เน็ต
หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

ครูคนที่ 3

วิธีเลือกบทเพลง

ให้นักเรียนเลือกเพลงที่ต้องการเล่นแล้วครูจะดูว่ายากไปหรือไม่ซึ่งถ้ายากเกินไปครูจะทำการแปลงโน้ตหรือเปลี่ยนท่วงทำนองให้

แหล่งที่มาของบทเพลง

หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

อินเทอร์เน็ต

ครูเขียนโน้ตเอง

ครูคนที่ 4

วิธีเลือกบทเพลง

ขั้นแรกครูจะเป็นคนเลือกเพลงที่เหมาะสมให้นักเรียน โดยดูจากบทเรียนที่กำลังเรียน

หลังจากนั้นเมื่อนักเรียนเริ่มเล่นเก่งขึ้นจึงจะให้เลือกเพลงเองแต่ครูจะกำหนดไว้ว่าอย่าเลือกเพลงง่ายเกินไป

แหล่งที่มาของบทเพลง

หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

หาจากในอินเทอร์เน็ต

ครูคนที่ 5

วิธีเลือกบทเพลง

ครูจะมีบทเพลงมาให้นักเรียนเลือก เมื่อนักเรียนเลือกแล้วครูจะดูความยากง่ายว่าเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ซึ่งถ้ายากเกินไปก็จะไม่ให้เล่น

แหล่งที่มาของบทเพลง

หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

เว็บไซต์ <http://www.musicyours.com>

ครูคนที่ 6

วิธีเลือกบทเพลง

ในช่วงแรกครูจะเป็นผู้เลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับนักเรียน หลังจากนั้นจะให้นักเรียนได้เลือกเพลงโดยที่ครูจะกำหนดคีย์ไว้ให้

แหล่งที่มาของบทเพลง

หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน

หาในอินเทอร์เน็ต

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า

มีครู 3 คนให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่ต้องการเล่น โดยครูจะดูความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนถ้ายากเกินไปครูจะแก้โน้ตให้ง่ายขึ้นหรือให้เปลี่ยนเพลง

มีครู 3 คนเป็นผู้เลือกเพลงตามระดับความสามารถของนักเรียนซึ่งหลังจากนั้นจะให้นักเรียนเลือกบทเพลงโดยครูจะกำหนดขอบเขตไว้ให้

แหล่งที่มาของบทเพลงป๊อปของครูทั้ง 6 คนคือ หนังสือเพลงป๊อปที่มีในสถาบัน และ อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีครู 2 คนที่เขียนโน้ตเพลงให้กับนักเรียนเองด้วย

4.3.3 สื่อการสอนอื่นๆ

ครูคนที่ 1

เมโทรนอร์ม
วิทยุ ใช้ในการแกะเพลง

ครูคนที่ 2

เมโทรนอร์ม
ตารางเซอเคิลออฟฟิฟท์
โน้ตบุ๊ก ใช้หาเพลงจากในอินเทอร์เน็ตและใช้ดูวิธีกดคอร์ดที่ยาก

ครูคนที่ 3

วิทยุ ใช้ในการแกะเพลง
บรรทัด 5 เส้น สำหรับเขียนโน้ตเพลง

ครูคนที่ 4

หนังสือแบบฝึกหัดต่างๆ
บรรทัด 5 เส้น สำหรับฝึกเขียน

ครูคนที่ 5

ตารางคอร์ด (ปรากฏที่ภาคผนวก ข.)

ครุณที่ 6

ชืทแบบฝีกหัดต่างๆ

เมโทรนอร์ม

โน้ตบุ๊ก และโปรแกรม “Band-in-a-box” ใช้ในการเป็ดจ้งหะ

ประกอบการเล่น

ดารางคอร์ด ii – V - I (ปรากฏที่ภาคผนวก ข.)

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่ามีสื่อการสอนที่ครูใช้คล้ายๆกันได้แก่ เมโทรนอร์ม วิทยุโน้ตบุ๊กบรรทัดห้าเส้น และมีสื่อการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ ชืทแบบฝีกหัดต่างๆ

4.4 การวัดผลประเมินผล

ในการสอนเป็ชโนปโปที่สถาบันคนตรีเคพีเอ็น สาขาอะละมอลด้งามวงศ้วาน ครูแต่ละคนมีวิธีการวัดผลประเมินผลนักเรียนดังนี้

ครุณที่ 1

1. ส่วนใหญ่วัดผลโดยครูจะตั้งเป้าหมายของการเรียนการสอนของแต่ละคอร์สไว้ในใจ แล้วค่วาเมื่อเรียนจบคอร์ส นักเรียนสามารถทำหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน แล้วนำมาปรับปรุงในการเรียนการสอนคอร์สต่อไป
2. ส่งนักเรียนสอบเกรดที่จัดทำภายในสถาบัน แต่จะถามความเห็นของนักเรียนค่วาต้องการจะสอบหรือไม่

ครุณที่ 2

1. ดูจากการให้การบ้านในทุกๆครั้งที่เรียนว่านักเรียนทำได้อย่างที่ส่งไปหรือไม่
2. ส่งให้นักเรียนเล่นคอนเสิร์ตที่โรงเรียนจัดขึ้นแล้วประเมินจากการเล่นคอนเสิร์ต

ครุณที่ 3

1. วัดผลโดยดูจากการที่นักเรียนเล่นเพลงได้ตรงกับบทเพลงต้นฉบับมากน้อยแค่ไหน
2. ส่งให้นักเรียนเล่นคอนเสิร์ตที่โรงเรียนจัดขึ้นแล้วประเมินจากการเล่นคอนเสิร์ต

ครูคนที่ 4

ส่งให้นักเรียนสอบเกรดภายในสถาบัน

ครูคนที่ 5

1. วัดผลโดยดูจากการบ้านที่ให้ไปในแต่ละสัปดาห์ว่านักเรียนทำได้แค่ไหน
2. สังเกตว่านักเรียนสามารถเล่นเพลงที่ยากขึ้นได้หรือไม่

ครูคนที่ 6

ดูจากการบ้านที่ให้ไปในแต่ละครั้ง

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าครูมีวิธีการวัดผลที่เป็นแนวทางเดียวกันได้แก่ การดูจากการบ้านที่ให้ไป การส่งนักเรียนสอบเกรดภายในสถาบัน การส่งนักเรียนเล่นคอนเสิร์ตที่สถาบันจัดขึ้น และการวัดผลที่แตกต่างกันได้แก่ การพัฒนาการในแต่ละคอร์ส ดูว่าเล่นเพลงได้ตรงกับบทเพลงต้นฉบับหรือไม่ สังเกตว่านักเรียนสามารถเล่นเพลงที่ยากขึ้นได้หรือไม่

4.5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน พบว่าครูแต่ละคนมีปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆดังนี้

ครูคนที่ 1

1. ไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป
2. การเรียนการสอนเพลงป๊อปในระดับสูงเช่นการคัสด(Improvisation) ในโรงเรียนมาตรา ๑๕(๒) ยังมีน้อยมาก และไม่มีหนังสือเรียน
3. นักเรียนไม่มีเครื่องซ้อม
4. หลักสูตรเพลงป๊อปที่มีนั้น มีความเป็นอิสระมากเกินไปคือไม่กำหนดกรอบและเนื้อหาไว้ให้
5. หากครูวางแผนการสอนและตั้งเป้าหมายในการสอนไว้ไม่ดีพอจะทำให้ให้นักเรียนไม่มีการพัฒนาเพราะจะเรียนแต่เรื่องเดิมๆ เช่นเรียนแต่เพลงที่มีระดับความยาก-ง่ายเท่าเดิมเป็นต้น

ครูคนที่ 2

1. นักเรียนไม่ชอบการบ้านที่ให้ไป
2. นักเรียนชอบลืมนำโน้ตมา
3. นักเรียนไม่สามารถแยกมือซ้ายและมือขวาได้
4. นักเรียนมักจะอ่านโน้ตที่อยู่ในเส้นน้อยไม่ค่อยได้
5. นักเรียนใช้เพดัลได้ไม่ดีเพราะแยกประสาทมือและเท้าไม่ได้
6. ไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป

ครูคนที่ 3

เพลงเพลงป๊อปด้วย

นักเรียนที่เรียนเปียโนคลาสสิกควรจะเรียนรู้ถึงทฤษฎีและวิธีการบรร

ครูคนที่ 4

เพลงในมือขวา

1. การเล่นโบรเคนคอร์ดในมือซ้ายที่เป็น 1-5-8 นักเรียนมักทำได้ไม่ดี
2. ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกเทคนิคการเล่นเสียงประสานของท่านอง
3. อยากให้มีหลักสูตรหรือมาตรฐานการสอบของเพลงป๊อปไทย

ครูคนที่ 5

กับที่โน้ตกำหนด

1. นักเรียนชอบนึกทำนองเองโดยเล่นจากที่เคยฟังมา จึงเล่นไม่ตรงกับที่โน้ตกำหนด
2. นักเรียนหาจังหวะลงของโบรเคนคอร์ดในมือซ้ายไม่ถูกเนื่องจากไม่มีโน้ตให้ดูและบางทีจะลงไม่ตรงกับทำนองเพลง นักเรียนส่วนมากจึงจะเล่นแต่แบบบล๊อคคอร์ด
3. การเปลี่ยนคอร์ดยังไม่รู้หนุ (Smoot) เนื่องจากนักเรียนจะเล่นแต่ในตำแหน่งโน้ตพื้นต้น
4. นักเรียนจะยังสับสนในคอร์ดเมเจอร์กับไมเนอร์ และมักจะคิดว่าคอร์ดไมเนอร์จะมีคีย์สีดำอยู่ตรงกลาง
5. นักเรียนจำเรื่องการหาโน้ต 1 เสียงครึ่ง หรือ 2 เสียง (เรื่องการหาคอร์ดเมเจอร์ ไมเนอร์) ไม่ได้และยังช้าในการหาจนครูต้องเสียเวลาย้อนกลับไปอธิบายใหม่

ครูคนที่ 6

1. สัญญาณอินเทอร์เน็ตในสถาบันยังไม่ทั่วถึง ทำให้การหาตัวอย่างเพลงป๊อปหรือโน้ตเพลง ทำได้ลำบาก
2. นักเรียนบางคนเข้าใจในเรื่องที่ครูสอนในชั่วโมงเรียนแต่พอกลับบ้านไปแล้วมักจะลืม
3. นักเรียนยังไม่สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้เนื่องจากไม่แน่ใจว่าควรจะใช้จังหวะแบบใดในการเล่น
4. เปียโนที่สถาบันเพี้ยน

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลลิ่งามวงส์วาน มีปัญหา และ อุปสรรค แตกต่างกันไปซึ่งส่วนมากปัญหาที่พบจะเกี่ยวกับการเล่นเพลงและความเข้าใจของนักเรียน และไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป ส่วนปัญหาอื่นๆที่แตกต่างออกไปคือ นักเรียนไม่มีเครื่องซ้อม สัญญาณอินเทอร์เน็ตในสถาบันไม่ทั่วถึง เปียโนที่สถาบันเพี้ยน และครูที่สถาบันมีข้อเสนอแนะคือ ครูควรวางแผนการสอนและตั้งเป้าหมายในการสอนให้ดี นักเรียนที่เรียนเปียโนคลาสสิกควรจะได้เรียนรู้ถึงทฤษฎีและวิธีการบรรเลงเพลงป๊อปด้วย ควรมีหลักสูตรหรือมาตรฐานการสอบของเพลงป๊อปไทย

บทที่ 5

สาระการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ เทียบเคียง สาระการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานกับสาระการสอนของ มาร์ค แฮร์สัน เพื่อทำการสังเคราะห์หาสาระการสอนเปียโนป๊อปที่เหมาะสมกับนักเรียนไทยที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานและมีเนื้อหาครอบคลุมเทียบได้กับสากล โดยผู้วิจัยได้จำแนกตามเรื่องการสอนดังนี้

5.1 บันไดเสียง

5.1.1 วิเคราะห์ เทียบเคียงการสอนบันไดเสียง

สาระการสอนบันไดเสียงที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและ มาร์ค แฮร์สัน ปรากฏดังตารางที่ 5.1

มาร์ค แฮร์สัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
บันไดเสียงเมเจอร์ 15 บันไดเสียง	บันไดเสียงเมเจอร์ 15 บันไดเสียง บันไดเสียงเมเจอร์ 11 บันไดเสียง บันไดเสียงเมเจอร์ 6 บันไดเสียง	3 1 1
บันไดเสียง C เนเจอร์ลไมเนอร์	บันไดเสียง C เนเจอร์ลไมเนอร์	3
บันไดเสียง C ฮาร์โมนิกไมเนอร์	บันไดเสียง C ฮาร์โมนิกไมเนอร์	2
บันไดเสียง C เมโลดิกไมเนอร์	บันไดเสียง C เมโลดิกไมเนอร์	2
บันไดเสียงโมดัล 7 โมด	-	-
บันไดเสียงเพนตาโทนิค 15 บันไดเสียง	บันไดเสียง C เพนตาโทนิค	1
บันไดเสียง C ไมเนอร์เพนตาโทนิค	-	-

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำ การสอน (คน)
บันไดเสียง C บลูส์	บันไดเสียง C บลูส์	1
-	บันไดเสียงโครมาติก	1

ตารางที่ 5.1 แสดงสาระการสอนบันไดเสียง

หมายเหตุ : - หมายถึงไม่ได้ทำการสอน

จากตารางที่ 5.1 จะเห็นว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทำการสอนบันไดเมเจอร์มากที่สุด อาจเนื่องมาจากเพลงป๊อปไทยนั้นส่วนมากจะใช้บันไดเสียงเมเจอร์ บันไดเสียงที่สอนมากเป็นอันดับสองคือบันไดเสียงไมเนอร์ เพราะเตรียมไว้สำหรับการสอบ

มาร์ค แฮริสันให้ความสำคัญกับบันไดเสียงเมเจอร์มากที่สุด รองลงมาคือบันไดเสียงเพนตาโทนิค อาจเป็นเพราะใช้ได้กับดนตรีหลากหลาย รองลงมาคือบันไดเสียงโมดัลซึ่งครูที่สถาบันไม่มีใครสอน เนื่องจากบางคนไม่รู้จักและทุกคนไม่เคยใช้ในการเล่นเพลงป๊อป รองลงมาคือบันไดเสียงไมเนอร์ทั้ง 3 แบบแต่จะอธิบายอย่างคร่าวๆและระบุว่า เนเจอร์ลไมเนอร์จะใช้ในเพลงป๊อป

5.1.2 สังเคราะห์การสอนบันไดเสียง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า

ควรสอนบันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียงเพราะเจอบ่อยที่สุดในเพลงป๊อป

ควรสอนบันไดเสียงไมเนอร์ทั้ง 3 แบบและเน้นที่เนเจอร์ลไมเนอร์เพราะมีการใช้ในเพลงป๊อป

ควรสอนบันไดเสียงเพนตาโทนิคเพราะมาร์ค แฮริสัน ให้ความสำคัญและเพลงป๊อปไทยมีการใช้บันไดเสียงนี้เช่นกัน

ควรสอนบันไดเสียงบลูส์เพราะ มาร์ค แฮริสัน และ ครูที่สถาบันได้ทำการสอน และบันไดเสียงนี้สามารถนำไปใช้กับเพลงป๊อปทั้งไทยและสากลได้

5.2 คอร์ด

5.2.1 วิเคราะห์ เทียบเคียงการสอนคอร์ด

สาระการสอนคอร์คที่ใช้ในเพลงปโปของครูที่สถาบันคนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮร์สัน
ปรากฏดังตารางที่ 5.2

มาร์ค แฮร์สัน	ครูที่สถาบันคนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะ มอลล้งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำ การสอน (คน)
เมเจอร์	เมเจอร์	6
ไมเนอร์	ไมเนอร์	6
ออกเมนเทค	ออกเมนเทค	3
คิมินิซท์	คิมินิซท์	3
ซัสเพนคิต (หมายถึงซัสไฟร์)	ซัสเพนคิตไฟร์	2
-	ซัสเพนคิตทุ	1
เมเจอร์เซเว่น	เมเจอร์เซเว่น	4
เมเจอร์ซิกซ์	เมเจอร์ซิกซ์	1
โดมิแนนท์เซเว่น	โดมิแนนท์เซเว่น	4
โดมิแนนท์เซเว่นซัสเพนคิต	โดมิแนนท์เซเว่นซัสเพนคิตใน รูปแบบสแลชคอร์ค	1
ไมเนอร์เซเว่น	ไมเนอร์เซเว่น	4
ไมเนอร์เซเว่นแฟลตไฟว์	ไมเนอร์เซเว่นแฟลตไฟว์	1
ไมเนอร์เมเจอร์เซเว่น	-	-
ไมเนอร์ซิกซ์	-	-
คิมินิซท์เซเว่น	-	-
เมเจอร์ไนน์	-	-
ไมเนอร์ไนน์	-	-
ไนน์	-	-
เมเจอร์ซิกซ์ไนน์	-	-
ไมเนอร์เมเจอร์ไนน์	-	-
ไมเนอร์ซิกซ์ไนน์	-	-
เมเจอร์แอคไนน์	เมเจอร์แอคไนน์	1
ไมเนอร์แอคไนน์	-	-
ทริยแอค โอเวอร์รูทคอร์ค	คอร์คสแลช คอร์คออน	2

ตาราง 5.2 แสดงสาระการสอนคอร์ค

หมายเหตุ: ทริยแอค โอเวอร์รูทคอร์ด คอร์ดสแลช คอร์ดออน คือคอร์ดชนิดเดียวกันซึ่งแต่ละคนเรียกต่างกัน

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วานมีการสอนคอร์ดต่างๆ สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับ มาร์ค แฮริสัน ดังนี้

มีการสอนทริยแอคเมเจอร์และไมเนอร์มากที่สุด อาจเป็นเพราะทริยแอคสองชนิดนี้เป็นพื้นฐานของคอร์ดอื่นๆ คอร์ดที่ทำการสอนมากเป็นลำดับต่อมาคือคอร์ดเซเว่น 3 ชนิดคือ เมเจอร์เซเว่น โดมิแนนท์เซเว่น และไมเนอร์เซเว่น อาจเป็นเพราะทั้ง 3 คอร์ดนี้พบมากในเพลงป๊อป ลำดับต่อมาคือทริยแอค ออกเมนเทดและดิมินิชท์ ซึ่งพบได้ในเพลงป๊อปเช่นกัน ส่วนคอร์ดอื่นๆ ที่มีการสอนน้อยคือคอร์ด ชัสเพนดิดโฟร์ เมเจอร์ซิกซ์ ไมเนอร์เซเว่นแฟลตไฟว์ เมเจอร์แอคไนน์ โดมิแนนท์เซเว่นชัสเพนดิด คอร์ดสแลช อาจเป็นเพราะพบได้น้อยในเพลงป๊อป หรือสามารถใช้คอร์ดพื้นฐานแทนได้จึงไม่ให้ความสำคัญ ส่วนคอร์ดอื่นๆ ที่ มาร์ค แฮริสัน ทำการสอนแต่ครูที่สถาบันไม่ได้สอนมีจำนวน 10 คอร์ดอาจมีสาเหตุมาจาก ครูไม่มีความรู้ เป็นคอร์ดที่ไม่ได้เจอหรือเจอน้อยมากในเพลงป๊อป ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่สถาบัน

5.2.2 สังเคราะห์การสอนคอร์ด

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า

ควรสอนทริยแอคเมเจอร์ และทริยแอคไมเนอร์เพราะทริยแอคสองชนิดนี้เป็นพื้นฐานของคอร์ดอื่นๆ

ควรสอนคอร์ดเซเว่น 3 ชนิดคือ เมเจอร์เซเว่น โดมิแนนท์เซเว่น และไมเนอร์เซเว่น อาจเพราะทั้ง 3 คอร์ดนี้พบมากในเพลงป๊อป

คอร์ดอื่นๆ ที่พบได้ในเพลงป๊อป และนักเรียนควรทราบได้แก่ ดิมินิชท์ ออกเมนเทด ชัสเพนดิดโฟร์ เมเจอร์ซิกซ์ ไมเนอร์เซเว่นแฟลตไฟว์ เมเจอร์แอคไนน์ โดมิแนนท์เซเว่นชัสเพนดิด คอร์ดสแลช

คอร์ดอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ควรสอนเมื่อเจอในบทเพลง

5.3 ตัวโน้ตและตัวหยุด

5.3.1 วิเคราะห์ เทียบเคียงการสอนตัวโน้ตและตัวหยุด

สาระการสอนตัวโน้ตและตัวหยุดที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮริสัน ปรากฏดังตารางที่ 5.3

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
ตัวกลม และตัวหยุด	ตัวกลม และตัวหยุด	6
ตัวขาว และตัวหยุด	ตัวขาว และตัวหยุด	6
ตัวขาวประจุด และตัวหยุด	ตัวขาวประจุด และตัวหยุด	6
ตัวดำ และตัวหยุด	ตัวดำ และตัวหยุด	6
ตัวดำประจุด และตัวหยุด	ตัวดำประจุด และตัวหยุด	6
เข็บบัดหนึ่งชั้น และตัวหยุด	เข็บบัดหนึ่งชั้น และตัวหยุด	6
เข็บบัดหนึ่งชั้นประจุด และตัวหยุด	เข็บบัดหนึ่งชั้นประจุด และตัวหยุด	6
เข็บบัดสองชั้น และตัวหยุด	เข็บบัดสองชั้น และตัวหยุด	6
-	เข็บบัดสามชั้น และตัวหยุด	3
-	โน้ตสามพยางค์ และตัวหยุด	2
-	โน้ตสองต่อสาม และตัวหยุด	1

ตารางที่ 5.3 แสดงสาระการสอนตัวโน้ตและตัวหยุด

จากตารางที่ 5.3 พบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้ง 6 คนสอนตัวโน้ตและตัวหยุดตรงกับ มาร์ค แฮริสัน ทั้งหมด อาจเป็นเพราะตัวโน้ตและตัวหยุดดังกล่าวเป็นโน้ตพื้นฐานสำคัญของดนตรีสากล ซึ่งมีโน้ต 3 ชนิดที่ครูที่สถาบันสอนแต่ มาร์ค แฮริสันไม่ได้สอนคือ เข็บบัดสามชั้น โน้ตสามพยางค์ โน้ตสองต่อสาม อาจเป็นเพราะ โน้ตเหล่านี้พบได้ในเพลงป๊อป และมาร์ค แฮริสัน กล่าวถึงเฉพาะโน้ตพื้นฐาน

5.3.2 สังเคราะห์การสอนตัวโน้ตและตัวหยุด

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า

ควรสอนตัวโน้ตและตัวหยุด 8 ชนิดคือ ตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เข็บบัดหนึ่งชั้น เข็บบัดหนึ่งชั้นประจุด เข็บบัดสองชั้น เพราะเป็นโน้ตพื้นฐานสำคัญของดนตรีสากล และสอนโน้ตชนิดอื่นๆเมื่อเจอในบทเพลง

5.4 เครื่องหมายประจำจังหวะ

5.4.1 วิเคราะห์เทียบเคียงการสอนเครื่องหมายประจำจังหวะ

สาระการสอนเครื่องหมายประจำจังหวะที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮริสัน ปรากฏดังตารางที่ 5.4

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
4/4	4/4	5
2/2	-	-
3/4	3/4	2
6/8	6/8	4
9/8	-	-
12/8	-	-
-	3/8	1

ตารางที่ 5.4 แสดงสาระการสอนเครื่องหมายประจำจังหวะ

จากตารางที่ 5.4 พบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานและมาร์ค แฮริสัน มีการสอนที่สอดคล้องกันคือ 4/4, 6/8, 3/4 อาจเป็นเพราะเครื่องหมายประจำจังหวะดังกล่าวพบได้ในเพลงป๊อปทั่วไป และเพลงป๊อปไทย ส่วนจังหวะอื่นๆที่ไม่สอดคล้องกันอาจเป็นเพราะพบได้น้อยในเพลงป๊อป

5.4.2 สังเคราะห์การสอนเครื่องหมายประจำจังหวะ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า

ควรสอนจังหวะ 4/4, 6/8, 3/4 เป็นพื้นฐานแก่นักเรียนเพราะพบมากในเพลงป๊อป และสอนจังหวะอื่นๆเมื่อเจอในบทเพลง

5.5 แบบเรียงเสียง

5.5.1 วิเคราะห์ เทียบเคียงการสอนแบบเรียงเสียง

สาระการสอนแบบเรียงเสียงที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮริสัน ปรากฏดังตารางที่ 5.5

มาร์ค แฮร์สัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
แบบเรียงเสียงทริยแอด 15 กุญแจเสียง	แบบเรียงเสียงทริยแอด 15 กุญแจเสียง	2
	แบบเรียงเสียงทริยแอดบางกุญแจเสียง	1
แบบเรียงเสียงโฟร์โน้ตคอร์ด 15 กุญแจเสียง	แบบเรียงเสียงโฟร์โน้ตคอร์ด 15 กุญแจเสียง	1

ตารางที่ 5.5 แสดงสาระการสอนแบบเรียงเสียง

จากตารางที่ 5.5 พบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ส่วนมากไม่ให้ความสำคัญกับแบบเรียงเสียงซึ่งมีเพียง 1 คนที่สอนโดยมีแบบฝึกหัด อาจเป็นเพราะขาดความรู้ ไม่เล็งเห็นความสำคัญ เนื้อหามากเกินไปยากต่อการสอน แต่มาร์ค แฮร์สัน ให้ความสำคัญกับแบบเรียงเสียงมาก สังเกตได้จากการยกตัวอย่างครบทั้ง 15 กุญแจเสียงและมีแบบฝึกหัดทั้งมือซ้ายและมือขวา สาเหตุที่ให้ความสำคัญมากอาจเป็นเพราะแบบเรียงเสียงนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการแต่งหรือเรียบเรียงเพลงป๊อป

5.5.2 สังเคราะห์การสอนแบบเรียงเสียง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า

ควรสอนแบบเรียงเสียงทริยแอดและแบบเรียงเสียงโฟร์โน้ตคอร์ดให้นักเรียนเข้าใจเพราะแบบเรียงเสียงนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการแต่งหรือเรียบเรียงเพลงป๊อป และควรสอนแบบเรียงเสียงตามกุญแจเสียงในแต่ละบทเพลงที่นักเรียนเล่น เพื่อให้เนื้อหาไม่มากเกินไป

5.6 การพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง

5.6.1 วิเคราะห์เทียบเคียงการสอนการพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง

สาระการสอนการพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้งที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮร์สัน ปรากฏดังตารางที่ 5.6

มาร์ค แฮร์สัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
การพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์	การพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์	3
การพลิกกลับของทริยแอดไมเนอร์	การพลิกกลับของทริยแอดไมเนอร์	3

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
เมเจอร์ทรีแอดวอยซ์ลีดดิ้ง	เมเจอร์ทรีแอดวอยซ์ลีดดิ้ง	2
ไมเนอร์ทรีแอดวอยซ์ลีดดิ้ง	ไมเนอร์ทรีแอดวอยซ์ลีดดิ้ง	2

ตารางที่ 5.6 แสดงสาระการสอนการพลิกกลับของทรีแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง

จากตารางที่ 5.6 พบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสอน การพลิกกลับ และวอยซ์ลีดดิ้ง เท่าที่ควรอาจเป็นเพราะไม่เล็งเห็นความสำคัญ ไม่มีวิธีการสอน ซึ่งแตกต่างกับ มาร์ค แฮริสัน ที่ให้ความสำคัญและมีแบบฝึกหัดในทุกๆ หัวข้อ โดย มาร์ค แฮริสัน ได้อธิบายว่าการใช้ การพลิกกลับ และวอยซ์ลีดดิ้ง จะทำให้สามารถเล่นคอร์ดหนึ่งไปอีกคอร์ดหนึ่งโดยได้สัมผัสเสียงที่ดี ไม่เกิดการกระโดดของตัวโน้ตโดยไม่จำเป็น

5.6.2 สังเคราะห์การสอนการพลิกกลับของทรีแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า ควรสอนการพลิกกลับและวอยซ์ลีดดิ้งของทรีแอดเมเจอร์และไมเนอร์ เพราะเป็นคอร์ดที่เจอมากที่สุดในเพลงป๊อป ซึ่งการพลิกกลับ และวอยซ์ลีดดิ้งจะทำให้เล่นเพลงได้เพราะและง่ายขึ้น

5.7 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

5.7.1 วิเคราะห์เทียบเคียงการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮริสัน ปรากฏดังตารางที่ 5.7

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ทำการสอน (คน)
-	มือขวา บล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งโน้ตราก	1
มือขวา บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ	มือขวา บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ	3
-	มือขวา บล็อกคอร์ดแบบหนึ่งจังหวะ	3

มาร์ค แฮร์สัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะเคอะ มอลต์งามวงส์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ ทำการสอน (คน)
มือขวา เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ ครึ่งจังหวะ	มือขวา เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ ครึ่งจังหวะ	1
มือขวา บล็อกคอร์ดแบบดับเบิลทอป โน้ต	-	-
มือขวา ใช้เข็บบีสองชั้นเล่นอาร์เปจ	-	-
มือขวา เล่นบล็อกคอร์ดผสมโบรเคน คอร์ด	-	-
มือขวา ใช้คู่ 6	-	-
มือซ้าย เล่นโน้ตลากตัวเดียว -	มือซ้าย เล่นโน้ตลากตัวเดียว มือซ้าย เล่นโน้ตลากแบบดับเบิลรูท	2 1
มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-3-5	-	-
มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-1	-	-
	มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8-1	1
	มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8	1
	มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5	1

ตารางที่ 5.7 แสดงสาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

จากตารางที่ 5.7 พบว่าจากตารางพบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะเคอะมอลต์งามวงส์วานมีการสอนเหมือนกับ มาร์ค แฮร์สัน 3 อย่างคือ มือขวาบล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ มือขวาเล่นโบรเคนคอร์ดแบบครึ่งจังหวะ มือซ้าย เล่นโน้ตลากตัวเดียว อาจเป็นเพราะการสอนเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

มีการสอนที่ครูในสถาบันสอนแต่ มาร์ค แฮร์สัน ไม่ได้กล่าวถึง 2 อย่างคือ มือขวาบล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งโน้ตลาก มือขวาบล็อกคอร์ดแบบหนึ่งจังหวะ อาจเป็นเพราะการสอนเหล่านี้เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย

ครูในสถาบันสอนคล้ายคลึงกับ มาร์ค แฮร์สัน 2 อย่างคือ มือซ้ายเล่นโน้ตลากแบบดับเบิลรูท และมือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดแบบต่างๆ อาจเป็นเพราะหัวข้อเหล่านี้ไม่มีวิธีการเล่นที่เป็นรูปแบบตายตัว

มีการสอนที่มาร์คแฮริสันกล่าวถึงแต่ครูที่สถาบันไม่ได้สอนอยู่ 4 อย่างคือ มือขวา บล็อกคอร์ดแบบดับเบิลที่อปโน้ต มือขวาใช้เขม้นีตสองชั้นเล่นอาร์เปโจ มือขวาเล่นบล็อกคอร์ดผสม โบริเคนคอร์ด และมือขวาใช้คู่ 6 อาจเป็นเพราะครูขาดความรู้ หรือการสอนดังกล่าวยากเกินไปไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่สถาบัน แต่การสอนเหล่านี้เป็นที่ยอมรับในสากล และทำให้การบรรเลงเพลงป๊อปเพราะยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการใช้หรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่สถาบัน

5.7.2 สังเคราะห์การสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า ควรสอนการเล่นแบบบรรเลงประกอบโดยเรียงลำดับตามลำดับความง่ายไปยากดังนี้

มือขวา

1. บล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งโน้ตราก
2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ
3. บล็อกคอร์ดแบบหนึ่งจังหวะ
4. บล็อกคอร์ดแบบครึ่งจังหวะ
5. บล็อกคอร์ดผสมโบริเคนคอร์ด

มือซ้าย

1. เล่นโน้ตรากตัวเดียว
2. เล่นโน้ตรากแบบดับเบิลรูท
3. เล่นโบริเคนคอร์ดแบบต่างๆ

5.8 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

5.8.1 วิเคราะห์ เทียบเคียงการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลงที่ใช้ในเพลงป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นและมาร์ค แฮริสัน ปรากฏดังตารางที่ 5.8

มาร์ค แฮริสัน	ครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์ งามวงศ์วานทั้งหมด 6 คน	จำนวนครูที่ ทำการสอน (คน)
มือขวา เล่นทำนองเพลงเดี่ยวๆ	มือขวา เล่นทำนองเพลงเดี่ยวๆ	6
มือขวา ใส่ทริลแอคได้ทำนองเพลง -	- มือขวา ใส่โพร์โนคอร์ดได้ ทำนองเพลง	- 1
มือขวา ใส่โน้ตในคอร์ด ได้ทำนองเพลง	มือขวา ใส่โน้ตในคอร์ด ได้ทำนองเพลง	2
มือขวา ใส่คู่ 8 บนทำนองเพลง	-	-
มือขวา ใส่อาร์เปจโจ้งได้ทำนองเพลง	-	-
มือขวา ใส่โน้ตในคอร์ดและ อาร์เปจโจ้งได้ทำนองเพลง	-	-
-	มือขวา ใส่เทคนิคเล่นแยกเสียงคอร์ด	2
-	มือขวา ใส่เทคนิคทริล	1
-	มือขวา ใส่เทคนิคมอร์เดนต	1
-	มือขวา ใส่โน้ตเบียด (Acciaccatura)	1
-	มือซ้าย บล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่ง โน้ตแรก	2
มือซ้าย บล็อกคอร์ดโดยใช้ การพลิกกลับ	มือซ้าย บล็อกคอร์ดโดยใช้ การพลิกกลับ	2
มือซ้าย เล่นตัวโน้ตแรก	มือซ้าย เล่นตัวโน้ตแรก	2
มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-(3) - - - - - - - -	- มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8-1 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-8-5 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-5-(1-3-5-3-1)-5 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-3-5 มือซ้าย เล่นโบรเคนคอร์ดแบบ 1-3-5 ในรูปแบบการพลิกกลับ	- 2 4 1 1 1 1 1 1

ตารางที่ 5.8 แสดงสาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

จากตารางที่ 5.8 พบว่าจากตารางพบว่าครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งาม วงศ์วานมีการสอนเหมือนกับ มาร์ค แฮริสัน 4 อย่างคือ มือขวาเล่นทำนองเพลงเดี่ยวๆ มือขวาใส่โน้ตในคอร์ดได้ทำนองเพลง มือซ้ายบล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ มือซ้ายเล่นตัวโน้ตลาก อาจเป็นเพราะการสอนดังกล่าวเป็นการสอนขั้นพื้นฐานของการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

มีการสอนที่ครูในสถาบันสอนแต่ มาร์ค แฮริสัน ไม่ได้กล่าวถึง 2 อย่างคือ การใส่เทคนิคต่างๆ ในมือขวา และการบล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งโน้ตลากในมือซ้าย ซึ่งอาจเป็นเพราะ มาร์ค แฮริสัน ไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่เข้ากับบทเรียน แต่เนื่องจากครูที่สถาบันนิยมใส่เทคนิคในมือขวา ดังนั้นจึงควรมีการสอนเทคนิคในมือขวาด้วยตามสมควร

ครูในสถาบันสอนคล้ายคลึงกับ มาร์ค แฮริสัน 2 อย่างคือการใส่คอร์ดได้ทำนองเพลง ในมือขวา และ การเล่นโบรเคนคอร์ดในมือซ้ายแบบต่างๆ อาจเป็นเพราะการสอนทั้ง 2 อย่างนี้ไม่มีวิธีการเล่นที่เป็นรูปแบบตายตัว ดังนั้นจึงควรนำมาสอนตามความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

มีการสอนที่ มาร์ค แฮริสัน กล่าวถึงแต่ครูที่สถาบันไม่ได้สอนอยู่ 3 อย่างคือ มือขวาใส่คู่ 8 บนทำนองเพลง มือขวาใส่อาร์เปจโจ้างได้ทำนองเพลง มือขวาใส่โน้ตในคอร์ดและอาร์เปจโจ้างได้ทำนองเพลง อาจเป็นเพราะครูขาดความรู้ หรือการสอนดังกล่าวยากเกินไปไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่สถาบัน แต่การสอนเหล่านี้เป็นที่ยอมรับในสากล และทำให้การบรรเลงเพลงป๊อปเพราะยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการใช้หรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่สถาบัน

5.8.2 สังเคราะห์การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ได้ว่า ควรสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลงโดยเรียงลำดับตามลำดับความง่ายไปยากดังนี้

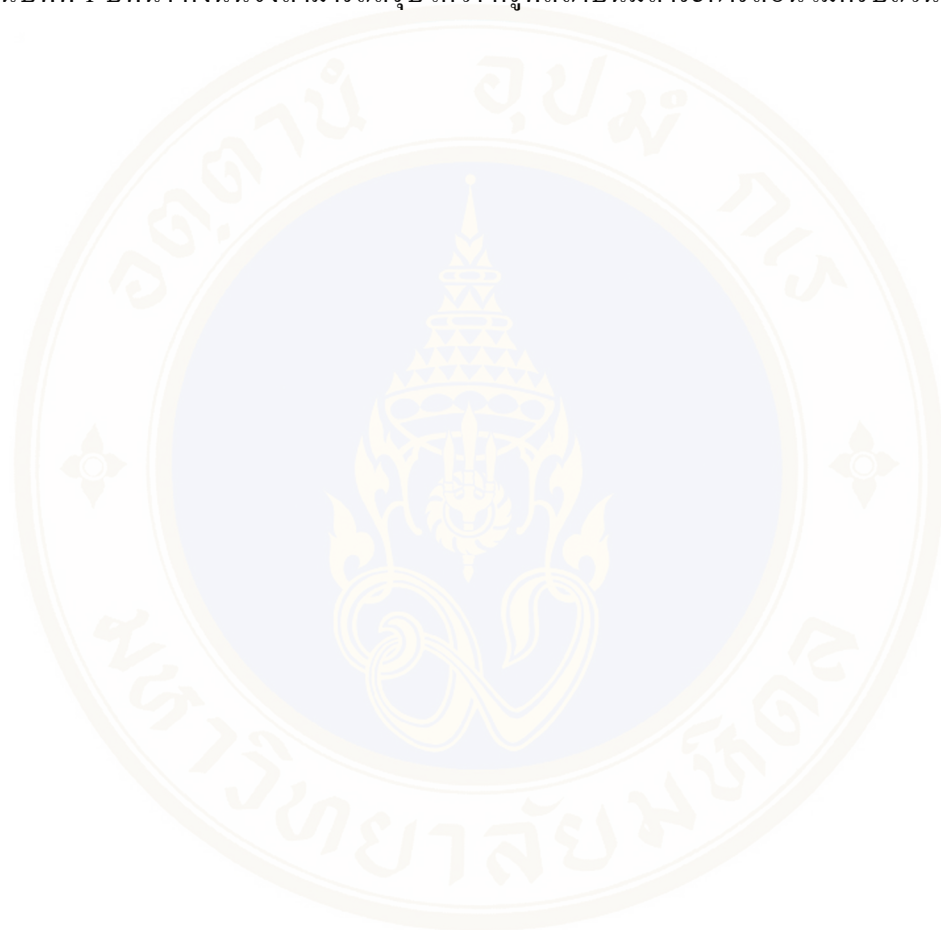
มือขวา

1. เล่นทำนองเพลงเดี่ยวๆ
2. ใส่โน้ตในคอร์ดได้ทำนองเพลง
3. ใส่คอร์ดได้ทำนองเพลง
4. ใส่อาร์เปจโจ้างได้ทำนองเพลง
5. ใส่โน้ตในคอร์ดและอาร์เปจโจ้างได้ทำนองเพลง
6. ใส่เทคนิคต่างๆ

มือซ้าย

1. เล่นตัวโน้ตลาก
2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ
3. เล่นโบรเคนคอร์ดในรูปแบบต่างๆ

จากการวิเคราะห์ เทียบเคียง สาระการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานกับสาระการสอนของ มาร์ค แฮริสัน ในหัวข้อทั้งหมดที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยพบว่าครูที่สถาบันมีสาระการสอนในส่วนที่แตกต่างจาก มาร์ค แฮริสัน มากกว่าส่วนที่คล้ายคลึงกัน ซึ่ง สาระการสอนของ มาร์ค แฮริสัน นั้นเป็นที่ยอมรับในสากลดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 บทนำ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ครูที่สถาบันมีสาระการสอนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ หาแนวทางกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาหาข้อมูลในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน ปี พ.ศ. 2554 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือครูที่ทำการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นทั้งหมดจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

6.1.1 จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

การสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีจุดมุ่งหมายที่เป็นแนวทางเดียวกันคือให้นักเรียนสามารถเล่นคลอर्डได้ สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้ และเล่นเพื่อผ่อนคลาย ส่วนจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ ให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อป เล่นเพื่อเอาไว้อวด และให้นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง

6.1.2 สาระการสอนเปียโนป๊อป

ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีสาระการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกันดังนี้

บันไดเสียงเมเจอร์ทั้งหมด (7# , 7b)

ทริยแอดเมเจอร์ ไมเนอร์ ดิมินิช ออกเมนเทด ซัสชู ซัสโฟร์ ทั้งหมด

คอร์ดเมเจอร์เซเว่น โดมิแนนท์เซเว่น ไมเนอร์เซเว่น ทั้งหมด

โน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุด ตัวดำ ตัวดำประจุด เข็บบัดหนึ่งชั้น เข็บบัดหนึ่งชั้น ประจุด เข็บบัดสองชั้น ตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา

จังหวะ 4/4 และ 6/8

การพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์ ทั้งหมด

การเล่นแบบบรรเลงประกอบ โดยมีมือซ้ายเล่นตัวโน้ตแรก มือขวาเล่นคอร์ดโดยใช้คอร์ดวอยซ์ลีดดิ้ง

การเล่นแบบมีทำนองเพลง โดยมีมือซ้ายเล่นโบริเคนคอร์ดและจับในรูปแบบทริยแอดเมเจอร์ มือขวาเล่นทำนองเพลงตัวเดียวหรือสร้างเสียงประสานได้ทำนองเพลง

ฝึกฟังคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์

การใช้เพดัล โดยให้ยกเพดัลเวลาเปลี่ยนคอร์ดแล้วเหยียบใหม่ และใช้การฟัง

6.1.3 วิธีการสอนเปียโนป๊อป

วิธีสอนวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน สรุปได้ 13 วิธีดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเล่นและฟังเสียงก่อนอธิบายทฤษฎี
2. ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายประกอบการนับจังหวะ
3. อธิบายโดยการเขียนโน้ตหรือมีภาพประกอบ
4. สอนโดยเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับบทเพลง
5. สอนโดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครู
6. สอนโดยให้นักเรียนเล่นแบบฝึกหัดซ้ำๆ
7. สอนโดยการยกตัวอย่าง
8. สอนให้นักเรียนเล่นโดยอาศัยความจำแบบไม่ต้องทำความเข้าใจ
9. สอนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
10. ตัดเนื้อหาบางอย่างที่ยากออกและใช้เนื้อหาที่ง่ายกว่า
11. ฝึกฟังเสียงที่เพี้ยนและแก้ไข
12. สร้างสรรค์เสียงต่างๆโดยอาศัยการฟัง
13. ให้นักเรียนเล่นในรูปแบบของตนเองอย่างอิสระบนพื้นฐานเดิม

6.1.4 สื่อการสอนเปียโนป๊อป

สื่อการสอนที่ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ใช้มี อพไรท์เปียโน เมโทรนอร์ม วิทยู โน้ตบุ๊ก บรรทัดห้าเส้น ชีทแบบฝึกหัด ตารางคอร์ด ตารางเชอเกลออฟฟิฟท์ โปรแกรม “Band-in-a-box” หนังสือ “Basic Electronic Keyboard” หนังสือ “The Jazz Piano Book” และโน้ตเพลงป๊อปต่างๆซึ่งมีแหล่งที่มาคือ

หนังสือเพลงป๊อป “Music time music note”

หนังสือรวมโน้ตเพลงไทยยอดนิยม “S.T. Music”

โน้ตเพลงจากอินเทอร์เน็ต

โน้ตเพลงที่ครูเขียน

ซึ่งในการเลือกบทเพลงมีอยู่ 2 วิธีคือ วิธีที่ 1 ให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่ต้องการเล่นโดยครูดูความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนวิธีที่ 2 ครูเป็นผู้เลือกเพลงตามระดับความสามารถของนักเรียน

6.1.5 การวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน สามารถแบ่งได้เป็น 2 วิธีคือ

1. การวัดผลประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ วัดผลจากการบ้านที่ให้ไปในแต่ละครั้ง การส่งนักเรียนเล่นคอนเสิร์ตที่สถาบันจัดขึ้น ดูการพัฒนาในแต่ละคอร์ส ว่าเล่นเพลงได้ตรงกับต้นฉบับหรือไม่ สังเกตว่านักเรียนสามารถเล่นเพลงที่ยากขึ้นได้หรือไม่ ซึ่งจะประเมินผลโดยใช้คำชม ให้สติเกอร์ ให้ของขวัญ

2. การวัดผลประเมินผลอย่างเป็นทางการ ได้แก่ การส่งนักเรียนสอบเกรดภายในสถาบัน ซึ่งนักเรียนที่สอบผ่านจะได้รับประกาศนียบัตรที่ทางสถาบันจัดทำขึ้น

6.1.6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน ได้แก่ ความสามารถและความเข้าใจของนักเรียน นักเรียนไม่มีเครื่องมือซ้อม

2. ปัญหาที่เกิดจากสถาบัน ได้แก่ ไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง เปียโนเพี้ยน

ข้อเสนอแนะของครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานมี 3 ข้อคือ

1. ครูควรวางแผนการสอนและตั้งเป้าหมายในการสอนไว้ให้ดี
2. เด็กที่เรียนเปียโนคลาสสิกควรได้เรียนทฤษฎีและวิธีการบรรเลงเพลงป๊อปด้วย
3. ควรมีหลักสูตรหรือมาตรฐานการสอบของเพลงป๊อปไทย

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

6.2.1 จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

การสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีจุดมุ่งหมายที่เป็นแนวทางเดียวกันคือ

1. ให้นักเรียนสามารถเล่นคอร์ดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
2. สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
3. ให้นักเรียนเล่นเพื่อผ่อนคลาย ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านเจตพิสัยคือ ความรู้สึก ความต้องการ

มีจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้คือ

1. ให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อป ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์
2. เล่นเพื่อเอาไว้แสดง ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
3. ให้นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ การเลียนแบบ การกระทำ

จุดมุ่งหมายทั้ง 6 ข้อที่ได้กล่าวมา สอดคล้องกับการเตรียมวัตถุประสงค์การสอนของ โครนลันด์ (อ้างถึงใน ปรีชา คัมภีรปกรณ์, 2529: 12-13) หัวข้อหนึ่งคือควรกำหนดจุดประสงค์การสอนให้ชัดเจนแน่นอน โดยกำหนดผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนในรูปแบบของพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ แต่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กล่าวว่า ควรกำหนดจุดประสงค์การสอนกว้างๆ ให้ครอบคลุมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ทั้งหมด

6.2.2 สารการสอนเปียโนป๊อป

สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วาน ไม่สอดคล้องกับการเตรียมวัสดุประสงค์การสอนของ โครนลันด์ (อ้างถึงใน ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2529: 12-13) ที่กล่าวว่า ควรกำหนดเนื้อหาวิชา วิธีการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วาน ซึ่งแสดงไว้ในในบทที่ 5 สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ผู้วิจัยพบว่าครูที่สถาบันมีสารการสอนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร

6.2.3 วิธีการสอนเปียโนป๊อป

วิธีการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วานมีความสอดคล้องกับวิธีของผู้ที่เสนอหลักการสอนดนตรีหลายท่านดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเล่น และฟังเสียงก่อนอธิบายทฤษฎี สอดคล้องกับวิธีของ ฌูว์ทส์ สุททจิตต์ (2538: 103) คือให้ผู้เรียนรู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์
2. ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายประกอบการนับจังหวะสอดคล้องกับวิธีของ หม่อมคุณหญิง บริพัตร (อ้างถึงใน ฌูว์ทส์ สุททจิตต์, 2538: 125) คือเน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก และสอดคล้องกับวิธีของ ดาลโครซ คือ เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก
3. อธิบายโดยการเขียนโน้ตหรือมีภาพประกอบ สอดคล้องกับวิธีของโคคาย (อ้างถึงใน ฌูว์ทส์ สุททจิตต์, 2538: 126) คือมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรม
4. สอนโดยเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับบทเพลง สอดคล้องกับวิธีของ ฌูว์ทส์ สุททจิตต์ (2538: 104) คือการสอนชื่อตัวโน้ตควรให้มีความสัมพันธ์กับบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียน
5. สอนโดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครู สอดคล้องกับทฤษฎีการเลียนแบบของ สุกกรี เจริญสุข (2540: 12) คือครูปฏิบัติให้นักเรียนดูและฟัง จนนักเรียนเกิดความประทับใจและจดจำเพื่อนำไปเป็นแบบอย่างปฏิบัติตามให้เหมือน และสอดคล้องกับวิธีของ ออร์ฟ (อ้างถึงใน ฌูว์ทส์ สุททจิตต์, 2538: 125) คือใช้การเลียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์
6. สอนโดยให้นักเรียนเล่นแบบฝึกหัดซ้ำๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการทำซ้ำของ สุกกรี เจริญสุข (2540: 14) คือย้ำทักษะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญ ทำให้ควบคุมกำกับ และจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. สอนโดยการยกตัวอย่าง สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนแบบอุปมานของ อรรถจริย ฌ ตะกั่วทุ่ง (2537: 228) คือ “ขั้นสอน” โดยครูยกตัวอย่างแก่นักเรียนหลายตัวอย่างจนนักเรียนสังเกตเห็นและ พิจารณาหาข้อสรุปได้ และสอดคล้องกับวิธีการอุปนัยของ ฌรุทท์ สุทธจิตต์ (2538: 104) คือให้ตัวอย่างการฝึกปฏิบัติ แล้วจึงค่อยสรุปเป็นหลักการหรือทฤษฎี

8. สอนให้นักเรียนเล่นโดยอาศัยความจำแบบไม่ต้องทำความเข้าใจ ไม่สอดคล้องกับวิธีสอนใดๆ

9. สอนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก สอดคล้องกับวิธีสอนของ ฌรุทท์ สุทธจิตต์ (2538: 103) คือผู้เรียนควรปฏิบัติได้เป็นอย่างดีในแต่ละขั้นตอน ก่อนที่จะก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป

10. ตัดเนื้อหาบางอย่างที่ยากออกและใช้เนื้อหาที่ง่ายกว่า ไม่สอดคล้องกับวิธีสอนใดๆ

11. ฝึกฟังเสียงที่เพี้ยนและแก้ไข สอดคล้องกับวิธีของ อรรถวรรณ บรรจงศิลป์ (อ้างถึงใน ฌรุทท์ สุทธจิตต์, 2538: 125) คือเน้นการเรียนรู้สาระดนตรีโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป

12. สร้างสรรค์เสียงต่างๆโดยอาศัยการฟัง สอดคล้องกับวิธีของ ฌรุทท์ สุทธจิตต์ (2538: 104) คือให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และฝึกปฏิบัติในเรื่องของคุณภาพเสียงและประยุกต์สิ่งที่ได้รับกับดนตรี

13. ให้นักเรียนเล่นในรูปแบบของตนเองอย่างอิสระบนพื้นฐานเดิม สอดคล้องกับทฤษฎีการแตกออกของ สุกกรี เจริญสุข (2540: 19) คือการสร้างผลงานเก่าให้แตกต่างไปจากเดิมโดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐานและสร้างแนวทางขึ้นใหม่เพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวเอง

6.2.4 สื่อการสอนเปียโนป๊อป

การเลือกใช้สื่อการสอนที่เปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานมีความสอดคล้องกับหลักการของ สาขันธ์ บุญใบ (2543: 28) คือ สร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม ให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ปัญหาในการใช้สื่อการสอนของครูที่สถาบันได้แก่ ไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง และเปียโนเพี้ยน ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นปัญหาที่เกิดจากทางสถาบัน

วิธีการการเลือกบทเพลงโดยให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่ต้องการเล่นมีความสอดคล้องกับประเภทการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง คือให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในการเรียน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน และวิธีการเลือกบทเพลงโดยครูเป็นผู้เลือกเพลงนั้นมีความสอดคล้องกับประเภทการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นจุดศูนย์กลาง คือการดำเนินกิจกรรมภายใต้การชี้นำของผู้สอน

6.2.5 การวัดผลประเมินผล

อภิปรายได้ว่า การวัดผลประเมินผลวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีความสอดคล้องกับการวัดผลประเมินผลเชิงกระบวนการคือการวัดผลประเมินผลเป็นระยะๆ ในระหว่างเรียน และการวัดผลประเมินผลเชิงผลงานคือการวัดผลประมวลรวมเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง ของ ฌูรท์ สุทธิจิตต์ (2538: 161) แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการของ อรรถพร บรรจงศิลป์ (2538: 84) ที่กล่าวว่าไว้ว่า เกณฑ์การประเมินผลควรประเมินจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพื่อคุณลักษณะในการเรียน

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่างๆ ดังนี้

6.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ 1 : จากการวิเคราะห์ เทียบเคียง และสังเคราะห์ สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน กับสารการสอนของ มาร์ค แฮร์สัน ผู้วิจัยเสนอแนะทางการกำหนดสารการสอนเปียโนป๊อปของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน แบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. บันไดเสียง

- 1.1 บันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียง
- 1.2 บันไดเสียงไมเนอร์ทั้ง 3 แบบคือ เนเจอร์ลไมเนอร์ ฮาร์โมนิกไมเนอร์ เมโลดิก ไมเนอร์ และให้ความสำคัญที่เนเจอร์ลไมเนอร์
- 1.3 บันไดเสียงเพนตาโทนิค
- 1.4 บันไดเสียงบลูส์

2. คอร์ด

2.1 ทริยแอดเมเจอร์	2.8 คอร์ดไมเนอร์เซเวนแฟล็ตไฟว์
2.2 ทริยแอดไมเนอร์	2.9 คอร์ดซัสเพนดิคไฟว์
2.3 ทริยแอดออกเมนเทด	2.10 คอร์ดเมเจอร์ซิกซ์
2.4 ทริยแอดคิมินิช	2.11 คอร์ดเมเจอร์แอดไนน์
2.5 คอร์ดเมเจอร์เซเวน	2.12 คอร์ดโดมิแนนท์เซเวนซัสเพนดิค
2.6 คอร์ดโดมิแนนท์เซเวน	2.13 คอร์ดสแลช
2.7 คอร์ดไมเนอร์เซเวน	

3. ตัวโน้ตและตัวหยุด

- 3.1 ตัวกลม และตัวหยุดตัวกลม
- 3.2 ตัวขาว และตัวหยุดตัวขาว
- 3.3 ตัวขาวประจุด และตัวหยุดตัวขาวประจุด
- 3.4 ตัวดำ และตัวหยุดตัวดำ
- 3.5 ตัวดำประจุด และตัวหยุดตัวดำประจุด
- 3.6 เข็บบัดหนึ่งชั้น และตัวหยุดเข็บบัดหนึ่งชั้น
- 3.7 เข็บบัดหนึ่งชั้นประจุด และตัวหยุดเข็บบัดหนึ่งชั้นประจุด
- 3.8 เข็บบัดสองชั้น และตัวหยุดเข็บบัดสองชั้น

4. เครื่องหมายประจำจังหวะ

- 4.1 เครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4
- 4.2 เครื่องหมายประจำจังหวะ 6/8
- 4.3 เครื่องหมายประจำจังหวะ 3/4

5. แบบเรียงเสียง

- 5.1 แบบเรียงเสียงทริยแอด
- 5.2 แบบเรียงเสียงไฟว์โน้ตคอร์ด

สอนแบบเรียงเสียงตามกฎแจเสียงในแต่ละบทเพลงที่นักเรียนเล่น

6. การพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง

- 6.1 การพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์
- 6.2 การพลิกกลับของทริยแอดไมเนอร์
- 6.3 ทริยแอดเมเจอร์วอยซ์ลีดดิ้ง
- 6.4 ทริยแอดไมเนอร์วอยซ์ลีดดิ้ง

7. การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

มือซ้าย

มือขวา

1. เล่นโน้ตแรกตัวเดียว	1. บล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งโน้ตแรก
2. เล่นโน้ตแรกแบบดับเบิ้ลรูท	2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ
3. เล่นโพรเกรสคอร์ดแบบต่างๆ	3. บล็อกคอร์ดแบบหนึ่งจังหวะ
4. บล็อกคอร์ดแบบครึ่งจังหวะ	
5. เล่นบล็อกคอร์ดผสมโพรเกรสคอร์ด	

8. การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

มือซ้าย

มือขวา

1. เล่นตัวโน้ตแรก	1. เล่นทำนองเพลงเดียวๆ
2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ	2. ใส่โน้ตในคอร์ดได้ทำนองเพลง
3. เล่นโพรเกรสคอร์ดในรูปแบบต่างๆ	3. ใส่คอร์ดได้ทำนองเพลง
	4. ใส่อาร์เปจโจ้งได้ทำนองเพลง
	5. ใส่โน้ตในคอร์ดและอาร์เปจโจ้งได้

ทำนองเพลง

6. ใส่เทคนิคต่างๆ

ข้อเสนอแนะที่ 2 : ครูสอนเปียโนป๊อปควรหมั่นศึกษาหาความรู้และวิธีการสอนเพิ่มเติมอยู่เสมอ การสอนจึงจะสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด เพราะเพลงป๊อปเป็นเพลงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามยุคสมัย

ข้อเสนอแนะที่ 3 : สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลลิ่งามวงส์วาน ควรจัดสมนาเรื่อง การสอนเปียโนป๊อป เพื่อให้ครูที่สถาบันทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะที่ 4 : สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน ควรจัดทำรายการเพลงป๊อป ควรมีการตั้งสายเปียโนสม่ำเสมอ และควรปรับปรุงสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง

6.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะหัวข้อวิจัย เพื่อนำไปขยายผลทางการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาผลการนำแนวทางสาระการสอนเปียโนป๊อปของผู้วิจัยไปทดลองใช้ที่สถาบันเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน
2. การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปของโรงเรียนดนตรีหรือสถาบันดนตรีอื่นๆ

การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

A STUDY OF PIANO POP TEACHING METHODS OF THE KPN MUSIC ACADEMY, IN
THE NGAMWONGWAN MALL, BANGKOK, THAILAND

วิทยุสักร์ ปัทมพงศ์ 4937844 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อรวรรณ บรรจงศิลป์, กศ.บ., ค.ม., M.M., ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์,
กศ.ม.,ศศ.ม.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

บทนำ

ในปัจจุบันเพลงป๊อปได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในประเทศไทย เนื่องจากเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเข้าใจง่ายและถูกใจผู้ฟัง มีทำนองที่ติดหูและโครงสร้างเพลงไม่ซับซ้อนทำให้ผู้ฟังสามารถร้องหรือเล่นตามได้ง่าย จึงส่งผลให้ผู้ที่ยากฝึกหัดเล่นดนตรีหรือผู้ที่ต้องการศึกษาดนตรี มีความสนใจที่จะเรียนดนตรีประเภทนี้มากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนดนตรีป๊อปในโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) ได้รับความนิยมมากขึ้นเช่นกัน

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่มีความนิยมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากจำนวนนักเรียนเปียโนในโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) ทั่วไป จะมีจำนวนมากที่สุดถ้าเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ อีกทั้งเปียโนยังเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสมกับการเล่นเพลงป๊อป เพราะสามารถเล่นได้ครอบคลุมทั้งทำนองเพลง เสียงประสาน เสียงเบส จังหวะ และยังสามารถเล่นประกอบกับการร้อง (Accompaniment) ได้อีกด้วย

การสอนเปียโนป๊อปนั้นจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่เป็นลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากการสอนเปียโนคลาสสิก ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถและความเข้าใจในวิธีการเล่นเพลงป๊อป รวมทั้งรู้ถึงแนวทางและวิธีการสอน การเรียนการสอนจึงจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจและสอบถามจากโรงเรียนดนตรีมาตรา ๑๕(๒) เบื้องต้นพบว่า แต่ละโรงเรียนนั้นยัง

ไม่มีตำราเรียนและวิธีสอนเปียโนป๊อปอย่างเป็นรูปแบบที่แน่นอน แต่จะใช้วิธีเฉพาะของครูแต่ละคนแทน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก (The Pop Piano Book) ที่เขียนโดย มาร์ค แฮร์ริสัน (Mark Harrison) ผู้เป็นนักเปียโน นักแต่งเพลง นักวิชาการการศึกษา และผู้ก่อตั้งโรงเรียน แฮร์ริสันสกูลออฟมิวสิก (Harrison School of music) ที่ลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจัดเป็นตำราเรียนเปียโนป๊อปเล่มหนึ่งของ “Hal•Leonard” (บริษัทผู้นำในสิ่งพิมพ์ทางอุตสาหกรรมด้านดนตรี ผลิตหนังสือเกี่ยวกับดนตรี ตำราอ้างอิงทางด้านดนตรีและอื่นๆ) ที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันดนตรีในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงสถาบันดนตรีชื่อดังอย่าง เบิร์กลี (Berklee College of music) ที่บอสตัน ผู้วิจัยพบแนวทางในเรื่องลำดับขั้นตอนและวิธีการสอนเปียโนป๊อปที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งจากการสำรวจและสอบถามครูสอนเปียโนหลายท่านพบว่า หนังสือเล่มนี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยและยังไม่มีสถาบันใดใช้หนังสือเล่มนี้ในการเรียนการสอน

สถาบันดนตรีเคพีเอ็นเป็นสถาบันดนตรีที่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมศิลปะทางด้านดนตรี จุดประสงค์หลักในการก่อตั้งสถาบันดนตรีเคพีเอ็นนั้นต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีอย่างถูกต้องและมีมาตรฐานผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพในการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูง และสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งปัจจุบันมีสถาบันดนตรีเคพีเอ็นมากกว่า 20 สาขาในประเทศไทย

สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานเป็นสถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาหนึ่งที่เปิดทำการมาเป็นเวลา 6 ปี และเปิดการเรียนการสอนเปียโนอยู่ 2 หลักสูตรคือ เปียโนคลาสสิก และเปียโนป๊อป ปัจจุบันมีครูสอนเปียโนทั้งหมด 21 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีครูที่สามารถสอนเปียโนป๊อปได้เป็นจำนวน 7 คน (รวมผู้วิจัย) มีนักเรียนที่เรียนหลักสูตรเปียโนป๊อปเป็นจำนวน 27 คนจากนักเรียนเปียโนทั้งหมด 165 คน ทั้งนี้ในจำนวนนักเรียนที่เรียนเปียโนคลาสสิก ก็มีนักเรียนจำนวนมากที่เล่นเพลงป๊อปควบคู่ไปด้วย (ข้อมูลของวันที่ 18 กันยายน พ.ศ.2553)

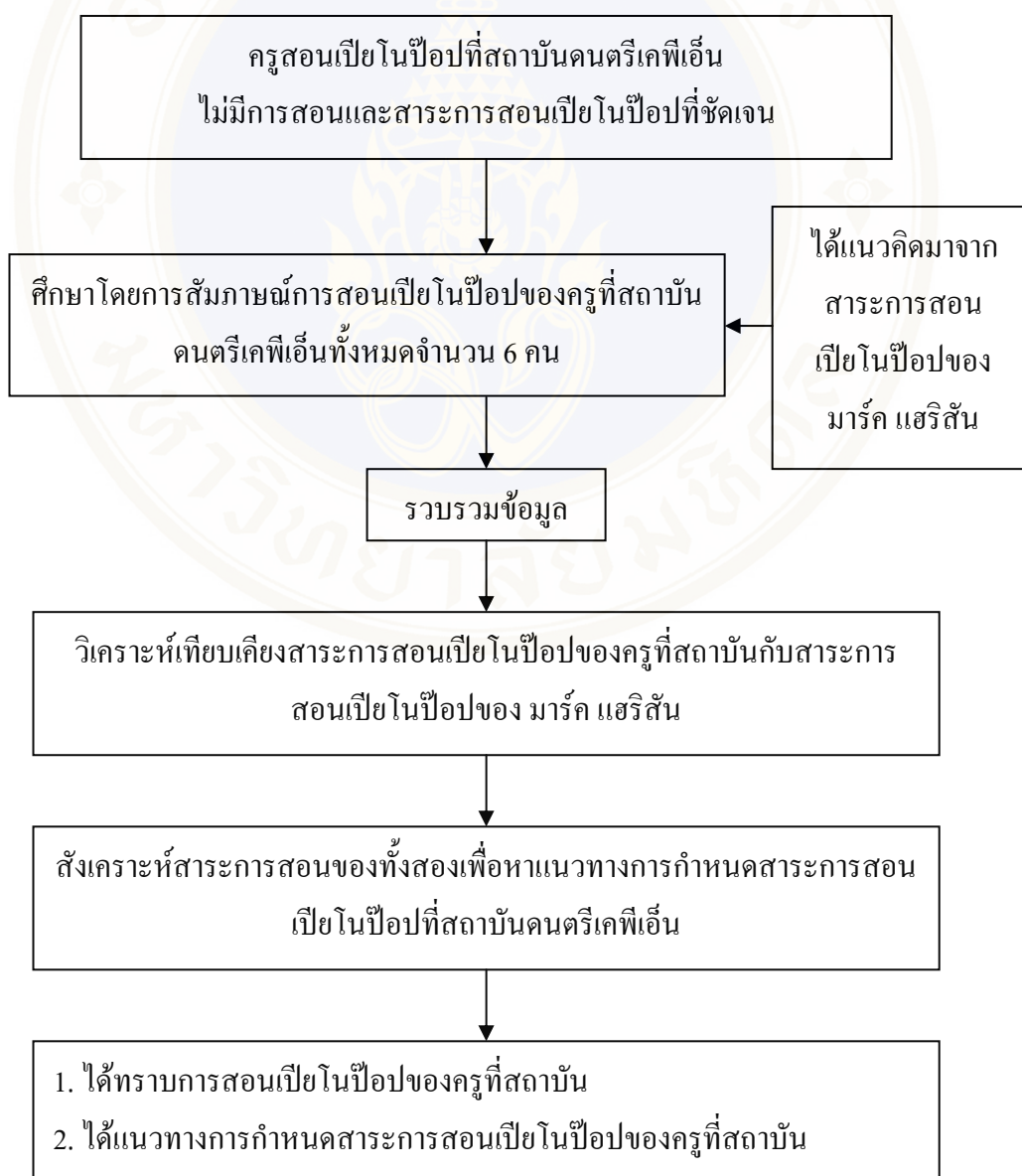
จากการที่ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูสอนวิชาเปียโนอยู่ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ได้มีโอกาสสอนเปียโนป๊อปเป็นประจำ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับวิธีสอนจากครูสอนเปียโนป๊อปหลายคน พบว่าครูแต่ละคนนั้นมีการสอนและสาระการสอนเพลงป๊อปที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสอนและสาระการสอนเปียโนป๊อปของครูแต่ละคนในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูสอนอยู่เพื่อให้ทราบถึง การสอนและสาระการสอนเปียโนป๊อปว่าเป็นอย่างไร และสาระการสอนมีความเหมือนหรือแตกต่างจากสาระการสอนของ มาร์ค แฮร์ริสัน อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มาประยุกต์และ

ปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนเปียโนป๊อปของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน
ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน
2. เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ครูสอนวิชาเปียโนป๊อปโดยนำแนวคิดเกี่ยวกับสาระการ
สอนจากหนังสือเดอะป๊อปเปียโนบุ๊กของ มาร์ค แฮริสัน โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป
2. สาระการสอนเปียโนป๊อป
3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป
4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป
5. การวัดผลและประเมินผลผู้เรียน
6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆ มาวิเคราะห์ตรวจสอบให้มีความ
ถูกต้องครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
2. นำสาระการสอนเปียโนป๊อปที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และ
เทียบเคียงกับหนังสือ เดอะป๊อปเปียโนบุ๊ก ในรูปแบบการพรรณนา
3. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาใน
ประเด็นต่างๆดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป
2. สาระการสอนเปียโนป๊อป
3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป
4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป
5. การวัดผลประเมินผล
6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การสังเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เทียบเคียงมาสังเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาโดยตั้ง
จุดมุ่งหมายในการสังเคราะห์ข้อมูลคือ เพื่อหาแนวทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปที่
สถาบันดนตรีเคทีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สาระการสอนบันไดเสียง
2. สาระการสอนคอร์ด

3. สาระการสอนตัวโน้ตและตัวหยุด
4. สาระการสอนเครื่องหมายประจำจังหวะ
5. สาระการสอนแบบเรียงเสียง
6. สาระการสอนการพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง
7. สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ
8. สาระการสอนการบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

สรุปผลการวิจัย

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

การสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีจุดมุ่งหมายที่เป็นแนวทางเดียวกันคือให้นักเรียนสามารถเล่นคอร์ดได้ สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้ และเล่นเพื่อผ่อนคลาย ส่วนจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ ให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อป เล่นเพื่อเอาใจแสดง และให้นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง

2. สาระการสอนเปียโนป๊อป

ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีสาระการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกันดังนี้

บันไดเสียงเมเจอร์ทั้งหมด (7#, 7b)

ทริยแอดเมเจอร์ ไมเนอร์ ดิมินิช ออกเมนเทด ซัสทู ซัสโฟร์ ทั้งหมด

คอร์ดเมเจอร์เซเวน โดมิแนนท์เซเวน ไมเนอร์เซเวน ทั้งหมด

โน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวขาวประจุ ตัวดำ ตัวดำประจุ เข็บบีตหนึ่งชั้น เข็บบีตหนึ่งชั้นประจุ เข็บบีตสองชั้น ตัวหยุดของโน้ตทุกตัวที่ได้กล่าวมา

จังหวะ 4/4 และ 6/8

การพลิกกลับของทริยแอดเมเจอร์และไมเนอร์ ทั้งหมด

การเล่นแบบบรรเลงประกอบโดยมือซ้ายเล่นตัวโน้ตราก มือขวาเล่นคอร์ดโดยใช้คอร์ดวอยซ์ลีดดิ้ง

การเล่นแบบมีทำนองเพลงโดยมือซ้ายเล่นโบรเคนคอร์ดและจับในรูปแบบทริยแอด มือขวาเล่นทำนองเพลงตัวเดียวหรือสร้างเสียงประสานได้ทำนองเพลง

ฝึกฟังคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์

การใช้เพคิล โดยให้ยกเพคิลเวลาเปลี่ยนคอร์ดแล้วเหยียบใหม่ และใช้การฟัง

3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป

วิธีสอนวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน สรุปได้ 13 วิธีดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเล่นและฟังเสียงก่อนอธิบายทฤษฎี
2. ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายประกอบการนับจังหวะ
3. อธิบายโดยการเขียนโน้ตหรือมีภาพประกอบ
4. สอนโดยเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับบทเพลง
5. สอนโดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครู
6. สอนโดยให้นักเรียนเล่นแบบฝึกหัดซ้ำๆ
7. สอนโดยการยกตัวอย่าง
8. สอนให้นักเรียนเล่นโดยอาศัยความจำแบบไม่ต้องทำความเข้าใจ
9. สอนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
10. ตัดเนื้อหาบางอย่างที่ยากออกและใช้เนื้อหาที่ง่ายกว่า
11. ฝึกฟังเสียงที่เพี้ยนและแก้ไข
12. สร้างสรรค์เสียงต่างๆโดยอาศัยการฟัง
13. ให้นักเรียนเล่นในรูปแบบของตนเองอย่างอิสระบนพื้นฐานเดิม

4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป

สื่อการสอนที่ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ใช้มี อพไรท์เปียโน เมโทรนอร์ม วิทยู โน้ตบุ๊ก บรรทัดห้าเส้น ชีทแบบฝึกหัด ตารางคอร์ด ตารางเชอเคิลออฟฟิฟท์ โปรแกรม “Band-in-a-box” หนังสือ “Basic Electronic Keyboard” หนังสือ “The Jazz Piano Book” และโน้ตเพลงป๊อปต่างๆซึ่งมีแหล่งที่มาคือ

หนังสือเพลงป๊อป “Music time music note”

หนังสือรวมโน้ตเพลงไทยยอดนิยม “S.T. Music”

โน้ตเพลงจากอินเทอร์เน็ต

โน้ตเพลงที่ครูเขียน

ซึ่งในการเลือกบทเพลงมีอยู่ 2 วิธีดังคือ วิธีที่ 1 ให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่ต้องการเล่นโดยครูดูความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนวิธีที่ 2 ครูเป็นผู้เลือกเพลงตามระดับความสามารถของนักเรียน

5. การวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน สามารถแบ่งได้เป็น 2 วิธีคือ

1. การวัดผลประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ วัดผลจากการบ้านที่ให้ไปในแต่ละครั้ง การส่งนักเรียนเล่นคอนเสิร์ตที่สถาบันจัดขึ้น ดูการพัฒนาในแต่ละคอร์ส ว่าเป็นเพลงได้ตรงกับต้นฉบับหรือไม่ สังเกตว่านักเรียนสามารถเล่นเพลงที่ยากขึ้นได้หรือไม่ ซึ่งจะประเมินผลโดยใช้คำชม ให้สติเกอร์ให้ของขวัญ

2. การวัดผลประเมินผลอย่างเป็นทางการ ได้แก่ การส่งนักเรียนสอบเกรดภายในสถาบัน ซึ่งนักเรียนที่สอบผ่านจะได้รับประกาศนียบัตรที่ทางสถาบันจัดทำขึ้น

6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน ได้แก่ ความสามารถและความเข้าใจของนักเรียน นักเรียนไม่มีเครื่องมือซ้อม

2. ปัญหาที่เกิดจากสถาบัน ได้แก่ ไม่มีหนังสือเรียนเพลงป๊อป สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง เปียโนเพี้ยน

ข้อเสนอแนะของครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานมี 3 ข้อคือ

1. ครูควรวางแผนการสอนและตั้งเป้าหมายในการสอนไว้ให้ดี
2. เด็กที่เรียนเปียโนคลาสสิกควรได้เรียนทฤษฎีและวิธีการบรรเลงเพลงป๊อปด้วย
3. ควรมีหลักสูตรหรือมาตรฐานการสอบของเพลงป๊อปไทย

อภิปรายผล

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

การสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโอะมอลล์งามวงศ์วาน มีจุดมุ่งหมายที่เป็นแนวทางเดียวกันคือ

1. ให้นักเรียนสามารถเล่นคอร์ดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
2. สามารถบรรเลงเพลงป๊อปเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
3. ให้นักเรียนเล่นเพื่อผ่อนคลาย ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านเจตพิสัยคือ ความรู้สึก ความต้องการ

มีจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกันออกไปได้คือ

1. ให้นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคที่มีในเพลงคลาสสิกมาใช้กับเพลงป๊อป ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์
2. เล่นเพื่อเอาไว้แสดง ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
3. ให้นักเรียนสามารถแกะเพลงได้เอง ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายของ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2546: 132) ด้านพุทธิพิสัยคือความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และด้านทักษะพิสัยคือความสามารถทางพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ การเลียนแบบ การกระทำ

จุดมุ่งหมายทั้ง 6 ข้อที่ได้กล่าวมา สอดคล้องกับการเตรียมวัตถุประสงค์การสอนของ โครนลันด์ (อ้างถึงใน ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2529: 12-13) หัวข้อหนึ่งคือควรกำหนดจุดประสงค์การสอนให้ชัดเจนแน่นอน โดยกำหนดผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนในรูปแบบของพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ แต่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กล่าวว่า ควรกำหนดจุดประสงค์การสอนกว้างๆ ให้ครอบคลุมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ทั้งหมด

2. สารการสอนเปียโนป๊อป

สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วาน ไม่สอดคล้องกับการเตรียมวัตถุประสงค์การสอนของ โครนลันด์ (อ้างถึงใน ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2529: 12-13) ที่กล่าวว่า ควรกำหนดเนื้อหาวิชา วิธีการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วาน ซึ่งแสดงไว้ในในบทที่ 5 สารการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ผู้วิจัยพบว่าครูที่สถาบันมีสารการสอนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร

3. วิธีการสอนเปียโนป๊อป

วิธีการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาอะโหมลล์งามวงศ์วานมีความสอดคล้องกับวิธีของผู้ที่เสนอหลักการสอนดนตรีหลายท่านดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเล่น และฟังเสียงก่อนอธิบายทฤษฎี สอดคล้องกับวิธีของ ฌูรท์ สุทธจิตต์ (2538: 103) คือให้ผู้เรียนรู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์
2. ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายประกอบการนับจังหวะสอดคล้องกับวิธีของ หม่อมคุณหญิง บริพัตร (อ้างถึงใน ฌูรท์ สุทธจิตต์, 2538: 125) คือเน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก และสอดคล้องกับวิธีของ ดาลโครซ คือ เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก
3. อธิบายโดยการเขียนโน้ตหรือมีภาพประกอบ สอดคล้องกับวิธีของโคคาย (อ้างถึงใน ฌูรท์ สุทธจิตต์, 2538: 126) คือมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรม
4. สอนโดยเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับบทเพลง สอดคล้องกับวิธีของ ฌูรท์ สุทธจิตต์ (2538: 104) คือการสอนชื่อตัวโน้ตควรให้มีความสัมพันธ์กับบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียน
5. สอนโดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครู สอดคล้องกับทฤษฎีการเลียนแบบของ สุกกรี เจริญสุข (2540: 12) คือครูปฏิบัติให้นักเรียนดูและฟัง จนนักเรียนเกิดความประทับใจและจดจำเพื่อนำไปเป็นแบบอย่างปฏิบัติตามให้เหมือน และสอดคล้องกับวิธีของ ออร์ฟ (อ้างถึงใน ฌูรท์ สุทธจิตต์, 2538: 125) คือใช้การเลียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์
6. สอนโดยให้นักเรียนเล่นแบบฝึกหัดซ้ำๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการทำซ้ำของ สุกกรี เจริญสุข (2540: 14) คือย้ำทักษะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญ ทำให้ควบคุมกำกับ และจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. สอนโดยการยกตัวอย่าง สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนแบบอุปมานของ อรรถจริย ฌ ตะกั่วทุ่ง (2537: 228) คือ “ขั้นสอน” โดยครูยกตัวอย่างแก่นักเรียนหลายตัวอย่างจนนักเรียนสังเกตเห็นและ พิจารณาหาข้อสรุปได้ และสอดคล้องกับวิธีการอุปนัยของ ฌรุท สุทธจิตต์ (2538: 104) คือให้ตัวอย่างการฝึกปฏิบัติ แล้วจึงค่อยสรุปเป็นหลักการหรือทฤษฎี

8. สอนให้นักเรียนเล่นโดยอาศัยความจำแบบไม่ต้องทำความเข้าใจ ไม่สอดคล้องกับวิธีสอนใดๆ

9. สอนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก สอดคล้องกับวิธีสอนของ ฌรุท สุทธจิตต์ (2538: 103) คือผู้เรียนควรปฏิบัติได้เป็นอย่างดีในแต่ละขั้นตอน ก่อนที่จะก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป

10. ตัดเนื้อหาบางอย่างที่ยากออกและใช้เนื้อหาที่ง่ายกว่า ไม่สอดคล้องกับวิธีสอนใดๆ

11. ฝึกฟังเสียงที่เพี้ยนและแก้ไข สอดคล้องกับวิธีของ อรรถรรณ บรรจงศิลป์ (อ้างถึงใน ฌรุท สุทธจิตต์, 2538: 125) คือเน้นการเรียนรู้สาระดนตรีโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป

12. สร้างสรรค์เสียงต่างๆโดยอาศัยการฟัง สอดคล้องกับวิธีของ ฌรุท สุทธจิตต์ (2538: 104) คือให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และฝึกปฏิบัติในเรื่องของคุณภาพเสียงและประยุกต์สิ่งที่ได้รับกับดนตรี

13. ให้นักเรียนเล่นในรูปแบบของตนเองอย่างอิสระบนพื้นฐานเดิม สอดคล้องกับทฤษฎีการแตกออกของ สุกรี เจริญสุข (2540: 19) คือการสร้างผลงานเก่าให้แตกต่างไปจากเดิมโดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐานและสร้างแนวทางขึ้นใหม่เพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวเอง

4. สื่อการสอนเปียโนป๊อป

การเลือกใช้สื่อการสอนที่เปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานมีความสอดคล้องกับหลักการของ สาขันต์ บุญใบ (2543: 28) คือ สร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม ให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

วิธีการการเลือกบทเพลงโดยให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่ต้องการเล่นมีความสอดคล้องกับประเภทการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง คือให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในการเรียน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน และวิธีการเลือกบทเพลงโดยครูเป็นผู้เลือกเพลง

นั้นมีความสอดคล้องกับประเภทการสอนที่ชี้คผู้สอนเป็นจุดศูนย์กลาง คือการดำเนินกิจกรรมภายใต้การชี้นำของผู้สอน

5. การวัดผลประเมินผล

อภิปรายได้ว่า การวัดผลประเมินผลวิชาเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีความสอดคล้องกับการวัดผลประเมินผลเชิงกระบวนการคือการวัดผลประเมินผลเป็นระยะๆ ในระหว่างเรียน และการวัดผลประเมินผลเชิงผลงานคือการวัดผลประมวลรวมเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง ของ ฌรุฑ์ สุทธจิตต์ (2538: 161) แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการของ อรพรรณ บรรจงศิลป์ (2538: 84) ที่กล่าวไว้ว่า เกณฑ์การประเมินผลควรประเมินจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ 1 : จากการวิเคราะห์ เทียบเคียง และสังเคราะห์ สาระการสอนเปียโนป๊อปของครูที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน กับสาระการสอนของ มาร์ค แฮริสัน ผู้วิจัยเสนอแนะทางการกำหนดสาระการสอนเปียโนป๊อปของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์งามวงศ์วาน แบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

บันไดเสียง

1. บันไดเสียงเมเจอร์ทั้ง 15 บันไดเสียง
2. บันไดเสียงไมเนอร์ทั้ง 3 แบบคือ เนเจอร์ลไมเนอร์ ฮาร์โมนิกไมเนอร์ เมโลดิก ไมเนอร์ และให้ความสำคัญที่เนเจอร์ลไมเนอร์
3. บันไดเสียงเพนตาโทนิค
4. บันไดเสียงบลูส์

คอร์ด

1. ทริยแอดเมเจอร์	8. คอร์ดไมเนอร์เซเวนแฟล็ตไฟว์
2. ทริยแอดไมเนอร์	9. คอร์ดซัสเพนดิดไฟว์
3. ทริยแอดออกเมนเทด	10. คอร์ดเมเจอร์ซิกซ์
4. ทริยแอดคิมินิช	11. คอร์ดเมเจอร์แอดไนน์

คอรืค (ค่อ)

5. คอรืคเมเจอร์เซเว่น	12. คอรืคโดมิแนนทัเซเว่นซัสเพนดิด
6. คอรืคโดมิแนนทัเซเว่น	13. คอรืคสเลท
7. คอรืคไมเนอร์เซเว่น	

ตัวโน้ตและตัวหยุด

1. ตัวกลม และตัวหยุดตัวกลม
2. ตัวขาว และตัวหยุดตัวขาว
3. ตัวขาวประจุ และตัวหยุดตัวขาวประจุ
4. ตัวดำ และตัวหยุดตัวดำ
5. ตัวดำประจุ และตัวหยุดตัวดำประจุ
6. เขบืตหนึ่งซัน และตัวหยุดเขบืตหนึ่งซัน
7. เขบืตหนึ่งซันประจุ และตัวหยุดเขบืตหนึ่งซันประจุ
8. เขบืตสองซัน และตัวหยุดเขบืตสองซัน

เครื่องหมายประจัจหะ

1. เครื่องหมายประจัจหะ 4/4
2. เครื่องหมายประจัจหะ 6/8
3. เครื่องหมายประจัจหะ 3/4

แบบเรียงเลียง

1. แบบเรียงเลียงทรีแอด
2. แบบเรียงเลียงโพร์โน้ตคอรืค

สอนแบบเรียงเลียงตามกฎญแเลียงในค่อละบทเพลงที่นักเรียนเล่น

การพลิกกลับของทรีแอดและวอยซัลีดคัง

1. การพลิกกลับของทรีแอดเมเจอร์
2. การพลิกกลับของทรีแอดไมเนอร์
3. ทรีแอดเมเจอร่วอยซัลีดคัง
4. ทรีแอดไมเนอร่วอยซัลีดคัง

การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ

มือซ้าย

1. เล่นโน้ตแรกตัวเดียว
2. เล่นโน้ตแรกแบบดับเบิ้ลรูท
3. เล่นโบรเคนคอร์ดแบบต่างๆ
4. บล็อกคอร์ดแบบครึ่งจังหวะ
5. เล่นบล็อกคอร์ดผสมโบรเคนคอร์ด

มือขวา

1. บล็อกคอร์ดโดยใช้ตำแหน่งราก
2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ
3. บล็อกคอร์ดแบบหนึ่งจังหวะ

การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีทำนองเพลง

มือซ้าย

1. เล่นตัวโน้ตแรก
2. บล็อกคอร์ดโดยใช้การพลิกกลับ
3. เล่นโบรเคนคอร์ดในรูปแบบต่างๆ

มือขวา

1. เล่นทำนองเพลงเดี่ยวๆ
2. ใส่โน้ตในคอร์ดได้ทำนองเพลง
3. ใส่คอร์ดได้ทำนองเพลง
4. ใส่อาร์เปจโจข้างได้ทำนองเพลง
5. ใส่โน้ตในคอร์ดและอาร์เปจโจข้างได้
- ทำนองเพลง
6. ใส่เทคนิคต่างๆ

ข้อเสนอแนะที่ 2 : ครูสอนเปียโนป๊อปควรหมั่นศึกษาหาความรู้และวิธีการสอนเพิ่มเติมอยู่เสมอ การสอนจึงจะสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด เพราะเพลงป๊อปเป็นเพลงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามยุคสมัย

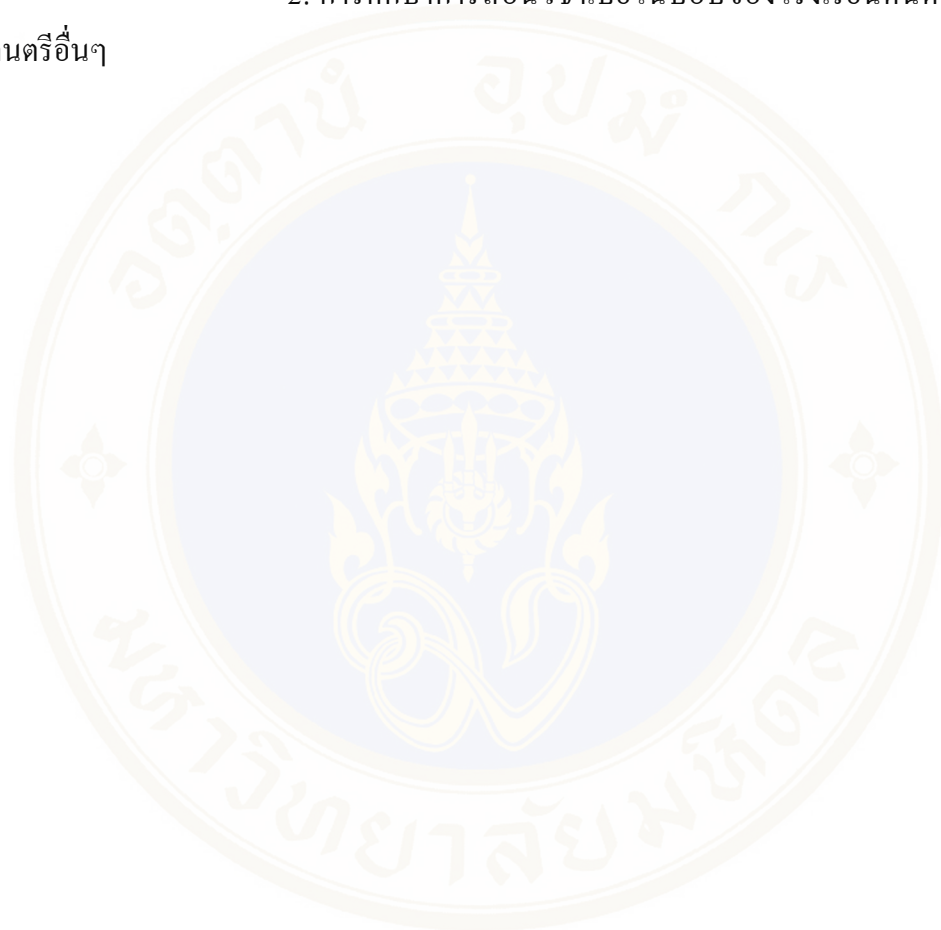
ข้อเสนอแนะที่ 3 : สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วานควรจัดสมนาเรื่อง การสอนเปียโนป๊อป เพื่อให้ครูที่สถาบันทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะที่ 4 : สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ควรจัดหาตำราเรียนเพลงป๊อป ควรมีการตั้งสายเปียโนสม่ำเสมอ และควรปรับปรุงสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะหัวข้อวิจัย เพื่อนำไปขยายผลทางการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาผลการนำแนวทางสาระการสอนเปียโนป๊อปของผู้วิจัย
ทดลองใช้ที่สถาบันเคพีเอ็น สาขาอะมอลล์งามวงศ์วาน
2. การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปของโรงเรียนดนตรีหรือสถาบัน
ดนตรีอื่นๆ

A STUDY OF PIANO POP TEACHING METHODS OF THE KPN MUSIC ACADEMY, IN THE NGAMWONGWAN MALL, BANGKOK, THAILAND

VICHONSAK PATAMAPONGSE 4937844 MSMS/M

M.A. (MUSIC)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAWAN BANCHONGSILPA, B.Ed., M.M.,
NARONGCHAI PIDOKRAJT, M.Ed., M.A.

EXTENDED SUMMARY

Introduction

Pop music has been a very popular music genre so far in Thailand, by their easy and impressive meanings, easy-to-remember-melodies and uncomplicated song structures, make it easy to sing and play the music. These lead to more interests of those who love to practice or study music and also result in popularity of pop music learning and teaching in music academy section 15(2)

Piano is one of the most popular music instruments, observing the number of piano students in music academy section 15(2) which is the highest number, comparing with the number of students learning other instruments. Moreover, piano is an appropriate instrument for playing pop music since it covers melody, harmony, base line, rhythm and can be played for accompaniment.

As for teaching, pop piano needs unique teaching methods which are different from classical piano teaching methods. The successful teachers must have knowledge, skills, and comprehension in how to play pop music and knowing directions and instructions of teaching. From researching with questionnaire in music

academy section 15(2), researcher basically found that standard coursebook is not provided and teachers use their own teaching methods instead.

Studying “The pop piano book” (By Mark Harrison, a keyboardist, composer, educator and a founder of Harrison School of music, Los Angeles, USA.) which is one of the Hal Leonard (The world’s largest print publisher, publishing and distributing publications for virtually every type of instrument and ensemble) Pop piano books that widely used in music academy in USA, including the well-known Berklee College of music in Boston, researcher found user-friendly sequence and ideas of pop piano teaching. After inquiring with a number of piano teachers, this book has not been widespreaded in Thailand and none of music academy uses it in class.

The KPN music academy emphasizes on the art of music, the main objective of the academy is to encourage students’ capability in standard musical skills and use for their higher education. Furthermore, they can applied to every day life.

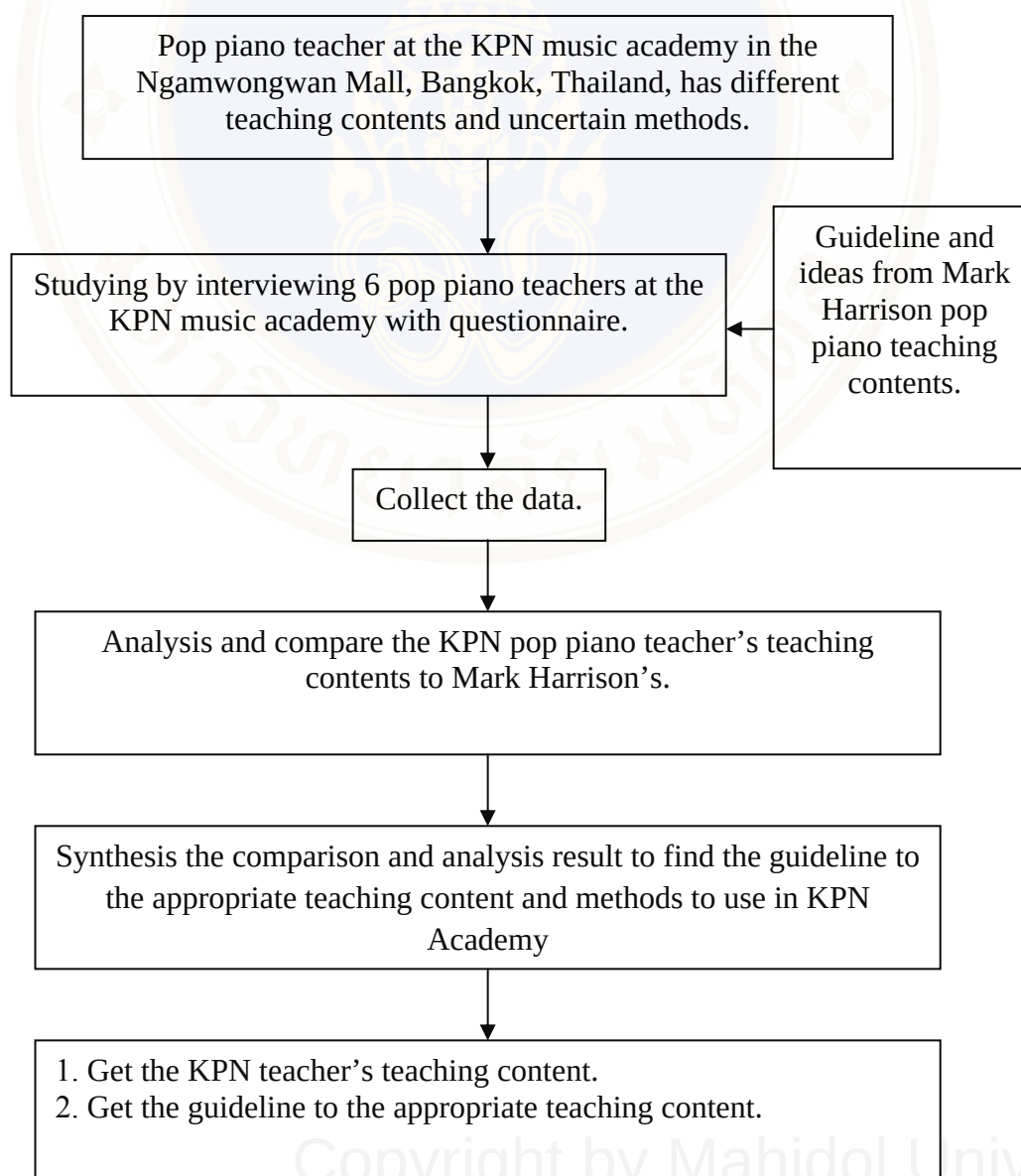
The KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, Bangkok, Thailand, has opened for 6 years and provides 2 courses for piano which are pop piano and classical piano. There are 21 piano teachers, 7 of them can teach pop piano (include researcher) with 27 pop piano students from 165 piano students. However, some students have also taken the classical piano class together with the pop piano class. (Information update on 18 September 2010)

As one of the piano teachers in KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, researcher has unofficially interviewed with many pop piano teachers, finding that each teacher has different teaching contents and uncertain methods which researcher consequently interests in studying their teaching contents and uncertain teaching methods in order to data each teacher’s teaching contents and methods and compare with Mark Harrison’s. The comparison and analysis result would be applied and adapted to use as further efficient teaching contents and methods for the academy.

Research Objective

1. To study pop piano teaching in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, Bangkok, Thailand.
2. To analysis and synthesis to find the guideline to the appropriate teaching contents in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, Bangkok, Thailand.

Research Concept

Researching Tools

Researcher has created questionnaire for interviewing pop piano teacher at the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, using ideas of teaching contents from “The pop piano book” by Mark Harrison and can be divided in 6 contents.

1. The purpose of the pop piano teaching.
2. The pop piano teaching contents.
3. The pop piano teaching methods.
4. The pop piano instructional media.
5. Learning evaluation.
6. Problems, obstructions and suggestions.

Data Analysis

1. Recheck the data from document to be accurate and complete, according to the basis objective.
2. Analysis the teaching contents from the interviews and compare with the teaching contents from “The pop piano book” in descriptive phrases.
3. Analysis the data from the interviews in descriptive phrases in 6 points as follows,

3.1 The purpose of the pop piano teaching.

3.2 The pop piano teaching contents.

3.3 The pop piano teaching methods.

3.4 The pop piano instructional media.

3.5 Learning evaluation.

3.6 Problems, obstructions and suggestions.

Data Synthesis

Synthesis the analyzed and compared data in descriptive phrases in purpose to find the guideline to the appropriate teaching contents to use at the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, Bangkok, Thailand. Details as follows,

1. The teaching content of Scale
2. The teaching content of Chord
3. The teaching content of Notation
4. The teaching content of Time Signature
5. The teaching content of Diatonic
6. The teaching content of Inversion and Voiceleading
7. The teaching content of Pop Accompaniment
8. The teaching content of Pop Melody

Summary of Research Result

1. The purpose of the pop piano teaching.

Pop piano teaching the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall, teachers have the same purpose which is to make the student capable to play chord, pop song and play to relax. On the other hand, the different purposes are to make the students capable to adapt some techniques in classical piano to use with pop piano, to make the students capable to perform on stage and to make the student capable to match the chords from pop songs themselves.

2. The pop piano teaching contents.

The piano pop teachers in the Ngamwongwan Mall have the same teaching contents as follows,

- All Major Scales (7# , 7b)
- All of Major triad, Minot triad, Diminished triad, Augmented triad, Suspended triad and Suspended 4 triad.
- All of Major 7th, Dominant 7th, Minor 7th chords
- Notation : Whole note, Half note, Dotted half note, Quarter note, Dotted quarter note, Eighth note, Dotted eighth note, Sixteenth note and the rest note of the notation mentioned.
- Time Signature : 4/4 time, 6/8 time
- Inversions : All of major triad inversions and all of minor triad inversions.
- Accompaniment : Left hand playing root note and right hand playing voiceleading.
- Playing along with melody : Left hand playing broken chord in triad, right hand playing melody or harmony below melody.
- Ear Training : Practise listening Major and Minor chords.
- Using the pedal : Release and then stamp on the pedal when changing the chord.

3. The pop piano teaching methods.

The KPN teachers' teaching methods can be summary into 13 instructions as follows,

1. Make the students play the notation, chords, etc. and listen before describing the theory.

2. Make the body movement when practicing rhythming.
3. Explain by drawing notes or illustrations.
4. Teach by linking the lesson to a song.
5. Let the student play after teacher's demonstration.
6. Make the students practice repeatedly.
7. Teach by exemplification.
8. Make the student play upon necessity and don't have to try to understand.
9. Teach in levels ; from easy to difficult.
10. Cut off some difficult explanation or contents and use the easy ones, instead.
11. Make the students practice listening the distorted sound and try to correct it.
12. Let the students create new sound by their listening experiences.
13. Let the students play and improvise upon fundamental.

4. The pop piano instructional media.

The pop piano instructional media used by the KPN teachers are upright pianos, metronomes, stereos/radios, laptops, music books, exercise sheets, chord chart, circle of fifth chart, Band-in-a-box software, the book "Basic Electronic Keyboard", the book "The Jazz piano book" and the pop music sheets which are references from the book "Music time music note", greatest hits chord song book from S.T. music, the internet and the music sheets written by teachers.

To select the song for students, teacher will let them select the song themselves which are a competence for their level or teacher will choose the appropriate one without students' decisions.

5. Learning evaluation.

The teachers' learning evaluation in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall can be arranged into 2 type of evaluations as follows,

1. An unofficial evaluations which are based on homework given in each time, the students's performing organised by the academy, development by the end of each course, accuracy when playing compared with the original song, the students' capability to play the harder song and then marking by an appreciation and giving stickers or snacks.
2. An official evaluation which is the internal audition/examination and students will receive an academy certification.

6. Problems, obstructions and suggestions.

Problems and obstructions appeared in pop piano teaching in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall can be classified into 2 points as follows,

1. Problems from students which are students' capability and lacking of the instruments.
2. Problems from the academy which are lacking of pop piano coursebook, uncovered wireless devices to access the internet and piano sound slightly distorted.

The KPN teachers' suggestions about pop piano teaching in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall can be concluded into 2 points as follows,

1. Teacher should have certain lesson plan and determined purpose for each class.

2. Classical piano students should have music theory lessons and also learn how to play pop piano.

3. Thai pop piano teaching should have a curriculum and standard for pop piano audition/examination in Thailand.

Discussion

1. The purpose of the pop piano teaching.

Pop piano teachers in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall have purposes in 3 domains which are Cognitive Domain, Affective Domain and Psychomotor Domain, that can be discussed as determined purposes but not cover all.

2. The pop piano teaching contents.

The KPN pop piano teachers' teaching contents are not entirely covered and unstandardized and not match with the determined teaching purposes.

3. The pop piano teaching methods.

In 13 of the KPN teachers' pop piano teaching methods, there are 11 methods supported by principle, these teaching methods therefore the good ones. For another 2 methods which have no principles supported, should not be used which are to make the student play upon necessity and don't have to try to understand and to cut off some difficult explanation or contents and use the easy ones, instead.

4. The pop piano instructional media.

The pop piano instructional media being used in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall is such a good media but still less efficient.

5. Learning evaluation.

Learning evaluation of pop piano teaching in the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall is process-oriented and competency evaluation which does not conform with the determined teaching purposes.

Recommendations

1. Recommendations from the research.

Recommendation 1: By analysis, comparison and synthesis of the KPN pop piano teachers' teaching contents to the Mark Harrison's, researcher would like to recommend the guidelines to create pop piano teaching contents to use in the KPN music academy as follows,

Scales

1. All 15 Major Scales
2. All of 3 Minor Scale forms which are Natural Minor, Harmonic Minor and Melodic Minor and emphasize on Natural Minor.
3. Pentatonic scale
4. Blues scale

Chord

1. Major triad	8. Minor 7th b5
2. Minor triad	9. Suspended 4th
3. Augmented triad	10. Major 6th
4. Diminished triad	11. Major add 9th
5. Major 7th	12. Dominant 7th suspended
6. Dominant 7th	13. Slash chord
7. Minor 7 th	

Notation

1. Whole note and Whole note rest
2. Half note and Half note rest
3. Dotted half note and Dotted half note rest
4. Quarter note and Quarter note rest
5. Dotted quarter note Dotted quarter note rest
6. Eighth note and Eighth note rest
7. Dotted eighth note and Dotted eighth note rest
8. Sixteenth note and Sixteenth note rest

Time signatures

1. 4/4 time
2. 6/8 time
3. 3/4 time

Diatonic

1. Diatonic triad
2. Diatonic four-note chord

Teaching by order of key in each lessons.

Triads Inversions and Voiceleading

1. Major triad inversion
2. Minor triad inversion
3. Major triad voiceleading
4. Minor triad voiceleading

Pop Accompaniment

Left Hand

1. Play only root note.
2. Play double root.
3. Play the broken chords.
4. Play the block chord in eighth note.
5. Play the block chord together with broken chord.

Right Hand

1. Play the block chord using root position
2. Play the block chord using inversion
3. Play the block chord in quarter note.

Pop melody

Left Hand

1. Play the root note.
2. Play the block chord using inversion.
3. Play the broken chord in different styles.

Right Hand

1. Play only the melody.
2. Add the notes in chords below melody.
3. Add the chords below melody
4. Add Arpeggios below melody.
5. Add the notes in chords and Arpeggios below melody
6. Add technique.

Recommendation 2: Pop piano teacher should update more for knowledge and teaching methods regularly because pop songs are always changing, teaching therefore succeeds.

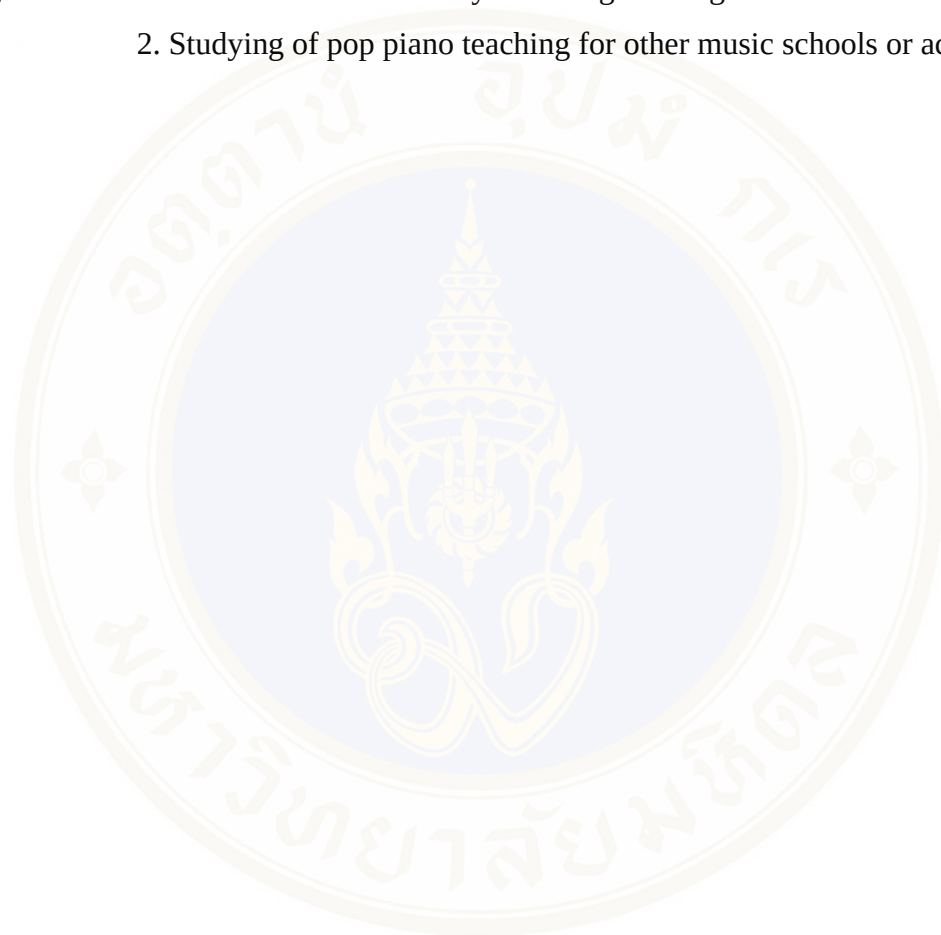
Recommendation 3: KPN music academy in the Ngamwongwan Mall should organize seminar so that the teachers can have concordant teaching contents and make the teaching more efficient.

Recommendation 4: KPN music academy in the Ngamwongwan Mall should provide pop piano coursebooks, usually tune the pianos and improve the wireless devices to access the internet.

2. Recommendations for Further Research

Researcher would recommend this Research for educational expansion as follows,

1. Studying of research result of using the researcher's teaching content guidelines for the KPN music academy in the Ngamwongwan Mall.
2. Studying of pop piano teaching for other music schools or academies.

บรรณานุกรม

- จันทิกา ลิมปิจริณ. (2536). *ทักษะและเทคนิคการสอน*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครู
ศาสตร์ วิทยาลัยครูภูเก็ต.
- ชม ภูมิภาค. (2523). *จิตวิทยาการเรียนการสอน(ฉบับปรับปรุงใหม่)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2)
กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). *วิทยาการการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2538). *พฤติกรรมการสอนคนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2541). *จิตวิทยาการสอนคนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2547). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คริน พันธุมโกมล. 11 พฤศจิกายน 2553. ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และ อาจารย์
ภาควิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. สัมภาษณ์.
- คุษฎี พนมยงค์ บุญทัศนกุล. (2539). *ลมหายใจ คนตรี ชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บ้านเพลง.
- ธีรพจน์ ผลิตากุล. 10 พฤศจิกายน 2553. อาจารย์เป็ยโนภาควิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. สัมภาษณ์.
- บัญชา ดุริยพันธ์. (ม.ป.ป.). เอกสารรายงานการคิดเชิงเปรียบเทียบการคิดเชิงสังเคราะห์.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. (2529). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา วิทยาการการสอน หน่วยที่ 8-15*. (พิมพ์
ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชาชน จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). *ศัพท์ดนตรีสากลฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพมหานคร: ราช
บัณฑิตยสถาน
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2546). หน่วยที่ 3. *การประเมินหลักสูตรการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2546). หน่วยที่ 8. การประเมินหลักสูตรการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วารินทร์ รัชมีพรหม. (2531). *สื่อการสอน : เทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ศิลปชัย กองตาล. (2540). *การวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรีปฏิบัติในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2520). *หลักการวัดผลและประเมินผลผู้มีอาชีพ : ด้านการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สายันต์ บุญใบ. (2543). *การศึกษากระบวนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุกรี เจริญสุข. (2538). *จะฟังดนตรีอย่างไรให้ไพเราะ. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: หอรัตนชัยการพิมพ์.
- _____. (2538). *ดนตรีวิจารณ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Dr. Sax.
- _____. (2540). *เป้าหมายสำหรับการสอนดนตรีในโรงเรียน_อัดสำเนา*.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2539). *การสอนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จิราภาการพิมพ์.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). *หลักการสอน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2537). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพันธ์ ดันศรีวงศ์. (2538). *วิธีการสอน*. กรุงเทพมหานคร: สกายนุกส์.
- อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2537). *ประมวลสาระวิชาเทคโนโลยีและสื่อการสอน หน่วยที่ 1-4*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อรรณณ บรรจงศิลป์. (2538). *การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Good, C.V. (editor). (1973). *Dictionary of Education*. New York and London: Macmilan.

Harrison, M. (1994). *The Pop Piano Book*. Hal Leonard Coporation.

Kowalchyk, G. *Alfred's Basic Piano Library*. E.L.Lancaster Alfred Publishing Co.,Inc.

Kreader, B. (1996). *Hal Leonard Student Piano Library*. Hal Leonard Corporation.

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

ตอนที่ 1 จุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อป

1. ท่านตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนเปียโนป๊อปไว้อย่างไร ?

.....

ตอนที่ 2 สารการสอนเปียโนป๊อป

2. ในการสอนเปียโนป๊อปท่านสอนเรื่องใดบ้างในหัวข้อต่อไปนี้และมีรายละเอียดอะไรบ้าง ?

2.1 สเกล (สอนบันไดเสียงใดบ้าง)

2.1.1 เมเจอร์สเกล (Major scale)

.....

2.1.2 ไมเนอร์สเกล (Minor scale)

.....

2.1.3 โมดัลสเกล (Modal scale)

.....

2.1.4 บลูส์สเกล (Blues scale)

.....

2.1.5 เพนตาโทนิคสเกล (Pentatonic scale)

.....

2.1.6 ไมเนอร์เพนตาโทนิค (Minor pentatonic scale)

.....

2.1.7 อื่นๆ

.....

2.2 คอร์ด

2.2.1 ทริยแอด

.....

2.2.2 โฟร์โน้ตคอร์ด

.....

2.2.3 โฟร์โน้ตคอร์ด

.....

2.2.4 อื่นๆ

.....

2.3 ตัวโน้ตและตัวหยุด

.....

2.4 เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature)

.....

2.5 แบบเรียงเสียง (Diatonic)

2.5.1 ทริยแอด

.....

2.5.2 โฟร์โน้ตคอร์ด

.....

2.5.3 อื่นๆ

.....

2.6 การพลิกกลับของทริยแอดและวอยซ์ลีดดิ้ง (Triad inversion and voice leading)

2.6.1 เมเจอร์

.....

2.6.2 ไมเนอร์

.....

2.6.3 ทริยแอนด์อื่นๆ

.....

2.6.4 เมเจอร์ทริยแอนด์ควอยซ์ลีดดิ้ง

.....

2.6.5 ไมเนอร์ทริยแอนด์ควอยซ์ลีดดิ้ง

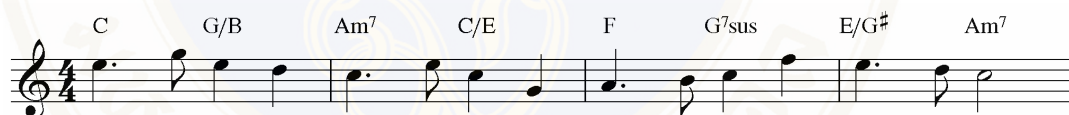
.....

2.7 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบบรรเลงประกอบ (Accompaniment)

.....

2.8 การบรรเลงเพลงป๊อปแบบมีเมโลดี้

.....

ตัวอย่างโน้ตสำหรับข้อ 2.7 และ 2.8

2.9 การฝึกโสตประสาท (Ear training)

.....

2.10 สารการสอนอื่นๆ

.....

ตอนที่ 3 วิธีการสอนเปียโนป๊อป

3. ท่านมีลำดับขั้นตอนและวิธีการสอนแต่ละหัวข้อที่ท่านกล่าวมาในข้อ 2 อย่างไร ?

.....

ตอนที่ 4 สื่อการสอนเปียนโน

4. ในการสอนเปียนโนของคุณ มีสื่อการสอนใดบ้างที่คุณใช้ ?

4.1 หนังสือเรียน

.....

4.2 บทเพลง

4.2.1 วิธีเลือกบทเพลง

.....

4.2.2 แหล่งที่มาของบทเพลง

.....

4.3 สื่อการสอนอื่นๆ

.....

ตอนที่ 5 การวัดผลประเมินผล

5. ท่านมีวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนเปียนโนอย่างไร?

.....

ตอนที่ 6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

6. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
สื่อการสอนเปียโนป๊อป

1. ตารางคอร์ด ii – V – I

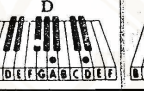
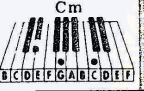
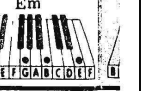
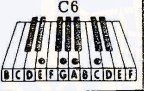
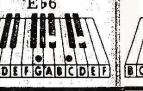
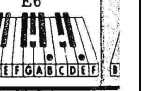
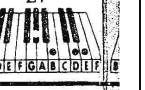
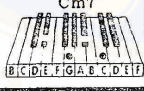
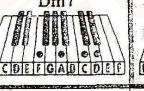
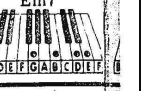
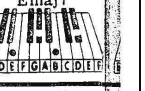
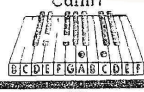
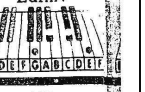
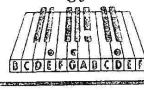
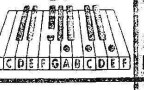
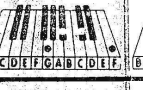
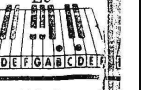
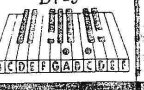
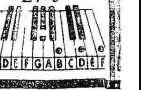
<u>II – V – I Progressions (Major)</u>												
	(A)			(B)			(C)			(D)		
1	Dm7	G7	CM7	Am7	D7	GM7	Cm7	F7	BbM7	D#m7	G#7	C#M7
2	Fm7	Bb7	EbM7	Em7	A7	DM7	Dm7	G7	CM7	Gbm7	B7	EM7
3	Cm7	F7	BbM7	F#m7	B7	EM7	Fm7	Bb7	EbM7	C#m7	F#7	BM7
4	Gm7	C7	FM7	Bm7	E7	AM7	Cm7	F7	BbM7	Bm7	E7	AM7
5	Bbm7	Eb7	AbM7	Am7	D7	GM7	Gm7	C7	FM7	F#m7	B7	EM7
6	Abm7	Db7	GbM7	G#m7	C#7	F#M7	A#m7	D#7	G#M7	Bbm7	Eb7	AbM7
7	Ebm7	Ab7	DbM7	Dbm7	Gb7	BM7	G#m7	C#7	F#M7	C#m7	F#7	BM7
8	Dm7	G7	CM7	Bm7	E7	AM7	D#m7	G#7	C#M7	Bbm7	Eb7	AbM7
9	Gm7	C7	FM7	Em7	A7	DM7	Dm7	G7	CM7	G#m7	C#7	F#M7
10	Cm7	F7	BbM7	G#m7	C#7	F#M7	Gm7	C7	FM7	G#m7	C#7	F#M7
11	Bbm7	Eb7	AbM7	Dbm7	Gb7	BM7	Cm7	F7	BbM7	Gbm7	B7	EM7
12	Fm7	Bb7	EbM7	F#m7	B7	EM7	A#m7	D#7	G#M7	C#m7	F#7	BM7
13	Ebm7	Ab7	DbM7	Am7	D7	GM7	Fm7	Bb7	EbM7	Gbm7	B7	EM7
14	Abm7	Db7	GbM7	F#m7	B7	EM7	D#m7	G#7	C#M7	F#m7	B7	EM7
15	Gm7	C7	FM7	Em7	A7	DM7	G#m7	C#7	F#M7	Ebm7	Ab7	DbM7
16	Dm7	G7	CM7	Bm7	E7	AM7	Gm7	C7	FM7	A#m7	D#7	G#M7
17	Fm7	Bb7	EbM7	G#m7	C#7	F#M7	Dm7	G7	CM7	D#m7	G#7	C#M7
18	Cm7	F7	BbM7	Dbm7	Gb7	BM7	Fm7	Bb7	EbM7	Dbm7	Gb7	BM7

2. ตารางคอร์ด

02 / 01.05

COMPLIMENTS OF:
PACIFIC COAST MUSIC, INC. / San Francisco
and MAIL-A-MUSIC / New York City

LEFT HAND CHORDS

	C	D $\flat$	D	E $\flat$	E
TRIADS	Major 	D $\flat$ 	D 	E $\flat$ 	E
	Minor 	D $\flat$ m 	Dm 	E $\flat$ m 	Em
	Augmented 	D $\flat$ +	D+	E $\flat$ +	E+
TRIADS with added 6ths	Major 	D $\flat$ 6 	D6 	E $\flat$ 6 	E6
	Minor 	D $\flat$ m6 	Dm6 	E $\flat$ m6 	Em6
SEVENTH CHORDS	Dominant 7th 	D $\flat$ 7 	D7 	E $\flat$ 7 	E7
	Minor 7th 	D $\flat$ m7 	Dm7 	E $\flat$ m7 	Em7
	Major 7th 	D $\flat$ maj7 	Dmaj7 	E $\flat$ maj7 	E:maj7
	Diminished 7th 	D $\flat$ dim7 	Ddim7 	E $\flat$ dim7 	Edim7
NINTH CHORDS	Dominant 9th 	D $\flat$ 9 	D9 	E $\flat$ 9 	E9
	Diminished 7th with Flat 9th 	D $\flat$ 7-9 	D7-9 	E $\flat$ 7-9 	E7-9

ORGANISTS SHOULD PLAY LETTER NAME OF CHORD ON PEDALS

06050

AA002CK04
4-4

ตารางคอร์ด (ต่อ)

CHORD CHART
FOR PIANO OR ORGAN

F F# G A A+ B B+

F	F#	G	A	A+	B	B+
Fm	F#m	Gm	Abm	Am	Bbm	Bm
F+	F#+	G+	A#+	A+	B+	B+
F6	F#6	G6	A6	A6	B6	B6
Fm6	F#m6	Gm6	Abm6	Am6	Bbm6	Bm6
F7	F#7	G7	Ab7	A7	Bb7	B7
Fm7	F#m7	Gm7	Abm7	Am7	Bbm7	Bm7
Fmaj7	F#maj7	Gmaj7	Abmaj7	A:maj7	Bbmaj7	B:maj7
Fdim7	F#dim7	Gdim7	Abdim7	Adim7	Bbdim7	Bdim7
F9	F#9	G9	Ab9	A9	Bb9	B9
F7-9	F#7-9	G7-9	Ab7-9	A7-9	Bb7-9	B7-9

Copyright © 1976 by Shattinger International Music Corp.

AA002CK04
4-1

ภาคผนวก ค

จดหมายต่างๆ

1. จดหมายขอสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน อย่างเป็นทางการ

	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๖๐ โทรศัพท์ ๐๒-๘๐๐๒๕๒๕ โทรสาร ๐๒-๘๐๐๒๕๓๐
ที่ ศธ ๐๕๑๖.๓๑/ 0219 วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการวิจัย	
เรียน อาจารย์ใหญ่ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน ด้วย นายวิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์ รหัสประจำตัว 4937844 MSMS/M นักศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี แผนกวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “การศึกษาการสอนวิชาเปียโนป๊อปที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขา เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน” ในการนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน วิชาเปียโนป๊อปของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง ขอแสดงความนับถือ (นายถยดี บุรณวิทย์วุฒิ) รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติงานแทนคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์	
ผู้ประสานงาน นางสาวกศศิ ปรารักษ์ทอง งานทะเบียนและประมวลผล วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล	

2. จดหมายตอบรับเรื่องการขอสัมภาษณ์ครูสอนเปียโนป๊อปอย่างเป็นทางการ จาก
สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน

**MUSIC
ACADEMY**

สถาบันดนตรีเคพีเอ็น THE MALL งามวงศ์วาน
ชั้น 11 เลขที่ 30/39-50 หมู่ที่ 2 ถนนงามวงศ์วาน ต.บางเขน อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร 0-2951-9900 , 0-2951-8900 FAX 0-2951-9885

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง **จดหมายตอบรับการขอสัมภาษณ์ครู**

สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน มีความยินดีที่จะให้ นายวิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์
นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี แขนงวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นครูที่สอนวิชาเปียโนอยู่ที่สถาบัน ทำการสัมภาษณ์ครูท่านอื่นๆ ที่สถาบันเพื่อเป็น
ข้อมูลประกอบการวิจัย

ขอแสดงความนับถือ

สาวิตรี พินิตพงศ์กุล
กรรมการผู้จัดการ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายวิชญ์ศักดิ์ ปัทมพงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	9 กันยายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2544 - 2548 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2549 - 2554 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)
การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	การประชุมวิชาการดนตรีศึกษาเรื่อง ดนตรีศึกษาใน ทศวรรษหน้า จัดโดย สมาคมครูดนตรี (ประเทศ ไทย) / วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล / กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2554
ที่อยู่ปัจจุบัน	6/1 ตลาดพร้าว ซอย 1 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 E-mail : vichonsak@hotmail.com
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน	อาจารย์พิเศษ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน